காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் தாதாபாய் நௌரோஜி

BY COURTESY OF THE "SWADESA MITRAN"

425

விவேகபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."—திருவள்ளுவர்

தொகுதி IX } பிங்கள௵ வைகாசிமீ :: 1917-௵ ஜூன்மீ { பகுதி 12

மாலை மதியம்

THE MOON RISE

1. மேகந் தனைக்காய்ச்சி வெண்கரத்தாற் பீறியுல
காகந் தனைத்தழுவி யன்பினொடு—போக
விடைகொள்வான் போல விளங்கினனோ ராழி
நடைகொள்வான் ஞால நயந்து.

2 பச்சைக் கொடியின் பதும மலர்ந்ததென
அச்சக் கடங்கா வாண்மையான்-இச்சையுடன்
அந்தரை மாதுக்கென் றன்போ டணேர்திட்ட
சிந்துரப்பொட் டானுன் செவந்து.

3. அஞ்சுடரோன் ஆட்சி அழிந்து சுடரிழப்ப
மஞ்சடர்ந்துஞாலமதிமயங்க—வஞ்சனையென்
பௌவந் திரைபொங்கப் போந்ததகல் வானத்
செவ்வந்தி மாலை செழித்து. [துச்

4. வானைத் தகர்த்து வளைத்திடிக்குங் கார்க்குல
[மென்
சேனை யெதிர்தாக்கச் சேர்ந்தெழீஇ-மீனுதிரக்
கூதி ரரண்பிளந்துகொட்டமிட்டுக் கூவியம்பர்
வீதி கடித்த விகங்கம்.

5. அஞ்சிறகர் அந்தரத் தார்த்தேழீஇ யானந்தம்
கொஞ்சக் குரவையிட்டுக் கொக்கரித்துப்—
[பஞ்சாஞ்சேர்ந்
தந்தியிசை யெழிப்பு மாற்றிளந்தென்காற்றின்
முந்தி யிசைக்க முயங்கி..

6. இந்திரவில் யாழின் எழினி நரம்பிசைத்துக்
கந்தரம் பாடிக்களமுழக்க—அந் தரமின்
ஆடி யொளியெரிக்க அந்திக் கனல்மயங்கக்
கூடியதால் தென்றல் குளிர்ந்து.

7. மாலைக் குருதியுடை வையந் தனைப்போர்ப்ப
வேலையிருள் சூழ்ந்து வினைபரப்பச்—சீலமுதல்
குணமறையக் குத்திரமுங் கோளுங் கலந்தா
வணமறைய வந்த திருள். [ளும்

8. மாலைக் குமரி மயக்க வளிவீசி
வேலைகுளித் தோதி விரித்தென்ன—ஞாலம்
அழுந்தத் துயருள் அவலமா சாள
எழுந்ததே எங்கும் இரா.

9. கொலைகளவு காம குடி.மயக்கப் பௌவத்
தலைகை கடைய வதிர்ந்து—தலமுழுதும்
நெஞ்சு மனமு நினைவு மிருண்டிரிய
நஞ்சமென நாடிற் றிரா.

10. ஆரிருளை மின்னும் அலையெரித்துக்கர்ச்சித்துக்
கூரிடவென் றூர்ப்பப்புள் கூட்டிலெங்கும்—
[மாருதமும்
மாற்றெனு மின்மினியா மாதீபம் வைப்பநோக்
தோற்றினவான் விண்மீன் தொடர்ந்து. [கத்

11. கமர்ந்தநிலஞ் சேர்ந்தொன்றத் தண்ணென்
[கதிரின்
அமர்ந்த வமுத மருந்தாட்டி-மதர்த்தெழுந்து
புல்லிருளைக் கல்லிப் பிறைவானிற் போந்ததே
அல்லறலை வீக்கி யமர்ந்து.

12. இரிந்த மனங்கிளைக்க வத்தெடுப்பத் தென்றல்
பரிந்தசுவர்க் கோழிபாண் பாடப்—பரவை
முரசதிர மின்கொடியார் மொய்ம்முகின்
[மாவின்
பரந்த நிலாநிதயஞ் சிந்திவரப் பாந்தள்
பருந்தண் மணித்தீப மேந்தப் பவனி
வருஞ்சேண் மதிய வரசு.

விவேக போதினி

தொ. 9] பிங்களஹூ வைகாசிமீ [ப. 12

மனச்செம்மை

EQUANIMITY OF MIND

உண்மையிலீடுபட்டு வாழ்தல், மனத்தைத் தவருன வழிகளிற் செல்லவிடாது ஒழுகல், பிழைப்பைத் தெய்விகமாக எண்ணல் முதலான நல்ல குணங்கள் விளங்கும் இடங்களில் ஒரு நாளும் தவருன நடை ஏற்படாது. ஒவ்வொரு காரியத்தையுஞ் சீர் தூக்கிச் செய்வதே அத்தகையாரியற்கை. அவ்வாறே பீஷ்மரை அவர் சிற்ருயாகிய ஸத்தியவதி தனது குமாரனுகிய விசித்ரவீர்யனுடைய பார்யைகளை மணந்து, அவர்க்குச் சந்தான மேற்படுத்தும்படி தூண்டிய மொழிகள் பீஷ்மர்காதில் ஏறவில்லை. அவர் மறுத்தார்; சத்தியவதிக்குக் கன்யா பர்வத்தில் பராசரர் என்னும் முனிவரது அனுக்ரஹத்தினுற் பிறந்த ஸ்ரீ வேதவியாசர் என்னும் முனிபுங்கவரது கிருபையினுல் தன் உடன் பிறந்தவன் மனைவியர்க்குச் சந்தான மேற்படுத்தலாம் என்று சொன்னுர்; அவ்வாறு செய்வதால், தான் கொண்ட விரதமும் கெடாது, ராஜ வம்சமுமழியாது விளங்கும் எனவுஞ் சொன்னுர்.

பீஷ்மரது மொழிகள் ஸத்யவதிக்கு உண்மையாகவே பட்டன; பீஷ்மரது கர்மயோக நிலைக்கு அனுகூலமாகவும் ஏற்பட்டன. வேதவியாசரது அனுக்ரஹத்தினுல் அம்பையிடம் பிறவிக் குருடனுன த்ருதராஷ்டிரனும், அம்பாலிகையிடம் பாண்டு படர்ந்த தேகத்துடன் பாண்டு என்னும் மன்னனும் தோன்றினுர். இதை அறிந்த ஸத்யவதி கவலையுற்று மறுமுறை அம்பிகையை வியாஸரது அனுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திர மாகும்படி சொன்னுள். ஆனுல், அவள் தான் ஒப்பியவிதம் செய்யாது, தனது வேலைக்காரியை அனுப்பினுள்: அவளிடம் மஹானுகிய விதுரர் தோன்றினுர். இம்மூவரது பால பருவகாலத்தில் பீஷ்மரே ராஜ்ய நிர்வாஹத்தைச் செய்துவந்தனர்.

காலக்ரமத்தில் பாண்டுவுக்கு ஐந்து மைந்தர்கள் பிறந்தனர்; அவர்க்குப் பாண்டவரெனப் பெயர். பாண்டு அவர் பிறந்த சில நாட்களுக்கெல்லாம் இறக்கும்படி நேர்ந்தது. த்ருதராஷ்டிரனுக்கு நூறு மைந்தர்கள் தோன்றினர்; அவரே கௌரவர். பாண்டவரும் கௌரவரும் இளம் வயதில் துரோணுசாரியரிடம் தனுர்வேதங்கற்றனர். ஆனுல் கல்வியேற்றத்தில் பாண்டவர் முந்திவந்தனர். கௌரவர் எப்பொழுதும் பங்காளிக் காய்ச்சல் நிறைந்து விளங்கினர். நல்லது விளைத்தால் நல்லது விளையும், அல்லது விளைத்தால் அதுவே விளையும் என்றபடி பாண்டவர் தர்மத்திலேயே சிந்தையுடையவராயும், கௌரவர் அதர்மவழியி லேற்றமுடையவராயும்விளங்கினர். போதாக்குறைக்குக் குலத்தைக் கெடுக்குங் கோடரிக் காம்பென அவர்க்குச் சகுனி என்னும் நல்ல அம்மான் கிடைத்தான். அவனது உபதேசத்தால் அவர்க்கெங்கும் காமாலைப் பார்வை யுண்டாகியது

காலக்ரமத்தில் நியாயப்படி பாண்டவருள் மூத்தவராகிய தருமர் இராஜ்ய பட்டாபிஷேகத்திற் குரியவரானபடியால் அவர்க்கு இளவரசுப்பட்ட மேற்படுத்தும்படி யாகியது. இது சகுனியின் தூண்டுகோலால் கௌரவருள் முதல்வனுகிய துரியோதனன் முதலானவர்கட்குக் கடுப்பை யுண்டாக்கியது; தமது தந்தையிடம் தமக்குப் பட்டங்கட்டக் கேட்கும்படி தூண்டினுர் பிறகு பாண்டவரைத் தனது மாய சூழ்ச்சிகளால் கொல்லத் துரியோதனன் யத்தனித்தான்; அவை பலிக்காமல் போயின. இதற்குள் பாண்டவர்க்கு விவாஹம் ஏற்பட அவர்க்கு இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் பட்டாபிஷேகஞ் செய்விக்கப் பட்டது. அப்போதவர் இந்திய நாட்டு மன்னரை எல்லாம் வென்று, இராஜஸூயம் என்னும் பெரும் யாகஞ் செய்தார். அதற்குக் கௌரவாதியரும் வரவேற்கப்பட்டிருந்தனர்.

இவர் மீண்டும் தமது நகரடைந்ததும் பொருமைக் கடலில் குளித்துப் பாண்டவரது செல்வாக்கை எவ்வாறொழிப்பதென் றெண்ண மிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். சகுனியின் ஆதரவை முன்னிட்டு, தர்மர் முதலியோரைத் தனது நாட்டிற்கு வேடிக்கையாகத் தருவித்து அவருடன் விளையாட்டாக வினை செய்ய வாரம்பித்தான் துரியோதனன்; தர்மர் சூதாட்டிற் கழைத்தால் மறுக்கார் ஆகையால் அவருடன் அவ்விளையாட்டில் மிக்கவல்லவனாகிய தனதம்மான் சகுனியை ஆடவைத்துத் தன் காரியத்தைச் சாதிக்க எண்ணினான். அவ்வாறே சூதாட்டம் நடந்தது. அதில் தர்மர் பந்தயமாகத் தனது நாடு முழுதும் தோற்றுத்தம்மையுந் தோற்றுப் பின் ஆடுபவரது வழக்குக்குட்பட்டுத் தன் மனைவியையும் பந்தயமாக வைத்துத் தோற்றனர். இவ்வாட்டமுடிவில், தீண்டாளாகி இருந்த அவரது மனைவி திரௌபதி சபை நடுவிழுக்கப்பட்டு வந்தனள். தனது அலங்கோல நிலையைக் கூறி, அச்சபைமுன் அவள் கதறினள். பீஷ்மரை நோக்கித் தனது நிலையைக் கண்டு கனியும்படி வேண்டினள். ஆனால் அவர் அதற்கு என்ன செய்வதென்று மயங்கினர்; மதி மயக்கத்தில் ஏங்கிக் கிடந்தனர்.

தருமா தருமத்தை நன்குணர்ந்த பீஷ்மர் இவ்வாறொழுகுவது தகுமா? தர்மகர்மத்தில் ஈடுபட்டவர் மயக்கமடையமுடியுமோ? 'கௌரவர் கொடியவர்; அவர் செயல் கொடியது, அடாது,' எனவும், 'பாண்டவர் தரும வழியே நடப்பவர்' எனவும் அறிந்தவர். இராஜ ஸபையிலே "ஹே! பிரபுக்களே! உங்களுக்கு அநந்தகோடி நமஸ்காரம்! எனக்கு ஒரு ஸந்தேஹம்.

"மன் தோற்றனன்வெஞ் சூதாகில்
வழக்காற் கொண்மின் மன்னவயின்
முன் தோற்றனனோ என்னை யுந்தான்
முன்னே யிசைந்து தனைத்தோற்ற
பின் தோற்றனனோ கரியாகப்
பெரியோ ருண்மை பேசுக!"

இதை எனக்கு நீங்கள் சொல்ல வேண்டும். நான் எப்படியும் அடிமையாகத் தரும சாஸ்திரம் இடந்தராது. முதலில் பந்தயம் வைத்தவர் என்னைத் தோற்றாரானல், என்னை அவர் பந்தயம் வைப்பதற்கு அதிகாரமில்லை; அவ்வாறு செய்வது தவறு; என்னை அச்செயல் பாத்தியப் படுத்தாது. தரும சாஸ்திரவழியே நடக்கும் என் நாதன் ஒருநாளும் அவ்வாறு செய்திராரென்பது நிச்சயம். தான் தோற்ற பின் தோற்பதற்கு அவர்க்கு ஸ்வதந்திரங் கிடையாது. ஸ்வதந்திர மற்றவர் எவ்வாறு ஸ்வதந்திரமாளமுடியும்? என்னை எப்படிப் பந்தயம் வைக்க முடியும்?" என அதிநுட்பமான கேள்வியைக் கேட்டாள். அம்மொழிகளுக்குத் தக்க ஸமாதானம் பீஷ்மரால் ஏன் சொல்லமுடியவில்லை? மனதை ஆளமுடியாத மயக்கமாயிருக் கூடுமென்றோ? இல்லாவிடில்,

"தன்னை ரில்லா நெறித் தருமன்
தனவென் றுரைக்கத் தக்கவெல்லாம்
முன்னே தோற்றுத் தங்களையும்
முறையே தோற்று முடிவுற்றான்
சொன்னேர் தனக்குத் தான்பிறர்க்குத்
தொண்டாய் விட்டுச் சுரிகுழலைப்
பின்னே தோற்க உரிமையினன்
பெறுமே என்று பேசீரே"

என்று சேற்றிற் பிறந்த செந்தாமரையைப் போல, அத்துஷ்ட கௌரவ கூட்டத்துள் தோன்றிய விகர்ணன் என்னும் நெறிமான் கூறியமொழிகள் அவர் மனத்திலுதித்திருக்கக் கூடாதா? பீஷ்மரது மனம் தர்மநிச்சயம் தெரியாது குழம்பியிருந்தது என்பது திண்ணம். அதனால்தான் அவர் திரௌபதியை நோக்கி "ஆமாம்! ஏழை பந்தயம் வைக்க முடியாதுதான்; ஆனால் மனைவி கணவனுக்குச் சொந்தம்; தருமரோ அதர்ம வழியிற் போகார்; தம்மைத் தோற்ற பின்னே உன்னைத் தோற்றார். சூதாடிய சகுனி அக்ஷவித்தையில் வல்லவன்; ஆயினும் அவன் மோசத்துடன் ஆடியிருப்பான் எனச் சொல்ல முடியுமோ? ஆகையினால் உனக்கு என்ன விடையளிப்பதென்று மயங்குகிறேன். தர்மவழியை எளிதில் உணரமுடியுமா?" என்று கூறினர்.

இவ்வாறு பீஷ்மருக்குண்டான மனக்குழப்பம் துரியோதனாதியருக்கே ஸாதகமாக இருந்தது. இதனால்தான் துரியோதனாதியர், மேலும் அடங்காக் கொடுமையுடன் திரௌபதியை நடுச்சபையிலிழுத்து மான பங்கஞ் செய்யும்படி நேர்ந்தது. ஆனால் பீஷ்மர் அவ்வாறு செய்ய உட்பட்டார் எனச் சொல்லக் கூடாது; அது அவர்க்குத் தவறு என்று பட்ட

போதிலும் தருமத்தின் வழி எவ்வழி செல்ல வேண்டுமென்ற ஸந்தேஹமே அவரை விடவில்லை; அதைத் தேர்ந்துணர மனவலி அவர்க்கில்லாது போனது போலும்! இதற்கு இரு காரணமிருக்கும்; மனக்குழப்ப மொன்று; கௌரவரை வழிக்குக் கொண்டுவந்துவிடலாம் என்ற நல்லெண்ணம் மற்றொன்று. இவ்விரண்டாவது ஆவல் துரியோதனனிடம் பற்றுக் கொண்டிருக்கவும், அவர் இவரை அலக்ஷயஞ் செய்யும்படியாகவும் செய்தன. இதனாலே சூதுமுடிந்து பாண்டவர் காட்டிற்குப் போகும்படி ஏற்பட்டு, கால நிர்ணயப்படி மீண்டு வந்து, தமது நாட்டைக் கேட்டபோதும், அவரைத் துரியோதனன் பக்கமே ஸஹாயஞ் செய்யும்படி செய்தது. இல்லாவிடில் விதுரரைப்போல வில்லை யொடித்துப் போட்டுவிட்டு விலகியிராரா? ஆனைக்கும் அடி சறுக்குமன்றோ? மனிதனைப் பிறந்தவன் சிறுகுற்றமொன்று மில்லாமலிருப்பது முண்டோ?

ஆனால் பீஷ்மர் இவ்வாறு தரும விஷயத்தில் மயக்கமடைய சிறந்த காரணங்களுண்டு: முக்யமாக இவ்விவாதங்களெல்லாம் குடும்பக்கலகம் என்பதவர் நம்பிக்கை; அது தானே ஸரியாய் விடலாமென்று அவர் எண்ணியதொன்று. மற்றொன்று சோற்றுக் கடனைத் தாம் நடந்து புகழடைய அவர் கொண்ட ஆசை. இது நிஷ்காமமென்று சொல்ல முடியுமா? துரியோதனன் குடிகளை நன்கோம்பி வந்ததால் ராஜ தருமம் தவறாது நடந்ததும், குடிகளுக்கவன் நல்ல அரசனாக விளங்கியது மூன்றாவதாகும்; இராஜாவின் இஷ்டப்படி நடக்கவேண்டிய பொது தர்மமும் ஒரு காரணமாயிருக்கலாம். தம்மை யழிக்க வந்துள்ள சிகண்டி, பாண்டவரிடமிருப்பதால், அவர் பக்கஞ் சேராதிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமு மிருந்தாலிருக்கலாம்.

பாண்டவர்க்குக் கௌரவர் அவரது நாட்டை விடாமையால், இருதிறத்தார்க்கும் யுத்தம் ஏற்பட்டது. மேற்சொன்னசோற்றுக்கடன் கழிக்குமெண்ணமே அவரை அக்காலம் துரியோதனனியரிடம் சேரச்செய்தது. ஆனால் அவர் பாண்டவரிடம் வெறுப்புக்கொண்டவரல்ல. அவர்க்குப் பாண்டவர் தருமவான்கள், தீயவழியிற் செல்லாதவர், துரியோதனன் செய்ததடாது என்பவை எல்லாம் நன்குதெரியும். அதனாலே தான் அவர் மனமுழுதும் பாண்டவரிடமே இருந்தது; உதவி முழுதும் கௌரவர்க்கே கிடைத்தது; ஆனால் இது நீடித்திருக்கவில்லை.

யுத்தம் ஏற்பட்டதும் தர்மர் பீஷ்மரை நமஸ்கரித்துத் தனக்குச் சகாயம் செய்யும்படி கேட்டார். பீஷ்மர் "யுத்தத்தில் ஸஹாயந் தவிர்த்து, வேறு எதைக் கேட்டாலும் யான் சித்தம்; செல்வச் செருக்கிலாழ்ந்த துரியோதனனுடைய சோற்றுக்கயிற்றால் கட்டப்பட்டவனாகையால் யான் அப்படி நிச்சயித்திருக்கிறேன். உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டெண்ணுவது அடாதல்லவா?" என்று பதில் சொல்லி "நீ தருமவான், ஜயம் இந்த யுத்தத்தில் உன் பக்கத்தார்க்கே கிடைக்கும்" என்று அனுக்ரஹித்தார். அவ்வாறே துரியோதனன் அவரை அவனது சேனைத்தலைவராக இருக்கச் சொல்லி வேண்டியபோது, "உன்னிடமே எனக்கு அதிகப் பழக்கமானபடியால் உன்னை விட்டிருக்க என் மனம் ஒப்பாது. பாண்டவர் தருமவழியிற் செல்பவர்; நீ கேவலம் அதர்மவான்; அதில் ஸந்தேகமில்லை. பாண்டவர்க்கு நான் சிறிதும் தேஹஸஹாயஞ் செய்யேன்; யான் சோற்றுக் கடனை யுத்தேசித்துக் கடைசிவரையும். உனக்கே என்னுடலை அர்ப்பணஞ் செய்வேன். ஆனால் என் மனம் தருமாத்மாக்களுக்கே ஜயமேற்படும்படிக் கோரும்; ஆகையால் நான்பாண்டவரை மாத்திரம் யுத்தத்தில் கொல்லேன். உன்னைப்போல அவரும் எனது செல்வப் பேரர்களே; அதிலும் தர்மாத்மாக்கள்.

"நச்சுமர மாமெனினும் வைத்த மரமென்றே
அச்சமுறு கின்றனன் அழிக்க வரிதென்றே"

என்று கொடிய மகனைப் பற்றியே சொன்னால், எனதன்பிற்கும் ஆசைக்கும் ஏற்ற பாண்டவரை என் கையால் ஒருநாளும் கொல்லேன். அதனால் அவர்க்கு ஏதேனும் மறைவாக உதவி செய்வேன் என்றும் மயங்க வேண்டாம்" என்று எச்சரித்தனர்; அவரது தருமசிந்தையை இம்மொழிகள் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியெனக் காட்டுமன்றோ?

பாஷாபிமானம்
LOVE OF MOTHER TONGUE

[ஸ்ரீமான் S. பஞ்சாபகேசய்யரவர்கள்.]

நாகரீகம் முதிர முதிர, நடையுடை பாவனைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் மாறுபாடடைந்திருக்கும் இந்நாட்டில் தமிழ் முதலான தேச பாஷைகள் சீர்குலைந்திருப்பதற்கு நாம் அறியாமையாலும் கவனக்குறைவாலும் இகழ்ந்தமையே காரணம். ராஜபாஷையாகிய ஆங்கிலமே வியாபகமடைந்து விளங்குகின்றது. வீட்டிலும் நாட்டிலும் வழங்கும் பாஷைகளை நாம் அவமதித்து இகழ்ந்துவிட்டதைப்போல் வேறு எந்நாட்டிலும் எந்தப் பாஷையும் இகழப்படவில்லை. தற்காலம் பலர் இவ்விஷயமாகத் உழைத்து தேசபாஷைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முயற்சிகள் செய்துவருகின்றனர். ஆயினும், இப்பொழுது தமிழ் முதலான பாஷைகள் இருக்கும் நிலைமையை உத்தேசிக்க இம்முயற்சிகள் எள்ளளவேயாகும்.

சென்ற 1913 ஷு திவான் பஹதூர் சுவாமிக்கண்ணு பிள்ளையவர்கள் தமது கான்வொகேஷன் (Convocation Address) பிரஸங்கத்தில் "நம்முடைய தேசபாஷைகளை அபிவிருத்தி செய்துதான் நாம் கல்வியில் தேற்சியடையவேண்டும். நம் தேசத்திற்கு வேறு வழியில்லை" என்று நன்கெடுத்துரைத்தார். ராஜ பாஷையாகிய ஆங்கிலத்தில் தேற்சியடைவது இன்றியமையாததே. அவற்றில் அரிய கிரந்தங்கள் இருப்பதால், அவைகளைப் படிக்க அறிவு விருத்தியாகும் என்பது நிச்சயம். ஆயினும், நாம் தேசபாஷைகளை இகழவா வேண்டும்? சிலர், வயிறே பெரியதென்றெண்ணி ஆங்கிலத்தையே சிரமேற்கொண்டு வீடுகளிலுங்கூட ஆங்கிலமே பேசுகின்றனர். பெண்களுக்கும் ஆங்கிலப் படிப்பையே முக்கியமாய்க் கற்றுக் கொடுக்கின்றனர். பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தல் அத்தியாவசியமானாலும், தேச பாஷைகளை விடுத்து, ஆங்கிலத்தையா அப்பியசிக்கவேண்டும்! தமிழ் பாஷையை எடுத்துக்கொள்வோம். அதில் இராமாயணம், மஹாபாரதம் முதலான நூல்களில்லையா? இவைகளில் அடங்கியிருக்கும் உயர்ந்த நீதிகளும், மேலான போதனைகளும் வேறெந்த நூல்களிலும் இல்லையெனக் கூசாது கூறலாம். நமது நூல்களின் பெருமை, அவைகளை ஆராய்ச்சி செய்தவற்கன்றோ தெரியும். திவான் பஹதூர் சுவாமிக்கண்ணு பிள்ளையவர்கள் தமது மேற்கூறிய உபன்னியாசத்தில் "டாக்டர் ஜீ. யு. போப் என்பவர் 'தமிழில் பாண்டித்தியம் அடைவது வறுமைக்கு நேர் வழியாம்' என்றெழுதி யிருக்கின்றார்" என்றார். நமது தமிழின் அருமையை அந்நியர் உணர்ந்து நமக்கெடுத்துக் காட்டவேண்டி வந்ததென்றால், நமது குறைவைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ! தமிழின் அருமையையும் பெருமையையும்பற்றி ஒரு பெரியவர் பின் வருமாறு எழுதியிருக்கின்றனர்.

"தேசாபிமானமும் பாஷாபிமானமு மில்லாது, தமிழையும் தமிழ் வித்வான்களையும் இகழ்பவர்கள், திருவள்ளுவருடைய குறளை ஜென்மாந்திரத்திலும் பார்த்திருப்பார்களா? கம்பனுடைய கற்பனையைக் கனவிலும் கேட்டிருப்பார்களா? நாலடியார் செய்தவர்களுடைய காலடியையாவது கண்டிருப்பார்களா? ஔவையாருடைய நீதிநூலைச் செவ்வையாக அறிவார்களா?......". இது முற்றிலும் பொருந்தும். இப்படியேதான் ஒவ்வொரு பாஷையின் புகழும். வங்காளத்தில் ஸர் ரவீந்தரநாத டாகூர் (Sir Rabinbranath Tagore) அவர்களால் எழுதப்பட்ட கவிகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டவுடன், அவரது புகழும் அக்கவிகளின் மேன்மையும் உலகெங்கும் பரவி ஓங்கியிருப்பது யாவரும் நன்கறிந்த விஷயமே. இப்பெரியோரின் கவிகள், முதன்முதல் வங்காள பாஷையில் எழுதப்பட்டன. இப்பாஷையை யுணர்ந்தோர் அவைகளைப் படிப்பதென்றால் அவைகளின் மேன்மை பதின் மடங்காகி விளங்குமென்றுரைக்கவும் வேண்டுமோ?

ஆதலால் ஒவ்வொருவரும் இவ்விஷயத்தில் உழைத்தல் இன்றியமையாதது. தேசபாஷை தாய்பாஷையுமன்றோ. நாம்பிறந்ததும்வளர்ந்ததும் நம்மைச்சீராட்டித் தாலாட்டியதும் தேச பாஷையாகிய தாய் பாஷையிலன்றோ! ஆகவே, இதை இகழ்வது "மாதா வயிறெரிய மஹேச்வர பூஜைசெய்வதுபோல்" ஆகுமே! ஆனதால் சகலரும் இஃதனைத்தையும் சிரமேற்கொண்டு, தங்கள் தேசபாஷைகளை இகழாது புகழ்பெறச் செய்வாராகில், அவர் தம் பெருமையோங்கி தேசமும் க்ஷேமமடையுமன்றோ?

வான சாஸ்திரம்

LESSONS IN ASTRONOMY

சூரியன்

இக்களங்கங்கள் நமக்கு முக்கியமானவை. இவைகளால் சூர்யனைப்பற்றிய சில விஷயங்களை அறிகிறோம். இவைகளை நாம் கவனித்துக்கொண்டே வந்தால், இவைகள் அசைவதாகக் காணப்படுகின்றன. சூர்யனுடைய கிழக்குக் கோடியில் காணப்படும் ஒரு களங்கம் சுமார் 14 தினங்களில் அதன் மேற்குக் கோடிக்கு நகர்ந்துபோகின்றது. பிறகு இது நமது கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. மறுபடி 13 அல்லது 14 தினங்கள் கழித்து, முதல் காணப்பட்ட கிழக்குக்கோடியில், திரும்பவும் காணப்படுகிறது. இம்மாதிரி சில களங்கங்கள்தான் காணப்படும். மற்றைய களங்கங்கள், இப்படி முதல் காணப்பட்ட இடத்தில் மறுபடி வரப் பிடிக்கும் சுமார் 27 தினங்களில் அழிந்து மறைந்துவிடும். இக்களங்கங்கள் சுழலுவதால், சூர்யனும் பூமியைப்போல் தன்னைத்தானே சுற்றுகிறதென்று தெரிகிறது. பூமி எப்பக்கமாகச் சுற்றுகிறதோ, அப்பக்கமாகவே இதுவும் சுற்றுகிறது. சூர்யன் ஒருதரம் சுற்றி வருவதற்குள், பூமி அதே மார்க்கத்தில் கொஞ்சம் நகரும். ஆகையால் பூமி சுற்றாமலிருந்தால் எவ்வளவு தினங்களில் இக்களங்கங்கள் நமக்கு மறைந்துவிடுமோ, அதைவிடக் கொஞ்சம் நாட்கள் அதிகமாகவே நமக்குத் தெரிந்து பிறகு மறையும். இப்பொழுது இவை 27 தினங்களில் ஒருதரம் சுற்றிவருவதாகத் தெரிகின்றன. ஆனால் உண்மையில் இன்னும் சீக்கிரமாகவே இவை சுற்றி வரவேண்டும். அதாவது சூர்யன் ஒருதரம் தன்னைத்தானே சுற்ற சுமார் $25\frac{1}{2}$ தினங்கள் பிடிக்கின்றனவென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. சூர்யனுடைய எல்லாப் பாகங்களும் ஒரே ரீதியாய் ஒரே வேகத்துடன் சுற்றவில்லை. இதன் மத்திய பாகம் அதிக வேகமாயும், வரவரத் துருவங்களுக்குச் சமீபத்திலுள்ள பாகங்கள் கொஞ்சம் மெதுவாயும் சுற்றுகின்றன.

சூர்ய களங்கங்கள் விசேஷமாகச் சூர்யனின் மத்திய பாகத்தில் காணப்படுகின்றனவேயல்லாமல், துருவங்களுக்குச் சமீபத்தில் காணப்படவில்லை. இவை சில வருஷங்களில் அதிகமாயும், சில வருஷங்களில் குறைந்தும் காணப்படுகின்றன. இவை 1893-ம் வருஷத்தில் விசேஷமாகக் காணப்பட்டன. 1889-ம் வருஷத்திலும், 1901-ம் வருஷத்திலும் மிகக் குறைவாயிருந்தன. இவை சுமார் 12 வருஷங்களுக்குப் பிறகு மிகக் குறைந்து, மறுபடி 12 வருஷங்களுள் அதிகரிப்பதாக நாம் கொள்ளலாம்.

சூர்யனில் இரண்டு பாகங்கள் காணப்படுகின்றன. மிகவும் பிரகாசமான மத்திய பாகம் ஒன்று. இதைச் சுற்றிலுமுள்ள சற்றுச் சிவந்த நிறத்தோடுகூடிய கொஞ்சம் மங்கலான பாகம் மற்றொன்று. இந்த இரண்டாவது பாகம் சாதாரண தினங்களில் நமது கண்ணுக்குத் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியின் வழியாகக் கூட நன்றாகத் தெரியாது. முழுச் சூர்ய கிரஹணம் உண்டாகும் காலங்களில் இது நன்றாய்த் தெரியும். இதைச் சூர்யனின் **கிரீட காந்தி** என்று சொல்லுவது வழக்கம். இப்பாகத்தில் புயல்காற்று வீசுவதுபோல், ஆவி அங்குமிங்கும் அசைந்துகொண்டேயிருக்கும். சில சமயங்களில் இந்த ஆவி கொதித்துப் புடைத்து மேலே கிளம்புவதுமுண்டு. ஒரு செகண்டுக்குச் சுமார் 100 அல்லது 120 மைல் வேகத்துடன் சூர்யனுடைய பரப்பிலிருந்து 150,000 அல்லது 180,000 மைல் தூரம் வரையில் இந்த ஆவி கிளம்புவதுண்டு. இவைகளுக்கு **சூர்ய புடைப்புகள்** என்று பெயர்.

இவை நமது எரிமலைகளை ஒத்திருந்தபோதிலும், இவைகளின் வேகத்தையும் உயரத்தையும் கவனித்தால், இவைகளுக்கும் எரிமலைகளுக்கும் உவமையே இல்லை. இப்புடைப்புகள் கொஞ்சநேரத்திற்கெல்லாம் அடங்கி, மறுபடி சூர்யனில் விழுந்து மறைகின்றன. இவை சூர்யனிலுள்ள ஆவிமோதிக்கொள்ளும் அதிர்ச்சியால் மேலே கிளம்பலாமென்று உத்தேசிக்கப்படுகிறது.

இச்சூர்யனின் உஷ்ணம் அளவில்லாமலிருக்கவேண்டுமென்று பார்த்தோம். இதன் அளவைப்பற்றி ஒரு சுமாரான எண்ணம் வேண்டுமல்லவா? நமது பூமியைப்போல் சுமார் 15 லட்சம் பூமிகளையெடுத்து, அவைகளின்மேல் 15 மைல் உயரத்திற்கு நிலக்

கரியை எல்லாவற்றிலும் முழுவதும் பரப்பி விட்டு, இந்த நிலக்கரியையெல்லாம் ஓரற்புத மின்சார சக்தியால் ஒரே சமயத்தில் கொளுத்தி விடுவோம். இப்பொழுது இந்த 15 மைல் ஆழமுள்ள நிலக்கரிமுழுவதும் இந்த 15 லட்சம் பூமியிலும் ஒரே சமயத்தில் எரியும்போது எவ்வளவு உஷ்ணம் உண்டாகுமோ அவ்வளவு உஷ்ணம் சூர்யனில் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம்! இக்கணக்கு மனதில் பதியுமா? பதியவில்லை என்பது நிச்சயம்! ஏதோ நமது மனதுக்கு எட்டாததாயிருக்கிறது! 'குருடனை ராஜனைப்போல் விழி' யென்றால் என் செய்வான்? சூர்யனின் மேற்பரப்பில் சுமார் 7000 டிகிரி உஷ்ணமிருப்பதாகக் கணக்கிடுகிறார்கள். தண்ணீர் ஆவியாக, 100 டிகிரி உஷ்ணந்தான் வேண்டும். நமக்குத் தெரிந்த எல்லாவஸ்துக்களும் சூர்யனின் உஷ்ணத்தில் 10-இல் ஒரு பாகத்திலேயே ஆவியாகின்றன. இச்சூர்யனின் உட்பாகத்தில் உஷ்ணம் இன்னும் அதிகமாகவே யிருக்க வேண்டும்.

இவ்வளவு விசித்திரமான கோளமாகிய சூர்யன் நம்மிடத்திலிருந்து வெகு தூரத்திலிருக்கிறது. நாம் நமது பூமியிலிருந்து புறப்பட்டு ஒரு விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு, இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் ஒரு மணிக்கு 60 மைல் தூரமாகப் போய்க்கொண்டேயிருந்தால், சுமார் 180 வருஷத்தில் சூர்யனை அடையலாம்! ஒருக்கால் அம்மாதிரி விமானம் நம்மால் செய்யமுடிந்தாலும் முடியும். ஆனல் 180 வருஷம் ஜீவிக்கும் முறையைத் தேட வேண்டும்! இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கும்போது நமது ஆயுள் காலம் கேவலம் அற்பம் என்று நன்ருகத் தெரிகிறது.

தங்கள் தங்கள் உபகிரஹங்களோடு அநேக கிரஹங்கள் இச்சூர்யனைச் சுற்றி வருகின்றன என்று பார்த்தோம். இக்கிரஹங்களில் பூமியொன்று அல்லவா? இந்தப் பெரிய சூர்யகுடும்பத்தில் நாம் எவ்வளவு அற்ப அங்கத்தினர்களாயிருக்கவேண்டும்! இதை யறியாமல் வீண் கர்வத்தையும், பொய்யான ஸ்திதிகளையும் அடைகிகிறோம். என்ன பரிதாபம்!

கடைசியாக, நமது சூர்யனைப்பற்றி ஒரு விஷயம் கவனிக்கவேண்டும். ஆகாயத்தில் எவ்வளவோ நட்சத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. நாம் அவைகளைக் கவனிப்பதேயில்லை. நமக்குச் சூர்யனே வெளிச்சத்தையும் உஷ்ணத்தையும் கொடுப்பதால்நாம் அவனையே விரும்புகிறோம். அவன் உதித்ததும், சந்தோஷிக்கிறோம். அப்பொழுதுதான் எல்லோரும் மனக்கவலைகளிலிருந்து நீங்குகிறார்கள். ஆனல் உண்மையில் ஒவ்வொரு நட்சத்திரமும் சூர்யனைப்போல், வெவ்வேறு கிரஹங்களின் குடும்பத்திற்குத் தலைவனென்றும், இம்மாதிரியே சூர்யனும் ஒரு நட்சத்திரம் என்றும் வானசாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். நாமிருக்கும் குடும்பத்திற்கு அதிபதி சூர்யன். இவன் நமக்கு எல்லாநட்சத்திரங்களையும்விட சமீபத்திலிருப்பதால் இவ்வளவு பிரகாசமாயும், பெரிதாயும் காணப்படுகிறான். மற்றைய நட்சத்திரங்களும்இச்சூர்யனைப் போன்றவை. மிகப்பெரிய உஷ்ண கோளங்கள்; ஆனல் சூர்யனைப்பார்க்கிலும் கணக்கில்லாத தூரத்திலிருப்பதால் நமக்கு இவ்வளவு சிறியனவாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த நட்சத்திரங்களுக்கும் அவைகளைச் சுற்றி வரும் கிரஹங்களுண்டு. அவைகளிலும் நம்மைப்போன்ற ஜீவராசிக ளிருக்கக்கூடும்! நாம் அறியாதது அளவற்றது என்று இந்த நட்சத்திர மண்டலமே நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றது. இவ்வளவு சூர்ய குடும்பங்களான நட்சத்திரங்களாலாகிய இப்பிரபஞ்சத்தில் நாம் எந்தமூலை? மனிதர்களாகிய நாமே சகல ஜீவராசிகளிலும் மிகத் தெரிந்தவர்களென்றும், எல்லா வஸ்துக்களையும் நாம் அடக்கியாளவேண்டுமென்றும் பிரயத்தினப்படுகிறோமே! நம்முடைய உண்மையான நிலைமையை நாம் அறிந்தோமில்லை. உண்மையில் இந்த விஸ்வரூபத்துடன் கூடிய அகிலத்தில் நாம் மிக நுட்பமான அணுக்களே!

வால் நட்சத்திரங்கள்

நாம் சூர்யகுடும்பத்தின் நிரந்தரவாசிகளாகிய கிரஹங்களையும், அவைகளின் உபகிரஹங்களையும்பற்றிப் பார்த்தாய்விட்டது. இப்பொழுது இக்குடும்பத்தைவிட்டு, இம்மாதிரியான வேறு குடும்பங்களுக்கு அதிபதிகளாகிய நட்சத்திரங்களைப்பற்றிக் கவனிப்பதற்குமுன், இக்குடும்பத்திற்கு விருந்தாளிகள்போல் சிற்சில சமயங்களில் வரும் சிலவற்றைப்பற்றி நாம் கவனிப்போம்.

1910-ம் வருஷத்தில் ஆகாயத்தில் ஒரு பெரிய நட்சத்திரம் தன்னுடையபிரகாசமான நீண்ட வாலுடன் தோன்றியதை நாம் மறக்கவில்லை. எவ்வளவு பிரகாசமான வால்! தேவேந்திரனால் விடப்பட்ட ஓர் ஆகாசவாணம்போல் இந்த நட்சத்திரம் பிரகாசித்தது. இதற்கு **வால் நட்சத்திரம்** அல்லது **தூமகேது** என்று பெயர். இம்மாதிரி வால் நட்சத்திரங்களை, நாம் அடிக்கடி பார்ப்பதில்லை. இவை அடிக்கடி நமது குடும்பத்திற்கு வருவதுமில்லை. சில வால் நட்சத்திரங்கள் தங்களுடைய சிறிய உருவத்தால் நமது வெறுங்கண்ணுக்குப் புலப்படுவதில்லை. தூரதிருஷ்டிக்கண்ணடிக்குப் புலப்படும். வெறுங்கண்ணுக்குப் புலப்படும்வால்நட்சத்திரங்கள் கொஞ்சந்தான் நமது குடும்பத்திற்குள் வருகின்றன. இந்த வால் நட்சத்திரங்கள் எவ்வளவு துரதிர்ஷ்டமானவை! எப்பொழுதும் இவைகளைக் கண்டு ஜனங்கள் நடுங்குகிறார்கள்! ஏதாவது தீங்குகளை இவை கொண்டுவருவனவாக ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். இவைகளைச் சாபமிடாதவரில்லை. அரசர்களின் மரணத்தையாவது, ராஜ்யங்களில் கலகங்களையாவது, தேசத்தில் சண்டைகளையாவது இவை முன்னறிவிக்கின்றனவாக நம்புகிறார்கள். ஏன் இப்பழிக்கு இவை உள்ளாயினவென்று நமக்குத் தெரியவில்லை! இந்த நட்சத்திரங்களைக் கண்டவுடன், முற்காலத்து அரசர்கள் ஜோதிஷர்களை ஆலோசித்து, அநேக தான தர்மங்களைச் செய்தனரெனத் தெரியவருகிறது.

இவைகளில் சில, கிரமமாய் கணக்கான வருஷங்களுக்கு ஒருதரம் சூர்யனைச் சுற்றி வருகின்றன. சில, சூர்யனிடத்தில் ஒருதரம் வந்துவிட்டு மறுபடி திரும்பாமல் போகின்றன. ஆனால் எல்லாம் சூர்யனைச் சுற்றிவருகின்றனவென்றே தோன்றுகிறது. சில வால் நட்சத்திரங்களைப்பற்றி மட்டுமே நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. இவைகளின் பாதையும், இவை சுற்றும் வேகமும், ஒருதரம் சூர்யனைச் சுற்றிவரப் பிடிக்கும் காலமும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றையவைகளைப்பற்றிய விஷயங்கள் நமக்கு இன்னும் நன்றாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் இவைகள் சூர்யனிடம் ஒருதரம் வந்துவிட்டு மறுபடி திரும்பாமல் போகின்றனவென்று சொல்லுகிறார்கள்போலும். இதுவரையில் சுமார் 20 வால் நட்சத்திரங்களைப்பற்றிய விஷயங்களையே வானசாஸ்திரிகள் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வால் நட்சத்திரங்கள் சாதாரணமாய் அவைகளை முதல் முதல் அறிந்த வான சாஸ்திரிகளின் பெயரால் வழங்குகின்றன. இப்பொழுது 1910-ம் வருஷத்தில் நாம் பார்த்தது **ஹாலி வால் நட்சத்திரம்.** இது மிகப் பெரியது. இதன் பாதை மற்றைய வால் நட்சத்திரங்களின் பாதைகளைப்போல், நீண்டு குறுகிய முட்டை வடிவமாயிருக்கிறது. இது 1531, 1607, 1682, 1759, 1835 முதலிய வருஷங்களில் காணப்பட்டது. அதாவது, சுமார் 76 வருஷங்களுக்கு ஒருதரம் காணப்படுகிறது. நாம் பார்க்கும் வருஷங்களைத் தவிர, மற்றைய காலங்களில் இவை எங்கு போகின்றனவோ நமக்குத் தெரியவில்லை. இந்த **ஹாலி** நட்சத்திரத்தின் வேகம், இது நமது கிரஹங்கள் இருக்கும் தூரத்தில் இருக்கும்போது, அந்தந்த கிரஹங்களின் வேகத்தைப்போல் $1\frac{1}{2}$ மடங்குள்ளது. அதாவது சூர்யனிலிருந்து பூமியிருக்கும் தூரத்திலிருக்கும்போது பூமியின் வேகத்தை (செகண்டுக்கு 18 மைல்)ப்போல் $1\frac{1}{2}$ மடங்குள்ளது. அதாவது செகண்டுக்கு சுமார் 25 மைல் வேகம்.

இவைகள் மற்றைய கிரஹங்களைப்போல் வெளிச்சத்தை மறைக்கும் மந்தமான வஸ்துக்கள் அல்ல. இவைகளின் வால் வழியாக, நாம் நட்சத்திரம் முதலியவைகளைப் பார்க்கலாம். இவைகளில் இரண்டு தெளிவான பாகங்கள் காணப்படுகின்றன. மிகப் பிரகாசமான தலையொன்று, சற்று மங்கலான அகண்டு நீண்ட வால் மற்றொன்று. இந்த வால் எப்பொழுதும் சூர்யனுக்கு எதிர்ப்பக்கத்தில் தெரிகின்றது. வால் நட்சத்திரம் சூர்யனிடத்திலிருந்து வெகு தூரத்திலிருக்கும்போது, அதன் வால் மிகச் சிறியதாயிருக்கும். சூர்யனிடம் வர வர, வால் நீண்டு கொண்டே வருகிறது. பிறகு திரும்பிப் போகப்போக, வால் சுருங்கிக்கொண்டே வருகிறது. ஆகையால் இதன் வாலுக்குச் சூர்யனே காரணம். சூர்யனிடம் இது வரவர, இதன்மேல்படும் உஷ்ணம் அதிகரிக்கின்றது. இந்த உஷ்ணத்தால் இதைச் சுற்றிலுமுள்ள ஆவி பெரிதாகி, சூர்யனுக்கு எதிர்ப்பக்கத்தில்

ஒதுங்குகின்றது. ஆகையால்தான் இதன் வால் சூர்யனுக்கு எதிர்ப்பக்கத்தில் காணப்படுகிறது.

நமது வெறுங்கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணுடி மூலமாய் நமக்குத் தெரிகிற தூமகேதுக்களில் சிலவற்றிற்கு, சூர்யனுக்குச் சமீபத்தில் வரும்போதுகூட, வால் தெரிவதேயில்லே. இவைகள் சற்று மங்கலான நட்சத்திரங்கள்போல் உருண்டையாயும், முட்டை வடிவமாயும் காணப்படுகின்றன. இவைகள் கொஞ்ச நாட்களுக்குத்தான் நமக்குக் காணப்படுகின்றன. வாலுடன் நமக்குத் தெரியும் தூமகேதுகளுக்குப் பற்பல வடிவங்களுண்டு. சிலவற்றின் வால், பிளவுபட்டு விசிரிபோலவும், பட்சிகளின் சிறகுபோலவும் காணப்படுவதுண்டு. 1744-ம் வருஷத்தில் காணப்பட்ட தூமகேது ஆறு வால்களுடன் காணப்பட்டதாம். சில வால் நட்சத்திரங்கள் மிகப் பிரகாசமாயிருப்பதால் பகலில் கூடத் தெரிவதுண்டு. இம்மாதிரி 1843-ம் வருஷத்தில் தோன்றிய தூமகேது அவ்வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 28-ம் தேதியன்று பகலில் சூர்யனேடு பிரகாசிக்கக் காணப்பட்டது. வந்த நட்சத்திரத்தின் வால் ஏறக்குறைய 185,000,000மைல் தூரம் நீண்டிருந்ததாகக் கணக்கிடப்பட்டது. இதிலிருந்து தூமகேதுக்களின் வால்கள் எவ்வளவு நீளமுள்ளவையென்று அறிந்துகொள்ளலாம்.

இந்த வால்நட்சத்திரங்களின் பாதைகளும், மற்றைய கிரஹங்களின் பாதைகளும் மிகப் பெரியனவாகையால், இந்த நட்சத்திரங்களும் கிரஹங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மோதிக்கொள்ளுவதில்லே. இதுவரையில் இம்மாதிரி சம்பவிக்கவில்லே. ஆகையால் அப்படி நேரிடுவது அசாத்தியம் என்றே சொல்லலாம். 1910-ம் வருஷத்தில்கூட ஹாலி நட்சத்திரம் பூமிக்குச் சமீபத்தில் வரப்போகிறதென்றும், அதனுல் அபாயங்கள் நேரிடப் போகின்றனவென்றும் ஜனங்கள் சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தார்கள். ஏதோ அதிர்ஷ்டவசத்தால் நாம் தப்பிப் பிழைத்தோம்போலும்! ஆனுல் சில சமயங்களில் பூமி இந்த நட்சத்திரங்களின் வால்களின் வழியாகச் சுற்றிப் போவதுண்டு. அதேமாதிரிதான் 1910-ம் வருஷத்திலும் பூமி ஹாலி நட்சத்திரத்தின் வாலில் புகுந்து சென்றது. ஆனுல் அதைப் பற்றி நாம் கவனிக்கவுமில்லே; நமக்கு யாதொரு கெடுதலும் உண்டாகவுமில்லே. இப்படியே 1861-ம் வருஷம் ஜூன் மாதத்தில் பூமி அவ்வருஷத்துத் தூமகேதுவின் வழியாகச்சென்றது. அப்பொழுதும் யாதொரு கெடுதலும் நேரிட்டதாகத் தெரியவில்லே. ஆகையால் இந்த வால்நட்சத்திரங்களால் நமக்கு யாதொரு தீங்கும் உண்டாகாதென்று சொல்லக்கூடும். ஸர்வலோக சஞ்சாரிகளான இவைகள் இரக்கமற்று நமக்குத் தீங்கைக் கொண்டுவரா. இவைகள் இப் பிரபஞ்சத்தில் எங்கெந்த லோகங்களுக்குப் போய்வருகின்றனவோ? இவைகளுக்கு அந்த லோகங்களேப் பற்றியெல்லாம் தெரிந்திருக்குமல்லவா? இவைகளுக்குத் தெரிந்த **விஷயங்களே நமக்கு** யார் சொல்லக்கூடும்!

ராஜ்ய பரிபாலனம்

FORMS OF GOVERNMENT

388-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பிறகு சப்ளே கம்மிட்டி (Supply Committee), கம்மிட்டி ஆவ் வேஸ் அண்ட் மீன்ஸ் (Committe of Ways and Means) ஆகிய இரண்டு கம்மிட்டிகளால் இக்கணக்குப் பரிசோதனே செய்யப்பட்டு, அக்கம்மிட்டியார்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அபிப்பிராயங்களே, எந்தெந்தத் தொகை எந்தெந்த விஷயத்திற்கு ஏற்பட்டதோ அதேமாதிரி பணத்தைச் செலவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட மசோதாவாகக் காமன்ஸ் சபையாரால் அங்கீகாரம் செய்யப்படுகிறது.

7. உள் நாட்டு விஷயங்களேக் கவனிக்கும் இலாகா (Home Office):—

உள் நாட்டுச் செக்ரெடெரி அதாவது இங்கிலாந்தில் நடக்கும் அரசாட்சி சம்பந்தமான காரியங்களேப் பார்த்துவரும் இலாகா. பார்லி

மெண்டாருக்கு இவ்விஷயமாய் உத்திரவாதம் சொல்லவேண்டிய மந்திரிதான் உள் நாட்டுச் செக்ரெடெரி எனப்படுவார். அரசன் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் யாவையும் கவனிப்பதும், அரசனுக்கு வரப்பட்ட கடிதங்களை வாங்குவதும், அவைகளுக்குப் பதில் எழுதுவதும், இவர் காரியம். மேலும் அரசனிருந்து நடத்தும் ஒவ்வொரு சடங்கும் இவர் மூலமாய் ஏற்படவேண்டும். அப்படி நடக்கும் சடங்கு ஒவ்வொன்றிலும், இவர் ஆஜராக விருக்கவேண்டும். இன்னும் நாட்டில அமைதியும், ஒழுங்கும் இருக்க இவர் ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது. இங்கிலாந்தில் அமைதியையும், ஒழுங்கையும் நிலைநிறுத்தி, ஜனங்களைச் சரியாகப் பாதுகாக்கும்பொருட்டுத் தகுந்த அதிகாரிகளையும், போலீசையும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது இவரது வேலை. மேலும் மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்ட குற்றவாளிகளின் பொருட்டு, ஷை தண்டனையை மாற்றத்தகுந்த முகாந்திரங்களை அரசனுக்கு எடுத்துக் காட்டுதல் முதலான காரியங்களை இவர் செய்து வருகிறார். தவிர ஊழியக்காரர்கள் விஷயமாய் என்னென்ன சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டுமோ அவைகளெல்லாம் இவர் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள். கைத்தொழிற்சாலை, எளியவர் தொழிற்சாலை இவை சம்பந்தமாய் ஏற்பட்டிருக்கும் சட்டத்தின்படி வேலைக்காரர்கள் ஷை தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்துவருகின்றார்களா என்பதைப் பரிசோதனை செய்ய மேல்விசாரணைக்காரர்களை— இன்ஸ்பெக்டர்களை— நியமனம் செய்து, அவர்களை, ஜனங்கள் வேலை செய்யும் கனிகள், அதாவது உலோகங்களின் உற்பத்திஸ்தானங்கள், தொழிற்சாலைகள் முதலிய இடங்களில் ஒரு வேலைக்காரனுக்கும் அவன் யஜமானனுக்கும் ஏற்படக்கூடிய சண்டைகளை விலக்குவதும், ஊரில் எளியவர்களுக்கு வேலை செய்வதற்குரிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை விசாரணை செய்வதும் பிராணிகளை ஜனங்கள் தொந்தரை செய்யாமலிருக்கின்றார்களா என்பதைப் பார்ப்பதும், ஆகிய இவைபோன்ற காரியங்களை இவர் கவனித்து வருகிறார்கள். மேற்கூறிய விஷயங்களை ஸ்காத்லாந்தில் இவருக்குப் பதிலாகப் பார்த்து வருபவர் ஸ்காத்லாந்து செக்ரேடேரியே. ஸ்காத்லாந்தில் கல்வி விஷயங்களையும், லோகல் கவர்ன்மெண்ட் விஷயங்களையும், இவர் பார்த்துவருகிறார்.

அயர்லாந்து விஷயங்களைக் கவனிக்க இரண்டு அதிகாரிகள் உண்டு. அவர்களை 'அயர்லாந்து லார்டு லெப்டினெண்ட்'என்றும், 'அயர்லாந்து சீப் செக்ரெடெரி'என்றும் கூறுவார்கள். அயர்லாந்து லார்டு லெப்டினெண்ட் அரசனுக்குப் பதிலாக அயர்லாந்தில் அரசாட்சி செய்துவருகிறார். இவர் அயர்லாந்தின் உள்நாட்டு விஷயங்களைக் கவனித்து வரவேண்டும். இவருக்கு உதவியாகவிருந்து வேலை பார்ப்பவர்தான் 'அயர்லாந்து சீப் செக்ரெடெரி' (Chief Secretary for Ireland).

8. போஸ்டு, தந்தி இலாகா:—

தபால், தந்தி, போஸ்டல், சேவிங்ஸ் பாங்கி முதலான விஷயங்களைப் பார்த்துவரும் மந்திரி போஸ்டுமாஸ்டர் ஜெனரல் என்பவர். (Post Master General).

9. வியாபார போர்டு (The Board of Trade):—

இந்தப் போர்டானது பல பிரிவுகளை யுடையது. அவையாவன:—

1. ரெயில் பாதை முதலியவைகளைக் கவனிக்கும் பிரிவு (Railway Department).

2. கடலுக்குரிய பிரிவு (Marine Department).

3. கப்பலில் உத்தியோகம் செய்யும் ஜனங்களின் பொருட்டு ஏற்படும் பணத்தை விசாரணை செய்யும் பிரிவு (Financial Department)

4. துறைமுக விஷயங்களைப் பார்த்துவரும் பிரிவு (Harbour Department).

5. வியாபாரம் முதலிய விஷயங்களைப் பட்டியாய் எழுதும் பிரிவு — (Statistical Department).

6. கூலியாட்களின் நிலைமையை விசாரணை செய்யும் பிரிவு (Labour Department).

7. வியாபாரத்தில் உபயோகப்பட்டு வரும் அளவு சம்பந்தமான கருவிகளைப் பரிசோதிக்கும் பிரிவு (The Standards Department).

1. ரெயில்வே முதலிய விஷயங்களை கவனிக்கும் பிரிவு:—

ரெயில்வே, டிராம்வே முதலியவைகளை இப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் கவனித்து வர வேண்டும். புதிதாக ஏற்படும் ரெயில்வே டிராம்வே கம்பெனிகள் இவர்களின் உத்திரவன்னியில் ரெயில்பாதை போடவோ, டிராம் பாதை போடவோ முடியாது. ஏற்கெனவே இருக்கும் மேற்படி கம்பெனியார்களின் விதிகளை மாற்றவும், அக்கம்பெனிகளின் வரவு செலவு முதலிய கணக்குகளை அடிக்கடி தணிக்கைசெய்யவும் இவர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு.

2 கடல் சம்பந்தமான விஷயங்களைப் பார்க்கும் பிரிவு:—

கப்பல்களைத் தணிக்கை செய்வதும், அவைகள் கடல் மார்க்கமாய்ச் செல்லத்தகுந்த நிலைமையில் இருக்கின்றனவா என்பதைப் பார்ப்பதும், கப்பல்கள் சட்டப்பிரகாரம் அளவுகளை உடையனவா என்று விசாரணைசெய்வதும், அப்படி ஏற்பட்ட அளவுகளுக்குச் சரியாகக் கட்டப்பட்ட கப்பல்களைப் பதிவு செய்வதுமாகிய காரியங்களை இவர்கள் பார்க்கவேண்டும்.

3. பினன்ஷியல் டிபார்ட்மெண்ட் :—
கப்பல்களில் உத்தியோகம் பெற்று வேலை பார்த்துவரும் மாலுமிகள் முதலிய ஜனங்கள் நன்மையின்பொருட்டு, அநேக நிதிகளை (Fund) ஏற்படுத்தி ஷை நிதிகள் சரியாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றனவா என்றவிஷயங்களைப் பார்வையிட்டு வருபவர்கள் பினன்ஷியல் டிபார்ட்மெண்டார்களே.

4. கப்பல்கள் தங்கும் துறைமுகம், கப்பல்களுக்கு ஸ்தலங்கள் தெரியும்படி துறைமுகத்தில் வைத்திருக்கும் உயரமான விளக்குக் கூண்டுகள் (Lighthouse) இவைகளைக் கவனித்துவரும் பிரிவைத்தான் ஹார்பர் டிபார்ட்மேண்ட் என்றழைப்பது.

5. ஸ்டாடிஸ்டிகல் டிபார்ட்மெண்ட்:—
இவர்களின் வேலை என்னவென்றால் நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் வியாபாரம், கைத்தொழில் வகையரா விஷயங்களை அறிந்துகொள்ள அடிக்கடி பத்திரிகை, கெஜட் இவை மூலமாய் மேற்படி ஜனங்களுக்கு வியாபாரம் கைத்தொழில் விஷயமாய்ச் சமாசாரங்களை வெளியிடுவது.

6. தொழிலாளிகளின் கூலி முதலியவைகளை விசாரித்துவர லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

7. ஸடாண்டார்ட்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் :—
வியாபாரிகளும் இன்னும் இதர ஜனங்களும் சரியானபடி, படிக்கட்டு, திராசு முதலிய அளவுக்கருவிகளை விதிப்படி உபயோகிக்கிறார்களாவென்று பார்த்துவருவது இப்பிரிவினர்களின்வேலை. இன்னும் இவர்கள் கீழ்வரும் விஷயங்களையும் பார்த்துவருகிறார்கள். அவையாவன:—லைப் அஷ்யூரன்ஸ் (Life Assurance) கம்பெனிகளின் வரவு செலவு கணக்குகளைப் பரிசோதனை செய்தல், ஊர்களுக்கு ஜலம், காற்று, மின்சாரம் இவைகளைக்கொண்டு தெருக்களுக்கு விளக்குப்போடுதல் ஆகிய வசதிகளை உண்டாக்குதல்.

10. விவசாயபோர்டு :—
இப்போர்டின் பிரசிடெண்டும் அவர்க்கு உதவியாயிருந்து வேலைபார்த்துவரும் இதர மெம்பர்களும் நில சம்பந்தமான விஷயங்களைப் பார்த்துவருகிறார்கள். வியவசாயத்தை விருத்திசெய்து, குடிகள் வேண்டும் நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, வேண்டிய உதவிகளைச்செய்யவேண்டும். மேலும் (Ordanance Survey) ஆர்ட்னன்ஸ் ஸர்வே என்று சொல்லப்பட்ட பூமியின் எல்லை முதலியவைகளை அளவிடுதல் இவர்களால்தயார்செய்யப்படுவன.

11. கல்வி போர்டு:—
மற்ற போர்டார்களைப் போலவே இப்போர்டு மெம்பர்கள் பிரிவி கவுன்ஸலைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், நாட்டில் கல்வி விஷயங்களைப் பார்த்துக் கல்வியபிவிருத்திக்கு வேண்டிய சாதனங்களை இவர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். முக்கியமாய்ப் போதனா முறை, பள்ளிக்கூடங்கள், உபாத்தியாயர்கள், பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சர்க்கார்கொடுக்கும் கிராண்ட் (Grant) ஆகிய இத்தகைய விஷயங்கள் சம்பந்தமாய்ப் பிரதிவருஷமும் சட்டங்களை (Code of Regulations) ஏற்படுத்தி, அச்சட்டங்களின் பிரகாரம் பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றனவா என்பதைப் பார்த்து விசாரணை உத்தியோகஸ்தர்களையும் நியமிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திற்கும் எவ்வளவு கிராண்ட் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விஷயத்தை இப்போர்டார் தீர்மானம் செய்வதானது ஷை பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்த்துவரும் ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டர்களின் ரிபோர்ட்டை அனுசரித்தேயிருக்கும்.

12. லோகல் கவர்ன்மெண்ட் போர்டு:— இங்கிலிஷ் காபினெட்டைச்சேர்ந்தசில மெம்பர்களும், வேறு சில பெரிய கனவான்களும் இப்போர்டிலிருக்கிருர்கள். இப்போர்டார், ஏழைகள் ரக்ஷணார்த்தமாய் ஏற்பட்டிருக்கும் சட்டங்களையும் (Poor Laws), பொது ஜன சௌக்ய விஷயமாய்(Public Health) ஏற்பட்டிருக்கும் விதிகளையும் அந்தந்த இடங்களில் சரிவர அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்பொருட்டு நியமனம் செய்யப்பட்டு வேலை பார்த்து வரும் கவுன்சில்கள் அல்லது உத்தியோகஸ்தர்களின் வேலையைத் தணிக்கை செய்து வருகிருர்கள். மேற்கூறிய விஷயங்களைக் கவனித்துவர அந்தந்த விடங்களில் கவுன்சில்களை (Local councils) ஏற்படுத்தியிருக்கிருர்கள். அவைகளைத்தான் "லோகல் க்வர்ன்மெண்ட்" என்பது.

13. ஸ்காத்லாந்து செக்ரிடெரி ஸ்காத்லாந்து விஷயங்களைக் கவனித்து வருகிருர்.

14. அயர்லார்ந்து லார்டு லெப்டினண்ட் அதன் சீப்செக்ரிடெரி இவர்களிருவரும் அயர்லாந்தில் இராஜீய நிர்வாகம் செய்து வ்ருகிருர்கள்.

ஸ்ரீமான் தாதாபாய் நௌரோஜி

SRIMAN DADABHAI NAOROJI

"தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்"

என்றவாறு தேசத்தி விருப்பவர்களுடைய சுகதுக்கங்களுக்குப் பாத்தியப்பட்டவராகிஅவரது கஷடத்தைப்போக்கி, சுகத்திற்கிடமுண்டாக்கி, தமது சௌகர்யங்களை நீக்கியும் உழைப்பதே பெரியோர் இயல்பு. அத்தகைய பெரியோர்கள், தமது சிறந்த புத்தியையும் யுக்தியையும் நாட்டின் அபிவிருத்திக்காக உபயோகப்படுத்தி, தேச ஸேவைக்கே கங்கணங்கட்டிக் கொண்டிருப்பர். அத்தகையாரது செயலினுற்ருன் தேசத்திற்குப்பலவித நன்மையுண்டாகும். 'நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டாய் எல்லோர்க்கும் பெய்யும் மழை' என்றவாறு தேசக்காப்பிற்காகக் கங்கணங் கட்டிக்கொண்டு நன்மனத்துடன் ஊக்கமும் முயற்சியும் பொலியத்தியாகத்தை மேற்கொண்டு உழைப்பவரது செயலினுற்ருன் உலகத்திலிருக்கும் பலருக்கும் உயர்ந்த சுகங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதற்கு இம்மாதம் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் தாதாபாய் நௌரோஜியவர்களே நிதர்சனமாகும்.

கல்வி கற்றல்

இவ் "விந்திய மஹாபுருஷர்" 1825-ம் ஸு செப்டம்பர்மீ 4உ ஒரு ஏழை பார்ஸி குடும்பத்தில் பம்பாயில் பிறந்தவர். நான்காவது வயதில் தமது தந்தையை இழந்ததும், தமது தாயினுடைய கண் பார்வையின்கீழ், கல்வி வெகு கவனமாகக் கற்பிக்கப்பட்டனர். இப்போது எல்பின்ஸ்டன் காலேஜ் என்றழைக்கப்படும் 'எல்பின்ஸ்டன் இன்ஸ்டிடியூஷ'னில் பண உதவிபெற்ற மாணக்கராய்ப் படித்து 1845-ம் ஸு பம்பாயில் படிக்கக்கூடிய உயர்தரக் கல்வியைப்பெற்றுச் சிறப்புடன் தேறினர். நௌரோஜி அவர்களின் புத்திவன்மை, சக்தி, கல்வி விருப்பம் முதலிய நற்குணங்களைக்கண்டு, அக்காலம் பம்பாய் சீப் ஜஸ்டிஸாகவிருந்த ஸர் எஸ்கின்பேர்ரி என்பவர் அவரைப் பாரிஸ்டர் பரிக்ஷைக்குப் படிக்கச் சீமைக்கனுப்ப உத்தேசித்தனர்; பல காரணங்களால் அது நிறைவேறவில்லை.

சீமை சென்றது

1850-ம் ஸு நௌரோஜியார் எல்பின்ஸ்டன் காலேஜில் ஒரு போதகராக ஏற்படுத்தப்பட்டனர். 1854-ம் ஸு அதில் ஒரு முக்கிய போதகராக நியமிக்கப்பட்டும், அப்பதவியில் அவர் நெடுநாள் இருக்கவில்லை. 1856-ம் ஸு அவர் ஒரு சிறந்த கம்பெனியின் ஏஜண்டாக வேலை பார்க்க லண்டனுக்குப் புறப்பட்டுப்போனுர். ஆனல் அவர் சீமைக்குப் புறப்படு முன், பம்பாயிலிருந்தகாலத்திலேயே நாட்டிற்குபயோகமான பல காரியங்கள் செய்திருந்தனர். பம்பாயில் முதன் முதல், பெண் பாடசாலை ஸ்தாபித்தவர் அவரே. சமுதாய நன்மைக்கென்று பல சங்கங்களையும் ஸ்தாபித்திருந்தனர். இவர் சீமை சென்றதும் தமது நாட்டை மறந்தனரில்லை; இந்திய ராஜீய முற்போக்கை நாடி உழைக்க ஆரம்பித்தனர். ஸிவில் ஸர்விஸுக்காக நடத்தப்படும் போட்டிப்பரிக்ஷைக்கு இந்தியர்களை விடாத அந்தக் காலத்தில், அவ்வா

திருப்பதை யொழிக்க இவர் விடாமுயற்சி யுடன் 1893-ம் ௵ வரை உழைத்தனர். கடைசியில் பார்லிமெண்டார், போட்டிப் பரீக்ஷைகள் இங்கிலாந்திலும் இந்தியாவிலும் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானித்த தற்கு இவரே காரணம்.

லண்டன் இந்தியன் ஸோஸைடி

சீமைக்குச் சென்றதும், அநேக காலம் அங்கேயிருந்ததனால், இந்திய விஷயங்களை ஆங்கிலப் பொது ஜனங்களுக்கு எல்லா வழி களிலும் எடுத்துச் சொல்லுதல் அவர் பொ றுப்பாயிருந்தது. ஆங்கில தேசமுழுதும் சுற் றுப்பிரயாணம் செய்து பல விடங்களிலும் பிரசங்கித்து ஆங்கிலேயர்களை இந்தியவிஷயங் களைப்பற்றிக் கவனிக்குமாறு வற்புறுத்தினர். இவ்வித எண்ணத்துடன் **லண்டன் இந்தியன் ஸோஸைடி** என்ற ஒரு சபையையும் அங்கு ஸ்தாபித்தார்.

வியாபார நஷ்டம்

நிற்க, 1862-ம் ௵ நௌரோஜியார் தாமி ருந்த கம்பெனியைவிட்டுத் தனி வியாபாரம் அங்கேயே நடத்த ஆரம்பித்தனர். அவ்வாறு நடத்தும்போது ஒரு ஹிந்து கனவானுக்குப் பண உதவி செய்து, தமது வியாபாரத்திற்கே வினை தேடிக்கொண்டனர். ஆனால் அவரது பெருமையும், பிரதாபமும் நாடறிந்த விஷ யம். ஆதலால் கடன்காரர்கள் அவரைத் தொந்தரை செய்யவில்லை. மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த இங்கிலாந்து பாங்கியின் கவர்னரும் நௌரோஜியாரது சிறந்த குணத்தைப் பாரா ட்டி அவர்க்கு அக்காலம் கடிதம் எழுதினர். நண்பர்களது ஆதரவினால் அவர் கடன்காரர் களைத் திருப்திசெய்து 1869-ம் ௵ தமது தாய் நாட்டிற்குத் திரும்பினர்.

பம்பாயில் வந்திறங்கியதும் ஜனங்களெல் லோரும் ஆனந்த வெள்ள ஆரவாரத்துடன் அவரை நல்வர வேற்றனர். ஆனால் அவர் மீண்டும் சிறிது காலத்திலேயே சீமைக்குச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று.

வரவு சிலவு கமிட்டிமுன் சாக்ஷியம்

இந்திய நாட்டு வரவு செலவு விஷயத்தைப் பற்றி விசாரணை செய்யப் பார்லிமெண்டாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிட்டியின் முன்பு அவர் சாக்ஷியம் கொடுத்தபோது, தாதாபாய் நௌ ரோஜியார் இந்திய தேசத்து ஏழ்மைத்தன் மையை விஸ்தாரமாகப் பல முகாந்தரங்களு டன் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் எடுத் துக் காட்டினர்; ஸராஸரி, இந்தியன் ஒவ் வொருவனுக்கும் வருஷ வருமானம் ரூபாய்கள் இருபது கிடைப்பதே அரிதென்று காட்டினர்; ஆங்கிலேயர்கள் அதை அப்பொழுது ஒப் புக்கொள்ளாவிடினும், அதன் உண்மையைப் பிறகு ஆராய்ச்சியாலாறிந்தது அவரது அறி வின் பெருக்கைக் காட்டும். இது நடை பெற்றதும், அவர் பிரசங்கங்கள் மூலமாயும், பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும் இந்தியர் நிலையை யும், அவர் ஆளப்படும் வழியையும் இங்கிலாந் திலிருந்துகொண்டே ஆங்கிலேய ஜனங்க ளுக்கு எடுத்துரைத்த வண்ணமாகவே இருந் தனர்.

பரோடா திவான்

நிற்க, நமது தேசத்துப் பரோடா ஸமஸ்தா னம் மிக எளிய நிலையிலிருந்தபடியால் நௌ ரோஜியார் அந்த ஸமஸ்தானத்துத் திவானாக நியமிக்கப்பட்டனர். இவ்வேலையில் அவர் அத் யத்புதமாக நடந்துகொண்டனர். ஸமஸ்தானத் தைப் பல விதங்களிலும் ஓங்கும்படி செய் தனர். அவ்விடம் பிரிடிஷ் ரெஸிடெண்டாக விருந்த மிஸ்டர் **பேயருக்கு** இவரிடம் பிடிப் பில்லா விடினும், சிறந்த ஆங்கில தந்திரிக ளாகிய **ஸாலிஸ்பரி** பிரபு முதலிய பெரியோர் கள் அவரது பெரும் செயல்களை மெச்சினர் என்பதை யாவரும் அறிவர். ஆனால் இப் பதவியில் அவர் வெகு நாள் இருக்கவில்லை. கொஞ்ச காலத்திற்குள்ளாகவே தமது வேலை யை ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்டுப் பம்பாயி லேயே சில வருஷங்களிருந்தனர்.

பார்லிமேண்ட் மேம்பர்

நிற்க, இந்திய தேசத்திற்காக இங்கிருந்து வேலை செய்வதைக் காட்டிலும் சீமையிலி ருந்துகொண்டு அதிகமாகச் செய்யலாமென்ற எண்ணத்துடன் அவர் 1885-ம் ௵ மறுபடி யும் சீமைக்குச் சென்றனர். அங்கு சென்ற தும், தன்னைச் சாமான்ய ஜனங்களால் பார்லி மெண்டின் அங்கத்தினராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேலை செய்தனர். இதில் அவர் கொண்ட ஊக்கம் எவர்க்கும் உண்டாகாது. ஐரோப்பி யனல்லாத ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி அவர் உழைத்தது அதிசயமன்றோ? 1883-ம் ௵ **ஹோல்கேகரன்** என்ற வட்டத்

திற்குப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட அவர் அபேக்ஷகராக நின்றூர். அவ்வருஷம் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை யாயினும், 1892-ம் ஸூ வரை காத்திருந்து, **ஸென்ட்ரல் பின்ஸ்பரி** என்ற வட்டத்திற்குப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று, காமன்ஸ் என்னும் ஆங்கில ராஜாங்கப் பொதுஜன ஸபையில் முதன் முதல் இந்தியராக ஸ்தானம் வகித்தனர். அவ்வாறிருந்த காலத்தில், அவ்வங்கத்தினர்களது, இந்தியாவைப்பற்றிய அஞ்ஞானத்தைத் தமது அறிவினாலும், வாக்சாதுர்யத்தினாலும் சிறிது சிறிதாக ஒழித்து, ஆங்கிலப் பொது ஜனங்களை நமது விஷயங்களைச் சிறிதேனும் கவனிக்கச் செய்தனர். இதன் பலனாக இந்திய விஷயங்களைப்பற்றி விசாரணை செய்ய, பார்லிமெண்டாரால் பற்பல கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டு அவற்றின் ஒவ்வொன்றின் முன்னும் நௌரோஜியார் சாக்ஷியம் கொடுக்கும்படி நேர்ந்தது.

காங்கிரஸ் தலைமை

தாதாபாய் தமது தேச ஸேவையால் யாவர் மனத்தையும் கவர்ந்துவந்தனர். தமது தேசத்தை விருத்தி செய்ய நல்லெண்ணத்துடன் உழைத்த மிஸ்டர் ஹ்யூம் முதலிய பெரியோருடன் கூடி, இந்திய தேசீய மஹாநாட்டின் ஏற்பாட்டிற்கு ஆதாரமாயிருந்தனர். அவரது ஆர்வப்பொலிவே அவரை 1886 ஸூ அதன் அக்ராஸனம் பெறும்படி ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்குக் காரணம். இவ்வுன்னத பதவிக்கு மீண்டும் 1892-ம் வருஷம் சிறிதும் அபிப்பிராய பேதமின்றி எல்லா ஜனங்களாலும் ஏகோபித்துத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். சீமையிலிருந்து அவர் அதற்காக வந்தபோது அவர் வரவேற்பு முதலியவற்றைப்பற்றி நாம் விரிவாகக் கூறுவது மிகையாகும். அதன் பெருக்கை ஸர்வில்லியம் ஹண்டர் என்பவர் லண்டன் நகரத்து டைம்ஸ் பத்திரிகையில் விஸ்தரித்திருக்கின்றனர். தாதாபாய் நௌரோஜியார் ஜன சம்மதத்தின் உவகையின் பெருக்கினாலேயே மீண்டும் 1906-ம் வருஷம் கல்கத்தாவில் நடந்த காங்கிரஸ் மஹா ஸபையின் அக்கிராஸனத்தை வகிக்க நேர்ந்தது. அக்கால் அவர் செய்த பிரசங்கமே தற்காலத்திய ராஜீயகிளர்ச்சிக்கு மூலாதாரமாக விளங்குகிறது.

பார்லிமேண்ட் மேம்பராக மறுபிரயத்னம்

மீண்டும் சீமை சென்றதும் அவர் பார்லிமெண்ட் மெம்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட 1895-ம் வருஷம் அபேக்ஷகராக நின்றூர். ஆனால் அவர் பிரயத்தனம் பலிக்கவில்லை. தோல்வி யுற்றதும், காங்கிரஸ் ஸபையினால் பிரசுரிக்கப்படும் இந்தியா என்னும் பத்திரிகையில் இந்தியர்களுக்குப் புத்திமதியாகத் தமது தோல்வியின் காரணத்தை முன்னிட்டு ஒரு கடிதம் எழுதினர். அதில் இந்தியர்கள் ஜயாபஜயத்தைக் கவனியாது, மனம் சளைக்காது பொது ஜனங்களுக்கும் ராஜ்யபாரத்துக்கும் இசைந்த பொருத்தம் ஓங்கி விளங்கும்படி ஒவ்வொரு மனிதனும் உழைக்கவேண்டுமென்பதைவெகுகண்டிப்பாக அவர் காட்டியுள்ளார்.

வேறு வேலைகள்

இவர் அநேக நற்காரியங்களை இவரது ஜீவிய காலமாகிய 92-வருஷங்களுள் செய்துள்ளனர். ஐந்தில் ஐம்பதில் என்றவாறு விருத்தாப்பியத்தினால் மனந்தளராது ஊக்கம் குன்றாது இவர்போல் உழைப்பது அரிது. ஆங்கிலர்களாலும் இந்தியர்களாலும் ஒருங்கே பாராட்டப் படுவதல்லாமல், 1905-ம் வருஷம் **ஆம்ஸ்டர்டாம்** என்னும் பட்டணத்தில் நடந்த ஸர்வதேச அபேதவாத கான்பரன்ஸில் இந்தியப் பிரதிநிதியாகச் சென்று இந்திய தேச நிலையையும் ஆட்சிமுறையையும் வந்திருந்த பல நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் முன்பாக எடுத்து விவரித்து அவரைப் பிரமையில் ஆழ்த்தினர். இது ஓர் அதிசயம் ஆகாது. அவர் இதற்கு முன் 1902-ம் வருஷத்தில் பிரசுரித்த "இந்தியாவின் ஏழ்மைத்தனமும் பிரிடிஷாரின் தன்மைக்கொவ்வாத ஆட்சியும்" என்னும் நூலே இதைக்காட்டிலும் அதிகமாகப் பேசும். இந்நூல் இந்தியாவின் உண்மை நிலையை உணர உழைக்கும் ஒவ்வொருவனுக்கும் இன்றியாமையாதது.

வயோதிகப் பருவம்

1906-ம் வருஷம் கல்கத்தாவில் கூடிய காங்கிரஸ் மஹா ஸபையின் அக்கிராஸனத்தை வகித்தது முதல், அவர் தமது தேக நிலைமையை உத்தேசித்து, தமது ஜன்மதேசத்திலேயே இருக்க விரும்பினர். பம்பாய் ராஜதானியில் **வார்ஸோவா** என்னுமிடத்தில் தமது எஞ்சிய ஜீவிய காலத்தை ஸாவதானமாக, ஆயினும்

உயிருள்ளளவும் தேச விஷயங்களை எள்முனையும் விடாது கவனித்தே, காலத்தைக் கழித்து வந்தனர். இத்தகைய தேச ஸேவை எல்லோருக்கும் கிடைக்குமா ?

முடிவுரை

பிறந்தது முதல், சிறிதும் குன்றாது, நிலைநின்ற தேசபக்தியுடன் நமது நாட்டின் அபிவிருத்தியை யுத்தேசித்து, பலவழிகளிலும் கஷ்டப்பட்டு, மிக்க ஊக்கத்துடன், உடல் பொருள் ஆவி எவற்றையும் கணிசியாது, வயோதிக நிலையிலும், அங்கம் மெலிந்து அலண்டநாளிலும், தேசக்ஷேமக்கப்பல் தட்டித் தவறிக் கொடுங்கற் பாறைகளின்மீது மோதி உடையாது விளங்க, தமது பாரபுத்தியைச் சிந்தையுடன் ஆண்டு, அதைச் செம்மைவழியிற்செலுத்தும் மாலுமியாகி, தனதுயிர் உடல் விட்டொழியும்வரை நன்குழைத்து 'இந்திய நாட்டுப் பெரிய கிழவன்' எனப்பெயர்கொண்டு இமயமுதல் கன்னிவரையுள்ள மூலைமுடுக்குகளிலும் புகழ்தவழ்ந்து விளங்கித் தற்காலத் தேச முற்போக்கிற்காகச் செய்யுமுறைகளுக்குப் பாங்கிட வழிதந்த மூலபுருஷர் நல்லஸமயத்தில் நம்மைக் கைவிட்டகன்றனராயினும்; அவரது அனுபவ போதனையும் வழியும் இந்நாட்டின் க்ஷேமத்தை ஓங்கச்செய்யும் கலங்கரை விளக்கமாக விளங்கி, இந்நாட்டின் விருத்தி நிலத்தில், தர்மவழிக் கடலில் நீந்தி, அது முந்தும்படி செய்வதல்லாமல், பகலவன் பதத்தைப் பாடிச்சென்ற அவரது அந்தர சரீரத்தில் நம்மை யாதரிக்கக் கிருபாவீக்ஷணஞ் செய்வா ரென்பதும் ஸத்தியம். சென்ற உயிரின் திறத்தை மற்றும் புகழ்வதும் வேண்டுமென் ? அது ஸ்வர்கமேபெறுக! ஓம் சாந்தி : சாந்தி : சாந்தி :

தொழிற் சிறப்பு
Dignity of Labour

தொழில் என்றால் என்ன? இதை யறியாது தொழில் செய்யப் புகுவோமாயின் விபரீதாவஸ்தைகள் நேரிடுமென்பதில் கொஞ்சமேனும் ஐயமில்லை. அவைபற்றியே. தொழிலென்பதை நன்காராய்ந்தறிய வேண்டும். தொழிலால்தான் தர்மம் குறைவரச் செய்யப்படும். தர்மத்தினால் இம்மையிற் சுகமும், மறுமையிற் ஆனந்தமும் கிடைக்கும்.

இவ்வுலகின்கண் எல்லோராலும் எப்பொழுதும் தொழில் செய்யப்பட்டே வருகின்றது. தொழில் செய்யாது ஒரு கணமும் எவராலும் இருத்தல் முடியாது. ஆயுங்கால், செய்வதெல்லாம் தொழில் நான்கினில் அடக்கமுள்ளது. உழவன் பயிரிட்டுப் பயிரை அறுத்தலும், ஒருங்கு சேர்த்தப் பொருள்களைக் கொண்டு வர்த்தகன் வியாபாரஞ் செய்தலும், மானிடர்களுக்குக் கொலை, களவு நேர்ந்திடா வண்ணம் புஜபராக்ரமத்தால் ரக்ஷித்தலும், ஜனங்கள் ஈடேறுமாறு வித்தையைப் பரவச் செய்தலும் அன்றி வேறேதெனும் தொழில் உண்டோ? அதாவது தொழில் எந்த உருவம் கொண்டாலும் அவ்வுருவத்தின் உயிர் இந் நான்கினுள் ஒன்றாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

அவ்வவனுக்கு எந்தெந்தத் தொழில் உரிமை என்பது அவ்வவனது பிறப்பினாலும், சுபாவத்தினாலும், பயிற்சியினாலும் ஏற்படும்; எத்தொழில் செய்யினும் செய்யலாம்; அதனால் மேன்மையனென்றும், தாழ்மையனென்றும் ஒருவனை ஒருவன் தொழிலைக்கொண்டே அறிவுடையோர் சொல்லார். தொழில் எவ்வண்ணம் ஒருவனால் செய்யப்படுகிறதென்பதைத் தான் கவனிப்பார்கள் அறிவுள்ளோர்.

தொழில் சரிவரச் செய்வது எங்ஙனம்? தொழில் குற்றமறச் செய்வதற்கு, நியாய மார்க்கத்தைத் தெரிந்தறிய வேண்டும். நியாய மறிதலோ எளிதல்ல. அறிவுடையோர் இயற்றிய நூற்களினின்றும், மேலோர் நன்னடக்கையினின்றும், பரம்பரையாய்த் தொடரும் வழக்கத்தினின்றும் அறிதல் வேண்டும். ஆயுள் நாளோ சில, கல்வியோ கரையில், என்பதையறிந்து, ஒருவன் மெய்வருத்தம்பாராது, பசி நோக்காது, கண் துஞ்சாது, தனது தர்மத்தை ஆராய்ந்தறிய வேண்டும். 'சென்ற

நாளெல்லாம் சிறு விரல் வைத்து எண்ண லாம். நின்றநாள் யாருக்கும் உணர்வது அரிது' ஆகையால் நாம் கூடிய சீக்கிரத்தில் தர்மங் கற்று அநுஸரிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு ஆய்தலின் பயனென்ன வென் ருல் 'நீ' என்பதையும், 'நான்' என்பதை யும் நீக்கி, 'நாம்' என்பதை மனதில் பதித்து, காரியஞ் செய்வதாகும். அதாவது அன்பை மனச் சிங்காதனத்தி னேற்றி, அழுக்காற்றை மனோ ராஜ்யத்தினின்று துறத்தல் வேண்டும். அன்பு இன்றேல், இவ்வுலகம் சடமாகுமென் பதற்கு ஐயமோ? முதாவது தன் சுகத் தையே பாராட்டாது உலக சுகத்தை அதி கரிக்க நாளுக்கு நாள் முயற்சி செய்து கொண்டே வரவேண்டும். தற்காலம் அடை வது அற்பமாய் இருந்தாலும், நாளடைவில் அமோகமாய் அன்பு பெருகும். எப்படி யெனின். 'பலதுளி பெருவெள்ளமாக வில்லை யோ?' இவ்வாறு இவ்வுலகில் ஒருவன் மேலோ னுக இருக்க, உள் அன்பு, தீரங்கொண்டு நடப்பானுயின் கடைசியில் காரியசித்தியடை வான் என்பது திண்ணம்.

விநோத விஷயங்கள்

Curious Facts

ஜுரத்துக்கு "கொய்னு" கைகண்ட மரு ந்து. அது கி. பி. 1535-ல் கண்டு பிடிக்கப் பட்டது. பெரு தேசத்தின் ராஜப்பிரதிநிதி யின் மனைவிக்கு நேர்ந்த ஜுரத்தைக் குணப் படுத்தியதுதான் அது பிரபலமடைந்தற்குக் காரணம். கி. பி. 1639-ல் அது ஐரோப் பாவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஜெஸுயிட் பாதிரியாரால் அது தேச முழுவதிலும் பர வச் செய்யப்பட்டது. அது உண்டாகும் "சின்கோனு" மரம், இந்தியா, ஜெமய்க்கா, நியூஜீலண்ட் பிரதேசங்களில் செழிப்பாய் வளருகிறது.

* * *

ரோமன் கதோலிக் வகுப்பாரின் பரமா சாரியரான "போப்"பின் வஸ்திரங்கள் எண் ணிறந்தனவும் விலை யுயர்ந்தனவுமாம். அவை கள் மூன்று பெரிய அறைகளில் பத்திரப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாளுக் கும் அதற்கென்று ஏற்பட்ட ஆடையுண்டு. கையுறை செய்வதற்காக ஆடுகளை வளர்க்கும் ஒரு குடும்பத்தார்க்குப் பிரத்தியேகமான சுதந்தரங்களுள்ளன. போப்புக்கு ராஜ்யாதி காரம் இல்லாது போனதுமுதல் அனேக விலையுயர்ந்த ஆடைகளை அணிவதற்குச் சந் தர்ப்பமில்லாது போயிற்று. என்றாலும் அவை கள் ஜாக்கிரதையாகவே பாதுகாக்கப்படுகின் றன.

* * *

மீன்கள் எவ்வளவு வேகமாகப் போகின்றன வென்பது பலர்க்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். டால்பின், பார்பாய்ஸ் என்னும் மீன்கள் மணி ஒன்றுக்கு 17 அல்லது 18 மைல் தூரம் போகுமாம். பானிடோ என்ற மீன் மணிக்கு 40மைல் போகும். திமிங்கிலம் சாதாரணமாக 4 அல்லது 5 மைல் போகுமானுலும், கோப மூட்டப்பட்டால் 17 மைல் போகுமாம். சில நீர்ப்பாம்புகள் கனவேகமாகச் செல்கின் றன.

* * *

ஐரோப்பாவில் பத்திரிகைகளுக்கு விஷய தானம் செய்வோர்களுக்கு ஏராளமான சம் மானம் செய்யப்படுகிறது. யுத்த விஷயமாக எழுதிவரும் ஒருவருக்கு, 800 வார்த்தைக ளுக்கு 20 பவுன், அதாவது 300 ரூபா கொடுக்கப் படுகிறது. "டிட்-பிட்ஸ்"என்னும் பத்திரிகையில் ஒரு தொடர்ச்சிக் கதைக்கு, 1000 பவுன், அதாவது 15,000 ரூபா கொடு பட்டது.

* * *

காலஞ்சென்ற கிச்சனர் பிரபு பிரசங்கம் செய்யும்போதெல்லாம் எழுதியே படிப்பது வழக்கம். கொஞ்சம்கூடக் கூசாமல் சட் டைப் பையினின்றும் தாம் எழுதியுள்ள விஷ யத்தை எடுத்துப்படித்துவிட்டு உட்கார்ந்து விடுவார்.

* * *

மாதவிகங்கணம்

அத்தியாம்-5

அரசனும் அமைச்சனும்; பணிவு

(393-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மேல் அத்யாயத்திற் கூறிய ஸம்பாஷணை நடந்து மூன்று தினங்களாயின இன்னும் அதை நினைத்துக்கொண்டால் கோகுலதாஸுக்கு மனதுக்குக் கஷ்டமாயிருந்தது.

"இந்த ஸ்த்ரீ ஒப்புயர்வற்ற அழகையுடையவளாய் நல்ல யௌவன தசையிலிருந்த போதும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். பின்னடி எதிரியைப் பின்னடையச் செய்யும்படியான ஸாமர்த்யத்துடனும் சாதுர்யத்துடனும் நான் ஜாண் வெட்டுமுன் அவள் முழம் வெட்டிக் கொண்டுவந்த நாளிலும் நான் இவளை அறிவேன். இருந்தாலும் இவளுக்கு இவ்வளவு ஸாமர்த்யம் இருக்குமென்று நான் கனவில் கூட நினைத்ததில்லை. என்ன வாக்குச் சாதுர்யம்! என் மனதையே நிலைதடுமாறச் செய்தனளே. இவளுக்கு எங்கிருந்து வந்தன இவ்வளவு வசீகரமான வார்த்தைகள்! உலகத்தையே துறந்துவிட்ட ஸந்யாஸினி இவள். இந்த உலகமல்ல, இதைப்போல் பத்து உலகம் ஒன்று சேர்ந்தாலும் எதிர்க்கும்படியான தைர்யமும் வல்லமையுமுடைய என்னையே மதிமயங்கச் செய்தனளே. என் கொட்டத்தையெல்லாம் ஒரு நொடியில் அடக்கிவிட்டனள். நாவெடுத்து மறுமொழி சொல்ல ஸாத்யமில்லாத படி கீழ்ப்படிய வேண்டியதாயிற்று என் ஸ்திதி. ஏதோ நமக்கு நல்லவேளை, இவளுக்கு ஏகாந்தமாய்ப் போய்விட வேண்டுமென்று புத்தி தோன்றியது. இவள் இங்கே இருந்தால் நமது கோரிக்கை கோரிக்கையாகவேதான் நின்றுவிடும். தேவிபுரம் பண்ணினபுண்ணியந்தான் இவளை மதுரைக்கு விரட்டியது. இனிப் பதினாயிரம் முறைதான் கூப்பிட்டனுப்பினாலும் நான் அவளிடம்போகமாட்டேன். இந்தக் கிழம் என்ன வேண்டுமென்றாலும் பிதற்றட்டும்; என்ன கனவுவேண்டுமானாலும் காணட்டும். இதன் கையிலாயிருக்கிறது தேவிபுரம், இதன் இஷ்டப்ரகாரம் நடக்க? ஆகட்டும்.

"ஆனால் இன்னும் அரைமணிக்கெல்லாம் நமது குட்டி யஜமானர் பேட்டியைக் காண வேண்டுமே. யஜமானரா அவர், பேஷ் நன்றாயிருக்கிறது! சோற்றுக்குக் கதியில்லாமல் தெருத்தெருவாய் அலைந்துதிரிந்துகொண்டிருந்த பையனை ஐயோ பாவமென்று அழைத்து வந்து அரண்மனையில் ஒண்டவைத்த நாள் ஞாபகமிருக்கிறதா அவனுக்கு. கடைசியில் நவகுமாரருடைய பெண்ணும் பதவியும் யாரால் அவனுக்குக் கிடைத்தது தெரியுமா அந்த மூடப்பயலுக்கு? அவனுடைய குடுமி என்கையில் வசமாய் அகப்பட்டிருக்கிறது. நான் போட்டிருக்கும் விலங்கை முறிக்கமுடியுமா? என் கையிலகப்பட்ட பதுமையைப்போல், நான் எழுந்திரு என்றால் எழுந்து, உட்கார் என்றால் உட்கார்ந்து வரவேண்டாமா? என்னமோ என்னிடம் சில விஷயங்கள் சொல்லிவிட்டுப் போகவேண்டுமாம். எனக்கு இவன் சொல்ல வேண்டியது என்ன இருக்கிறது? எப்பேர்ப்பட்ட நவகுமாரரே கோகுலதாஸுக்குப் புத்தி சொன்னதில்லையாம். அப்படியிருக்க, நேற்றுப் பையன் இவன். "இவன் நமக்கு விஷயங்கள் சொல்லப்போகிறானாம்? ஆனால் இந்தப்பையனிடம் சிறிது ஜாக்ரதையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். நவகுமாரர் எவ்வளவு கோபித்துக் கொண்டு அமர்க்களம் செய்தாலும், உள்ளே ஒன்றும் வைத்துக்கொள்ள மாட்டார். எல்லாவற்றையும் வாயைவிட்டுக் கொட்டிவிடுவார். ஆனால் இந்தப் பையன் ஒன்றையும் வாயைவிட்டுச் சொல்லுவதில்லை ; எல்லாவற்றையும் மனதுக்குள்ளேயே வைத்துக்கொள்கிறது. அவன்மேல் ஒரு கண் வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும். இருந்தாலும் நீ என் முன் எம்மாத்ரம்? மலையை விழுங்கிய மஹாதேவனுக்கு உரல் ஒரு வரவு செலவா? உன்னாலானது சற்றுக்கத்திப்பார்க்கலாம்; அதற்கு மேல் ஒன்றும் சாயாது. கோகுலதாஸ் இருக்குமட்டும் இரண்டு ஜமீனுக்கும் அவர் தான் யஜமானர். அவருக்குப் பிற்பாடு என்னமோ?"

இவ்வாறாகக் கோகுலதாஸ் தன் ஸாமர்த்யத்தைத் தானே புகழ்ந்து புகழ்ந்து மனோராஜ்யம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, சிரீஷன் உள்ளேவந்தான். இரண்டு விளக்கெண்ணெய்த் தீபங்கள் அறையில் எரிந்துகொண்டிருந்தன. தரையின்மேல் ஒரு சுமை கடிதங்களும் கணக்குப் புஸ்தகங்களும விழுந்திருந்தன. கோகுல

தாஸ் கதவண்டை சென்றுத் தாளிட்டு விட்டு ரொம்ப வணக்கமாய் விரீஷனை உட்காரச் சொல்லிவிட்டுத் தான் சிறிது தூரத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தார்.

"கோகுலதாஸ், கிட்டே வந்து உட்காரும். இந்த நாட்டின் நலத்தைக் கோரி அதன் பொருட்டே உழைப்பதில் தன் வாழ்நாட்களைக் கழிக்கும் ஆப்த மித்ரராக நான் உம்மைக் கருதுகின்றேனேயொழிய, உம்மை நான் ஊழியரெனச் சற்றேனுங் கருதவில்லை. நான் ஏழையாயிருந்த காலத்தில், என்மீது தயைகொண்டு என்னை அன்பாய் ஆதரித்தீர்; நான் அநாதையாயிருந்தகாலத்தில் நீர்தான் எனக்கு உற்ற துணையாயினீர். நான் தங்களுக்கு இவ்வாழ்வில் எவ்வளவோ கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தங்களிடம் என்றும் பக்தியுடையவனாகவே யிருப்பேன். ஒருபோதும் செய்த நன்றி மறந்து நிற்பவனாகேன்."

"யஜமானரே, நான் என்ன செய்துவிட்டேன்? நம்மால் என்ன ஆகிறது? எல்லாம் மேலேயிருப்பவனுடைய செயல். உமது நல் அதிர்ஷ்டம் உம்மை இந்த உன்னத பதவிக்குக் கொண்டுவந்தது. உமது நற்குணத்தைக் கண்டு வியந்து, நவகுமாரர் உம்மிடம் அபிமானங்கொண்டு இந்த ஸ்தானத்துக்கு உம்மை உயர்த்தினார். இவ்விஷயத்தில் இந்த அற்ப ஊழியன் செய்த சொற்ப உதவி யாதாவதுளதாயின், அது என் பெரியோர்கள் அந்தக்கரண சுத்தியாய் உழைத்துவரும் இந்த ராஜ்யத்தின் நன்மையை உத்தேசித்து நானும் பால்யம் முதல் செய்துவரும் எனது கடமையேயாகும். வேறொன்றும் அதிகமாய் நான் செய்துவிடவில்லை."

"கோகுலதாஸ், உமது புத்ரனுக்கு யுக்த வயது வந்து அவன் உமது வேலையை யொத்துக்கொள்ளும் வரைக்கும் நீர் உயிரோடிருந்து இந்த ஸமஸ்தானத்து வ்யவஹாரங்களை என்றைக்கும்போல் பார்த்து வருவீரென நம்புகிறேன்."

"இந்நயவசனங்களைக் கேட்க எனக்கு அதிக ஸந்தோஷம் உண்டாகிறது. கடவுள் யஜமானரவர்களுக்குத் தீர்க்க ஆயுளும், திடகாத்ரமும் அளித்து ஆசீர்வதிப்பாராக. இந்த வீட்டு உப்பை நெடுநாளாய் உண்டு வளர்ந்தவன் நான். என்னைப்போலவே எனது மகனும் உயிருடனிருந்து இந்த ஸமஸ்தானத்துக்காக உழைத்துவர வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கையும்."

"கோகுலதாஸ், அவ்வாறேயாகும் நமது கோரிக்கையும். தடபுடலாய் வாக்குதத்தங்கள் செய்துவிடுவது என்னுடைய ஸ்வபாவமன்று. குறையச்சொலலி நிறைய அளப்பதே சிறந்ததாகும். உம் விஷயமாய் ஒன்று மாத்ரம் நான் தீரமாய் வாக்குத் தானஞ் செய்வேன். உமது மகனைப் பார்த்தால் மஹா புத்திசாலியெனத் தோற்றுகிறது. தகப்பனார் பெயரை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவானென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. உமது மகனிடம் அன்பு காட்டி அவனை உயர்பதவிக்குக் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாய் நான் உமக்குப் பட்டிருக்கும் கடமையை நிறைவேற்றலாம் என்றெண்ணியிருக்கிறேன். இதில் எள்ளளவேனும் பிழையாய்ப் போகாது"

விரீஷன் இவ்வாறு மனப்பூர்வமாய்க் கூறிய மொழிகளைக் கேட்டுக் கல்நெஞ்சனாகிய கோகுலதாஸ்கூட ஸந்தோஷமுற்று வந்தனம் புரிந்து பின்வருமாறு பேசலானான்.

"யஜமானரே, எங்கள் குலத்தில் பிறந்த என் குமாரன் எப்போதும் தன் மூதாதைகள் சென்றவழியே செல்வான். அவன் ஒருபோதும் தேவிபுரத்துக்குத் தான் செய்ய வேண்டிய கடமையை மறக்கமாட்டான். நாங்கள் மிகவும் ஸாமாந்ய மனிதர்கள். இருந்தாலும் நாங்கள் எப்போதும் நன்றியுடையவர்கள். நாங்கள் ஊழியஞ்செய்யும் குடும்பத்தினருக்காக எப்போதும் திரிகரண சுத்தியாய் ஸ்வயநயம் பாராமல் உழைத்துவருபவர்கள்."

"கோகுலதாஸ், யாவும் நான் அறிவேன். பற்பல கஷ்ட ஸங்கங்கள், ஜயாபஜயங்களுக்கிடையிலும் நீர் காலஞ்சென்ற எனது மாமனார் விஷயமாய் நாற்பது வருஷகாலமாய் நம்பிக்கையாய் உழைத்து வந்ததை நான் அறியேனோ?

"உண்மையே, எங்கள் நாட்களில் நாங்கள் எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்கள் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் கடைசியில் பகவான் நமது பக்கமிருந்து எல்லாவற்றையும் ஒரு சுபமான முடிவுக்குக் கொண்டுவரும்படி அநுக்ரஹித்

தார். நவகுமாரர் தம் அந்த்ய காலத்தில் ஆதியில் போலவே திரும்பவும் தேவிபுரத்துக்கு அதிபதியாகத் தம் ப்ராணனை விட்டார்."

"கோகுலதாஸ், நீர் செய்த பகீரத ப்ரயத்னங்களின் பலனாய் இந்நாட்டு ஸார்வபௌமரான சக்ரவர்த்தியவர்களுடையவும் அவரது ப்ரதிநிதியவர்களுடையவும் நல்லபிப்ராயத்தைப் பெற்று நவகுமாரர் தேவிபுரத்தை மாத்ரமேயன்றி வீரநகரத்து கார்ய நிர்வாதிகாரத்தையும் பெற்றனர். உமது உதவியில்லாமல்போனால் நவகுமாரர் திரும்பவும் தமது பூர்வஸ்திதியை அடைந்திருக்கமாட்டார் என்பது திண்ணம்."

"அவரன்றி யோரணுவும் அசையாது. அவருடைய க்ருபையால்தான் நமது ப்ரயத்னங்கள் ஜயம் பெற்றன. நான் என்னாலான ஸ்வல்ப கஷ்டத்தைப்பட்டேன். எனது யஜமானர் தம் பூர்வஸ்திதியைத் திரும்பப் பெற்றுக் களித்ததைக் கண்ட நான் இனி நிம்மதியாய் ஸந்துஷ்ட மனதுடன் ப்ராணனை விடுவேன்."

"இப்போது என்மீது விழுந்த பாரத்தை ஸரியானபடி நிர்வஹிக்க நீரும் என்னுடனிருந்து உதவி செய்து வரவேண்டுமென்பது எனது கோரிக்கை. தேவிபுரத்துக் குடிகளின் நன்மையின்பொருட்டு நீர் நீடூழிகாலம் உயிர்த்திருந்து உழைத்துவரும்படி ஈசுவரன் அருள் புரிவாராக."

"கடந்த சில வருஷங்களாக நமது ஜமீனில் நல்ல விளைவு. நாடெங்கும் ஸுபிக்ஷமாயிருக்கிறது. குடிகளனைவரும் செழித்து த்ருப்தியடைந்திருக்கிறார்கள். ஸகல தீர்வைகளும் பாக்கியின்றி வசூலாய் விட்டன. காலஞ்சென்ற நமது யஜமானரவர்களின் உத்தர க்ரியைகள் விஷயமாய் ஏராளமான பணம் செலவாயும் இன்னும் கஜானா நிறைய த்ரவ்யம் குவிந்து கிடக்கிறது. கணக்குகள் அனைத்தும் தயாராயிருக்கின்றன. யஜமானரவர்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் பரிசோதனை செய்யலாம்" என்று கோகுலதாஸ் தரையின்மீது ஒழுங்காய் அடுக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்குப் புஸ்தகங்களையும் ரசீது தஸ்தாவேஜுகளையும் காண்பித்தார்.

"கணக்குப் பரிசோதனைக்காக அன்று நான் உம்மை இன்றிரவு பார்க்கவேண்டுமென்றது. அவைகளையெல்லாம் என் யாத்ரை முடிந்து நான் திரும்பிவந்தபின் சாவகாசமாய்ப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். பார்க்காவிட்டாலும் ப்ரமாத மொன்றுமில்லை. இந்த நாற்பது வருஷகாலமாகக் கோகுலதாஸ் கணக்கில் எப்போதாகிலும் ஒரு முறையாவது தப்பு ஏற்பட்ட துண்டா? வேறு சில விஷயங்களைப் பற்றி நான் கவலையாயிருக்கிறேன். அவற்றின் விஷயமாக உம்மை ஆலோசிக்க வேண்டி நான் இவ்விடம் வந்தேன்.

ஸிரீஷன் சொல்லப்போகிற விஷயம் கோகுலதாஸுக்கா தெரியாது! இருந்தாலும், யஜமானர் வாயினின்றே எல்லாம் வரட்டுமென்று கோகுலதாஸ் வாய்பொத்தி மௌனமாய் நின்றனர்.

"சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய ப்ரதிநிதியின் பார்வையின்கீழ் வீரநகர ஸமஸ்தானம் விருத்தியடையவில்லையென நான் கேள்விப்பட்டேன், நிஜந்தானா?

"ஆம் நிஜந்தான் யஜமானரே."

"ஒன்பது வருஷங்களுக்குமுன் நாம் அவ்விடத்தை விட்டு வரும்போது இருந்ததைக் காட்டிலும் இப்போது கடன் அதிகமாயிருக்கிறதாமே?"

"ஆமாம். அதிகமாய்த்தா னிருக்கிறதாம்"

"ப்ரதிநிதியவர்கள் மிகவும் பயந்திருக்கிறாராம். மாகாணத்துக் கானங்கோ கடனைப் பைசல் செய்யும் விஷயமாய் ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறாராமே."

"யஜமானரே! ஸமஸ்தானத்தி லிருந்து வரவேண்டிய பகுதி, பாக்கியாய் நிற்கும் காலத்தில், கானங்கோ அவர்கள் மேலதிகாரிகள் உத்தரவுப்படி செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் செய்வார்."

"நடவடிக்கை எவ்வித நடவடிக்கை? விற்பனையா?"

"மாமூல் அவ்வாறுதான்."

"அப்படியானால், முந்நூறு வருஷகாலமாக ஒன்றுக்கொன்றாக இருந்துவந்த இரண்டு ஜமீன்களிலொன்று நசித்துவிடும்போலும்!

"முந்நூறு வருஷ காலமாக பரஸ்பர விரோத பாவத்துடன் மல்லிட்டுக்கொண்டு வந்த இரண்டு ஜமீன்களில் ஏதாவது ஒன்று நசிக்கவேண்டியதுதான். ஒன்றுதான் செழித்திருக்கக்கூடும்."

"நான் புகலிடமாகக்கொண்டு வ்ருத்திக்கு வந்து ஸந்தோஷமுற்றிருந்த விடமாகிய வீர நகர ஸமஸ்தானம் அந்நியர் கைவசப்பட்டுப் பராதீனமாகவா போய்விடும்?"

"வீரநகர ஸமஸ்தானம் விற்பனைக்கு வரும் என்ற மட்டும் ஐயமில்லை. ஆனால் அந்நியர் வசப்படவேண்டிய அவசியமில்லையே!"

"எனது பால்ய நண்பன் நரேந்த்ரன் நாடோடியாகவா திரியவேண்டிவரும்?"

"நரேந்த்ரநாத் ராஜாமான்ஸிங் அவர்களுடைய உத்தியோகத்திலிருக்கிறான். அவர் தான் அவன் செய்த குற்றத்தையும் மன்னித்திருக்கிறார். அவர் அவனுக்குத் தகுந்த வெகுமதி செய்வார்."

விரீஷன் சில நிமிஷங்கள் பர்யந்தம் மௌனமாயிருந்தார். கோகுலதாஸ் வெகு தந்த்ரமாய் விஷயத்தைவிட்டுப் பேசாமல் பதில் சொல்லி வந்தார். ஆனால் விரீஷனே கோகுலதாஸின் அந்தரங்க அபிப்ராயத்தை அறிய ஆவலாயிருந்தான். அவனுக்குக் காலதாமதஞ் செய்வதில் இஷ்டமில்லை. இரண்டிலொன்று உடனே தெரியவேண்டுமென்று விரீஷன், "கோகுலதாஸ் என்ன, நீர் அர்த்தம் புரியாமல் ஸாமர்த்யமாய்ப் பேசிவருகிறீர். உம்மை நான் ஆப்தமித்ரராகக் கருதியிருந்தேன்."

"ப்ரபூ, என்றைக்கும் நான் தங்களுக்கு நம்பிக்கையான ஊழியன்."

அப்படியானால் மெய்ந் நண்பரைப்போல விடை கூறும். ஏன் வீரநகரம் அவ்வளவு கடன்படவேண்டும்? பாக்கியேன் அவ்வளவு நிற்கவேண்டும்? தேவிபுரம்போலவே வீரநகரமும் ஸுபிக்ஷமாய்த்தான் இருந்து வந்தது; நல்ல விளைவு, நல்ல மாசூல், குடிகளும் ஸமாதானமடைந்து ராஜபக்தியுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, ஏராளமான பணம் வ்ரயமாயும் இன்னும் நமது பொக்கஷம் நிறைந்திருப்பதேன்? வீரநகரம் மாத்ரம் பக்கிரியாயிருப்பதற்கென்ன காரணம்?"

"ப்ரபூ, ராஜாமான்ஸிங் அவர்கள் வீரநகரத்தை என் பார்வையின்கீழ் விடவில்லை. யஜமானரே, சக்ரவர்த்தி யவர்களுடைய ஏஜண்டைக் கேட்டால் யாவும் விளங்கும்."

விரீஷன் ஸாவதானமாய் மனவுறுதியான குரலாய் "கோகுலதாஸ், வீரநகரத்தில் ஏன் தீர்வை வசூல்க்கப்படவில்லை. நீர் அறிவீரா?" எனக்கேட்டான். விரீஷனுடைய மனோநிலையை நன்குணர்ந்தார் கோகுலதாஸ்.

"குடியானவர்கள் ஏஜண்டுக்கு விரோதமாய்விட்டனர். குடித்தனக்காரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்து கலகங்கள் விளைவித்தனர்."

"என்னுடைய ஜமீனிலிருந்து மனிதர்கள் சிலர் வீரநகரம் சென்று அங்குள்ள குடிகளை எதிர்க்கச் சொல்லி, ஒன்றுசேர்ந்து கலகங்கள் உண்டுபண்ணித் தீர்வையைச் செலுத்த வேண்டாமென்று போதித்து வருவதை நீர் அறிவீரா?"

"நான் அதைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்." என்று சிறிதும் அஞ்சாமல் உறுதியாய் விடைபகர்ந்தார்.

"ஜமீன் சீக்ரம் என் வசமாகும். நீங்கள் சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய ஏஜண்டுக்குப் பணம் செலுத்தவேண்டிய அவசியமில்லையென என் மனிதர்கள் ரஹஸ்யமாய்ச் சொல்லிவருகிறார்களென்பது வாஸ்தவந்தானா! அவ்வாறு என் காதில் பலதடவைகளில் விழுந்திருக்கிறது."

இனி உண்மையை ஒளிப்பதால் ஒருவித பயனுமில்லையென க்ஷணத்தில் க்ரஹித்த கோகுலதாஸ், சற்றும் பின்வாங்காமல் "யஜமானரே, முற்றிலும் உண்மைதான்" என்று பதில் சொன்னார்.

"எல்லாவற்றையும் தான் நேரில் பார்த்து, ஏற்பாடுகள் செய்து நடத்திவரும் தேவிபுரத்து மதியூக மந்த்ரி யறியாமலா எனது மனிதர்கள் அவ்வாறு செய்தார்கள்?"

"நமது மனிதர்கள் என்னுடைய உத்தரவின்பேரில்தான் அவ்வாறு செய்து வருகிறார்கள்" என்று சற்றும் தயங்காமல் யோசிக்காமல் ஒரே உறுதியாய்ச் சொன்னார் கோகுலதாஸ்.

மறுபடியும் விரீஷன் ஒன்றும் பேசாமல் ப்ரமித்து நின்றுவிட்டான். யஜமானர், ஊழியர் இருவரும் இனி மறைபொருளாய்ப் பேசுவதால் பயனில்லை. விஷயங்களைச் சற்று விட்டு விவரமாய்ப் பேசினால்தான் ப்ரயோஜனமுண்டு என்றெண்ணினார்கள்.

"கோகுலதாஸ், விளக்கு மங்கலாயிருக்கிறது. சற்று நொந்து. நம்முடைய ஸமாசாரம் சீக்ரத்தில் முடியாது. சற்று நேரம் சாவகாசமாய்ப் பேசவேண்டியிருக்கும்."

கோகுலதாஸ் விளக்கைப் ப்ரகாசப்படுத்தினர்.

"அப்படியானல் வீரநகரத்தில் பணம் வருலாகாதிருக்கும்படி நாம் பெரிய ப்ரயத்தனங்களெல்லாம் செய்து கடைசியில் நமது கோரிக்கையையும் ஒருவாருகப் பூர்த்திசெய்துகொண்டோம் என்று திட்டமாய்ச் சொல்லலாம் அல்லவா?"

"ஆம், சொல்லலாம்."

"என்ன உத்தேசத்துடன் நாம் இவ்வளவு சிரமப்பட்டோம், கோகுலதாஸ்?"

"கடனதிகப்பட்டு ஜமீனை ஏலம்போடுவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கந்தான்."

"ஆமாம், கானங்கோ வேறு ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டாலோ?"

"கானங்கோ ஏலம்போடத் தீர்மானித்துவிட்டார்."

"கோகுலதாஸ், அவ்விஷயம் உமக்கு எப்படித் தெரியும்?"

"கானங்கோ விடமிருந்து வந்த கடிதமொன்றினல். அக்கடிதத்தைத் தங்களுக்கு நான் முன்னமே காண்பித்திருக்க வேண்டும். ஆனல் இடையில் நேர்ந்த சில அஸந்தர்ப்பங்களால் யஜமானருக்குக் காண்பிக்க ஸமயம் இதுவரைக்கும் நேரவில்லை."

அதிக பத்ரமாய்க் காப்பாற்றிவந்த அக்கடிதத்தை மெதுவாய்ப் பிரித்துக் கோகுலதாஸ் விரீஷன்முன் வைத்தார். தமது புது ஜமீன்தாரர் அதைப் படித்துவிட்டு மௌனமாய் இருந்தார்.

"இந்த விற்பனை விளம்பரம் பகிரங்கமாய் விட்டதா?"

"இன்னுமில்லை, ப்ரபூ"

அப்படியானல் இந்த விளம்பரம் தேவிபுரத்துக்கு மாத்ரம் இவ்வளவு சீக்ரமாய்த் தெரிய வேண்டிய காரணமென்ன?"

"யஜமானரே, தேவிபுரத்திலிருந்து ராஜமஹலுக்குச் சென்றிருக்கும் பணம் வ்யர்த்தமாகவா அனுப்பப்பட்டது? எல்லாம் வெள்ளி, தங்க நாணயங்களின் மஹிமை. ராஜமஹல் கச்சேரியில் நமக்குச் சிறிது அந்தஸ்தும் செல்வாக்கும் உண்டு. நமது சொல்லுக்கும், யோசனைக்கும் அவ்விடத்தில் நல்லமதிப்பு உண்டு."

"சர்க்கார் பகுதி செலுத்துவதற்கு ஸரியான உபாயம் வீரநகரத்தை ஏலங்கூறுவதுதான் என்று சொல்லி அந்த ஆலோசனைக்குத் துணையாகச் சிறிது ஸ்வர்ண தானமும் நாம் செய்திருக்கிறோம் அல்லவா?"

"ஆம், வேண்டியவளவு வாய்க்கரிசி போட்டிருக்கிறோம்."

"ஆமாம், வீரநகரம் ஏலத்துக்கு வருவதால் நாம் அடையும் லாபமென்ன?"

"லாபமென்ன? ஏலத்தில் நாமும் வாங்குபவர்களில் ஒருவராக நிற்போம். அவ்வாறு தான் காலஞ்சென்ற நமது ஜமீன்தார் அபிப்ராயப்பட்டிருந்தார்."

சற்று நல்ல காற்றிலிருந்து தான் கேட்டனவற்றையெல்லாம் சிந்தித்து அதைக்குறித்து யோசனை செய்யவேண்டி விரீஷன் எழுந்து அறையைவிட்டு மெதுவாய் வெளியே சென்ருன். இவ்வளவு காலம் தனக்குத் தெரியவிடாமல் அந்தரங்கத்தில் நடத்திவந்த குடிகெடுக்கும் யோசனைகள், ஏற்பாடுகள் யாவும் இப்போது வெட்ட வெளிச்சமாய்ப் பகிரங்கமாய் விட்டது. ஆழங்கண்டறிய முடியாத சதியோசனைக்காரனுகிய கோகுலதாஸ் பல வருஷங்களாகப் பிறர் அறியா வீரநகரத்துக்குக் குழிபறித்து வந்திருக்கிருர். தம் மனிதர்களை யனுப்பி வீரநகரத்துக் குடிகளைக் கலகம் விளைவிக்கும்படிக்கும், ஏஜண்டை எதிர்த்துப் பணம் கட்டாமல் வீண்வம்பு செய்யும்படிக்கும் ஏவி வந்தனர். கானங்கோ கச்சேரிக்குச் சென்று, ஜமீனை ஏலத்துக்குக்கொண்டு வரவேண்டுவதற்கான ஸகல ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிட்டார். கடைசியில் அந்த ஜமீனை உள்ளாளவின்பேரில் ஸ்வல்ப விலைக்கு ஏலத்திலெடுத்து தேவிபுரத்துடன் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்று திடகங்கணங் கட்டிக்கொண்டார். அதிக தந்திரமாய்த் தான் செய்துவந்த மோசவழிகளுக்கெல்லாம் நவகுமாரரை வெகு எளிதில் சம்மதிக்கும்படி செய்துவிட்டார்.

இனித் தாமதித்தால் கார்யம் மிஞ்சிவிடும் என்றறிந்தான் விரீஷன். கோகுலதாஸ் ஏற்பாடுகளின்படி ஜமீன், ஒரு மாஸத்துக்குள் ஏலத்துக்கு வந்துவிடும். விரீஷன் யாத்ரைகளைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டு திரும்புவதற்குள் ஸகல நடவடிக்கைகளும் முடிந்து அவன் தேவிபுர வீரநகர ஜமீன்களுக்கு அதிபதியாய் விடுவான்.

அந்தக் குடிகெடுக்கும் சதியோசனைக்காரன் தான் விரீஷனைத் தற்காலமிருக்கும் உன்னத பதவிக்குக் கொண்டுவந்தான்; அவனே இப்போதும் விரீஷனை வீரநகரத்துக்கு அதிபதியாக்கிவிட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பான் என்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லை.

கோகுலதாஸின் யோசனைகள், ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் விரீஷனுக்குக் கேட்பதற்குக் கூடக் கர்ணகடூரமாயிருந்தது. இந்த விஷயமாய் விரீஷன் கோகுலதாஸினிடம் அதிக வெறுப்படைந்தான். எனினும், அத்தேவிபுரத்து ஊழியனின் ராஜ விசுவாசத்தையும் யஜமானஸேவையையுங் கண்டு விரீஷன் ஆச்சர்யப்பட்டான். நாற்பது ஆண்டுகளாய் அவ்வயோதிகன் செய்துவந்த ஆலோசனைகள், ஏற்பாடுகள், அவனுடைய மதியூகம், எடுத்த கார்யத்தைப் பிறர் அறியாமல் செய்துகொண்டே வந்து கடைசியில் ஜயமடையும் அவனது ஆற்றல் அனைத்தையும்பற்றி யோசிக்கலானான் விரீஷன். கோகுலதாஸின் செய்கைகள் எவ்வளவுதான் தர்ம விரோதமானவையாயிருப்பினும், ஒரு விஷயம் மாத்திரம் யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது இவ்வளவு ஏற்பாடுகளிலும் ஸ்வய நன்மை யென்பதை அவன் சிறிதும் பாராட்டவில்லை. எல்லாம் தேவிபுரத்து ராஜ குடும்பத்து வ்ருத்தியையும் கீர்த்தியையுமே உத்தேசித்துச் செய்யப்பட்டவை. ஒன்றினாலாவது கோகுலதாஸுக்குச் சிஞ்சித்து லாபங்கூட இல்லை: யஜமானனின் ஊதியத்துக்காக மானைத் துரத்திப் பிடிக்கும் நல்ல ஜாதி வேட்டைநாயைப் போல் கோகுலதாஸ் ஸ்வப்ரயோஜனத்தைச் சிறிதுங் கருதாமல் உழைத்துவந்தார்.

விரீஷன் தாழ்வாரத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்தான். அரைமணியாயிற்று. நரேந்த்ரன் திரும்பவும் அறைக்குட் புகுந்தான்.

விரீஷனுடைய ஸ்வபாவத்தை நன்குயறிந்தவனாதலால் கோகுலதாஸ் அவனுடைய ஆலோசனைகளைத் தடைசெய்யவில்லை. உள்ளேயே உட்கார்ந்து கணக்குகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். யஜமானர் அறைக்குள் நுழைந்தவுடன் அவர் எழுந்து நின்றார்.

"கோகுலதாஸ், இவ்வளவு நேரம் உம்மைக் காக்க வைத்தேன், மன்னிக்கவேண்டும். நான் ஜமீன்தாரர் உத்யோகத்துக்குப் புதியவன். ஆதலால் எல்லாவற்றையும் சற்று நிதானமாய் யோசித்தே செய்யவேண்டி யிருக்கிறது."

"எனக்கென்ன கார்யம் துள்ளிப்போகிறது? யஜமானரை எதிர்பார்த்து நிற்பவன் யான். யஜமானரே காத்திருக்கும்போது எனக்கு மாத்திரம் என்ன அவஸரம்? வேண்டுமானால் இரவுமுழுவதும் காத்திருப்பதில் எனக்கு ஓர் ஆக்ஷேபமுமில்லை."

நீர் ஒரு பெரிய கார்யத்தை உத்தேசித்து அதற்காக எவ்வளவோ ப்ரயாஸப்பட்டு எத்தனையோ முயற்சிகளெல்லாம் செய்து வந்திருக்கிறீர். உமக்குத் தெரியாத தொன்றுமில்லை. நான் கேட்பதற்கு ஸரியாய் விடைகூறும். வீரநகர ஸமஸ்தானத்துப் பாக்கித் தொகை எவ்வளவு?

"ப்ரபு, பாக்கி ஒரு வருஷ இரண்டு வருஷப் பாக்கியன்று. பல வருஷங்களாக மேலே மேலே சேர்ந்து போயிருக்கிறது. மொத்தத் தொகை ஸராஸரி ஒரு லக்ஷத்துக்காகும்."

"நாம் வீரநகரத்தை ஏலத்தில் எடுப்பதாயிருந்தால் லக்ஷம்ரூபாய் க்ரயத்தொகை ராஜமஹல் பொக்கசத்துக்குச் செலுத்தவேண்டுமல்லவா?"

"யஜமானரே, லக்ஷத்துக்குமேலே செலுத்தவேண்டிவரும். ஒரு பெரிய ஜமீன் ஒரு கையினின்று மற்றொரு கை மாறுவதாயிருந்தால் எத்தனை சில்லரைச் செலவுகள் இருக்கின்றன? எல்லாம் கூடி, இரண்டு மூன்று லக்ஷத்துக்கு வந்துவிடும். ஆனால் எவ்வளவு கொடுத்தாலும் வீரநகரம் பொறும்" என்று கூறும்போது கோகுலதாஸின் குரூரமான கண்களில் ஒருவித ப்ரகாசம் தோன்றிற்று.

"அவ்வளவு பணம் நமது கஜானாவிலிருக்குமா?"

"அதற்காகத் தாங்கள் கவலைப்படவேண்டாம். நமது பொக்கசம் ஸம்பூர்ணமாயிருக்கிறது. வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டால் கடன் லக்ஷக்கணக்காய்ப் பெயரும். கடைத்தெருவில் கடும்வட்டிவாங்கி சௌகார்கள் நன்றாய்க் கொழுத்திருக்கிறார்கள். நமது தேவிபுர ஸமஸ்தானத்தீர்வையின்மேல் கடன் கொடுக்க அவர்கள் நான், நீ யென்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு பணத்தைக் கொண்டு வந்து கொட்டுவார்கள்."

"அவர்களைக் கேட்டுக் கடன் ஏற்பாடு செய்யச் சாவகாசமிருக்கிறதா?"

"அவர்களுடன் எல்லாம் பேசி முடித்தாயிற்று. நமக்கு வேண்டியவளவு தொகை கொடுத்துதவும்படி அவர்கள் ராஜமஹலிலிருக்கும் தத்தம் கடைகளுக்கு எழுதிவிட்டனர். நாம் திரும்பிவந்து சிறிது சிறிதாய் அவர்களுக்குப் பணத்தைத் திருப்பிவிடலாம்.'

"அப்பா, உம்மை வெல்வது கடினம். உமக்கு இணைகூற ஒருவருங் கிடையாது. என்ன முன் யோசனை! என்ன முன் ஏற்பாடு! ஸகல ஏற்பாடுகளும் குறைவின்றிச் செய்துவிட்டீர்!"

"ஆம், எல்லா ஏற்பாடுகளும் முடிந்துவிட்டன. ஒன்றுதான் குறை. யஜமானரவர்கள் உத்தரவுதான் தேவை. அது ராஜமஹல் சென்று நடக்கலாம். ஆனால் யஜமானரவர்கள் எல்லா விஷயங்களையும் நான் சொல்வதற்குமுன்னமே அறிந்துகொண்டார். ஸம்மதம் தானே? ஒன்றும் தடையில்லையே?" விரீஷன் தான் கூறும் ப்ரதி மொழியையும் தீர ஆலோசித்து "கோகுலதாஸ், நமது சொந்த கஜானாவினின்றே—"

"யஜமானரே, தெரிந்து கொண்டேன், தெரிந்துகொண்டேன். உம்மை நான் இளம் ப்ராயம்முதல் அறிவேன். நீர் வயதில் சிறியவராயினும் யோசனையில் மஹா சதுரர்" என்று கோகுலதாஸ் திடீரெனத் தோன்றிய ஸந்தோஷத்தினால் கூக்குரலிட்டார். கோகுலதாஸ் ஸாதாரணமாய் எப்போதும் அதிக ஸந்தோஷமுடையவராகக் காட்டிக் கொள்வதில்லை. ஆனால் இப்போது விரீஷன் சொன்னதைக் கேட்பதனால் உண்டான ஸந்தோஷத்தை அவரால்கூட அடக்கமுடியவில்லை

விரீஷன் கோகுலதாஸின் மனோ நிலைமையையும் தேக நிலைமையையும் கவனிக்காமலே "கோகுலதாஸ், நம் சொந்த கஜானாவினின்றே பாக்கித்தொகை முழுவதையும் செலுத்தி வீரநகரம் ஏலத்துக்கு வராத முயற்சிகளை நாம் செய்யவேண்டும். வீரநகரத்தை விடுவித்து நரேந்த்ரநாதனுக்குத் தன் பித்ரார்ஜித சொத்தாகிய அந்த ஜமீனைச் சேர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

கோகுலதாஸ் இடிவிழுந்தவன் போலானான். அவனுக்கு ஒன்றுந் தோன்றவில்லை. சற்றுமுன்னிருந்த குதூகலமெல்லாம்போய் முகம் வெண்டாமரையாய் வெளுத்தது தான் கஷ்டப்பட்டுப் பரிபாலித்து வ்ருத்திக்குக் கொண்டுவந்த தனது சொத்தைக் காக்கு நிமித்தம் நரேந்த்ரனுடைய பாட்டனார் மங்கிய வெளிச்சமான அவ்வறையில் அந்த க்ஷணம் ஒரு பிசாசு ரூபமாய்த் தோன்றியிருந்தாலுங் கூடக் கோகுலதாஸ் அவ்வளவு தயங்கியிருக்க மாட்டார். புன்சிரிப்பெல்லாம் பறந்து போயிற்று. கண்கள் சிவந்தன, உதடு துடித்தது, பற்களை நறநறவென்று கடித்தார், முகம் சூல்கொண்ட மேகம்போல் இருண்டது. விரீஷன் கூடச் சிறிது மனம் தளர்ந்தான். க்ஷணத்துக்கெல்லாம் கோகுலதாஸ் தன் புருவத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு கோபத்தை யொருவாறு உள்ளடக்கி இன்னும் பார்க்கலாமென்ற தைர்யத்துடன் நிதானமாய்ப் பேசலானார்.

"நரேந்த்ரநாதன் இந்த ஒன்பது வருஷகாலமாய்த் தன் உயிரைத் துரும்பாகப் பாவித்து மஹா வீரதீர சௌர்யத்துடன் சக்ரவர்த்தியவர்களுக்காகப் போர்புரிந்து வருகிறான். அப்படி உழைப்பவர்களைச் சக்ரவர்த்தி மெச்சி அவர்களுக்குப் பெரிய ஜாகீர்கள் கொடுத்து ஆதரிப்பார். பெரிய பெரிய ஜாகீர்களைப் பெறவிருக்கும்போது நரேந்த்ரன் இந்த அற்ப ஜமீனுக்காக இவ்வளவு தூரம் வங்காளம் ஓடிவரப்போகிறானா?"

"உம்மைவிட நான் நன்கறிவேன் நரேந்த்ரநாதனை. தன் பித்ரார்ஜித ஜமீனைத் திரஸ்கரித்துப் பிற ஜாகீர் எவ்வளவு பெரியதாயினும் வளமுடையதாயினும் அதனை அவன் நாடமாட்டான். என்றைக்கிருந்தாலும் அவன் இவ்விடமே வந்துசேருவான்."

"வாஸ்தவந்தான். அவ்வளவு பற்றுடையவனாயிருந்தால் இப்போதைக்கு ஒன்பது ஆண்டுகளாயிற்றே. ஒருதரமாவது தன் ஜமீனின் க்ஷேமாதிசயங்களைப்பற்றி விசாரித்திருக்க மாட்டானா? அவன் ஏதாவது காரணங்களைக் கண்டு, வீரநகரத்தை வெறுத்துத் திரும்பிவர உத்தேசமில்லாதவனாயிருக்கலாம்."

"கோகுலதாஸ், மறைபொருளாகப் பேசி வாக்குச் சாதுர்யத்தைக் காண்பிக்க ஸமயம் இதுவன்று. உம்முடைய மனதில் உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லும்."

"யஜமானர் மனம் வருந்துமென்ற பய மில்லா விட்டால் நான் எல்லாவற்றையும் வெளிப்படையாய்ப் பேசிவிடுவேன். இப்போது நீங்கள் உத்தரவு செய்வதால் அவ்வாறே உள்ளதையெல்லாம் உள்ளவாறு சொல்லிவிடுகிறேன். பால்யனு யிருக்கும்போதே அவன் ஹேமலதையின்மீது அன்பாயும் காதலாயுமிருந்தான். காதலிருந்த பொருள் கையை விட்டுப் போய் விட்டது. காத்திருந்தவன் பெண்ணை நேற்று வந்தவன் கொண்டு போனானென்ற கதையாயிற்று. ஆதலால் இனி வீரநகரம் வர, அவன் அவ்வளவு ஆவலாயிருக்க மாட்டான். தான் நாடியிருந்த பெண்ணை யாவது, அவளை மணம் புரிந்தவரையாவது காண அவன் சிறிதும் இஷ்டப்படமாட்டான். எவன்தான் ஸம்மதப்படுவான்? இதற்கு முன் பல வாலிபர்கள் இவ்வாறு நாடோடிகளாய்ப் போய்விட்டிருக்கின்றனர். நரேந்த்ரன் மாத்ரம் திரும்பிவரப் போகிறானு?"

இம்மொழிகள் விரீஷனுக்கு அருவருப்பாயிருந்தன. கோகுலதாஸ் வேண்டுமென்றே விரீஷன் மனது புண்படப் பேசினுன். இனி விரீஷனுடன் நயமாய் வார்த்தையாடுவது பயனற்ற கார்யம். அவனுடன் நேருக்கு நேர் பதில் சொல்லிப் போராடுவதுதான் யுக்தம் என்றுணர்ந்த கோகுலதாஸ் வீரநகரத்தைக் கைப்பற்றும்பொருட்டு அவசியமானுல் யஜமானரைக்கூடக் கொன்றுவிடலாம் என்ற மட்டும் தைர்யங்கொண்டு சண்டைக் காரம்பித்துவிட்டான்.

விரீஷன் முகம் சிவந்தது. கோபம் மேலிட, ஆத்ர முண்டாயிற்று. எல்லாவற்றையும் அடக்கிக்கொண்டு சாந்தமாய்ப் பேசலானுன்.

"தான் ஒரு சிறு பெண்ணுயிருந்தபோது தன்னை மணம்புரிய விரும்பிய நண்பனை வரவேற்றுபசரிக்கும் விதத்தை என் மனைவி நன்கறிவாள். கோகுலதாஸ், எங்கள் குடும்ப வ்யவஹாரங்களில் தாங்கள் அநாவசியமாய் அதிகக் கவலை யெடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம். அவ்விஷயமாய் நீர் எனக்குப் புத்தி சொல்ல வரவேண்டாம். வேறு விசேஷ காரணங்கள் ஏதாவது இருந்தால் சொல்லலாம்."

"வேறு காரணங்களைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டிய தேவையேயில்லை. நரேந்த்ரன் உயிருடனிருக்கிறானு இல்லையா என்ற விஷயமே தெரியாதிருக்க, மேல் விஷயங்களைப்பற்றி யோசிப்பதேன்? அவனைப்பற்றி ஆக்ராவிலிருந்து நான் கடைசியாய் அறிந்த ஸமாசாரம் என்னவென்றுல் பலநாள்வரைக்கும் அவன் ப்ரஞ்ஞை தப்பிக்கிடந்தனனும். அரண்மனை வைத்யர்கள் அவன் பிழைப்பது அரிது என்று திட்டமாய்ச் சொல்லிவிட்டார்களாம்."

மறுபடியும் இருவரும் சற்றுநேரம் பேசாமலிருந்தார்கள். விரீஷன் கண்ணினின்று பெருகிய நீர்த்துளியைத் துடைத்துவிட்டுப் பொறுமையுடன் உறுதிப்பாடாய் பதில் சொன்னுன்.

"ஆதிநாட்களில் எவ்வளவோ கஷ்டங்களெல்லாம் அனுபவித்தாயிற்று. உற்றுருறவினர்கள்போய், நாடுபோய் நகரம்போய் ஊரூராய்த் திரிந்து படவேண்டிய வருத்தங்களெல்லாம் பட்டாயிற்று. அகதிக்குத் தெய்வமே துணை. கடவுள் அவன் விஷயத்தில் கருணை புரிவாரென்பது நிச்சயம். தெய்வ ஸங்கல்பத்தால் அப்படி ஒரு வேளை அவன் யுத்தத்தில் பட்ட காயங்களினுல் மரணமடைந்திருந்தாலும் வீரநகரம் அவனுடைய உறவினர்களதாகுமேயொழிய தேவிபுரத்தானுக்கு ஒரு போதும் கிட்டாது."

"ப்ரபூ, காலஞ்சென்ற நமது தேவிபுரத்து அதிபதியவர்கள் வீரநகரத்தை யடையவேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்பிக்கொண்டிருந்தார். புதிய யஜமானர் தன் பிதாவின் அந்த்யகால கோரிக்கையை நிறைவேற்றுதிருப்பது தர்மமாகுமா?"

"எனது மாமனுர் மரணம் நிச்சயமென்றறிந்து படுகிடையாயிருந்த காலத்தில் நீர் அவரைப் பார்த்தீரா?"

"நான் பார்த்தேன். என் மனம் விண்டது. நல்ல வயது காலத்தில் அவர் நம்மைவிட்டு அகன்றதைக் கண்டு என் வயிறு பகீரென்றது."

"அவர் அத்தருணம் வீரநகர விஷயமாய் உம்மிடம் ஏதாவது சொன்னுரா?"

"இல்லை, அக்காலத்தில் அவரது எண்ணங்களெல்லாம் கடவுளை நாடிச் சென்றிருந்தன. தன் அந்த்ய காலத்தில் அவர் ஈசனைத் துதித்த வண்ணமாகவே யிருந்தார்."

"அவ்வாறு தன் மரண காலத்தில் ஸ்வாமியைத் துதித்துக்கொண் டிருந்தபோது நான் ஒரு திக்கற்ற வாலிபனை மோசம் செய்தோ

மென்ற எண்ணம் அவருக்கு உதித்திருந்தால் அவர் திருப்தியடைந்து நிம்மதியாய்ப் பரலோகம் சென்றிருப்பார் என்று நீர் சொல்வீரா?''

கோகுலதாஸ் தலை குனிந்து, ஆனால் தைரியத்தை மாத்ரம் விடாமல், "நான் பேதை, மஹாபாபி, நமது யஜமானர் சாந்தருவாயில் என்ன எண்ணினாரோ நான் அறிகிலேன். தான் சொன்னதெல்லாம் அவர் தன் ஆயுள் முழுவதும் அபேக்ஷித்திருந்ததைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்தேனே யொழிய பிறிதொன்று மில்லை.''

"கோகுலதாஸ், அப்படியானால் நான் சொல்லுகிறேன் கேளும். அவர் மரண கால எண்ணங்களைப்பற்றி, சாவதற்கு முதல்நாள் சாயங்காலம் எனது மாமி தன் கணவனார் படுக்கை பக்கம் உட்கார்ந்து பகவானைத் துதி செய்தபோது, அவரும் தன் மனைவியுடன் சேர்ந்து பகவத்யானம்செய்தார். அப்போது நரேந்த்ரனுடைய நாமதேயம் வரண்டு கிடக்கும் அவர் வாயினின்று வெளியாயிற்று. தான் அந்த நிரபராதிக்கு ஏதாவது தீங்கிழைத்திருந்தால் அத்தீங்கை நினைத்துப் பச்சாத்தாபப்பட்டு அதற்காக ஈசுவரன் தன்னை மன்னித்தருளவேண்டு மென்று ப்ரார்த்தித்தார். கோகுலதாஸ், மரண காலத்தில் என் மனதைப் பரிதவிக்கச் செய்விக்கும் படியான கார்ய மொன்றையும் நான் செய்ய உடன்படமாட்டேன்.''

யுத்தம் முடிவெய்தியது. விரீஷன் தன் மாமியார் படைவீட்டிலிருந்து ஆயுதங்களைக் கொண்டு மல்லுக் கெழுந்தார். அவ்வித அஸ்த்ரங்களுக் கெதிரில் கோகுலதாஸ் வலியற்றவரானார். அவர் தனக்குள்ளேயே "கடைசியில் அம்மாதரசிபக்கம்தான் ஜயலக்ஷ்மி துணையிருந்தாள். அவள் ஒரே பிடியாய்ப் பிடித்துக் கடைசியில் வீரநகரத்தைக் காப்பாற்றுவித்தாள். நான் தோல்வியடைந்தவனானேன். அவளைப் போன்றவளுடன் மல்லிட்டு வெற்றிபுரிவது அஸாத்யமென நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அறிந்திருந்தால் நான் இவ்விஷயத்தில் தலையிட்டுக் கொண்டே யிருக்கமாட்டேன்'' என்று சொல்லிக் கொண்டான்.

"என்ன, கோகுலதாஸ், வாய்பொத்தியிருக்கிறீர்? நான் சொல்வது ஸரியெனப்படுகிறதா உமக்கு?''

"ப்ரபூ, தங்கள் தீர்மானங்களை ஸரி தப்பென்று சொல்ல நான் அருகனல்லேன். என் தலை நரைக்கும் வரையில் நான் என் புத்திக்குத் தோன்றியவாறு உழைத்து விட்டேன். இனி இவ்வயோதிகன் ஊழியம் தேவையில்லாவிட்டால், உத்தரவு கொடுத்தால் கடைசி காலத்தை நிம்மதியாய்க் கழித்துக் கொண்டிருப்பேன்.''

"உம்மைத் தேவையில்லையென்று தள்ளி விட்டால் அப்புறம் என்னால் என்ன முடியும். உம்மை நான் என்றைக்கும் நண்பராகக் கருதியிருப்பவன். உம் உதவியை நாடி நான் இன்றைக்கு இங்கு வந்தேன். நீர் என்னுடன் ராஜமஹாலுக்கு வரவேண்டும். அவ்விடம் சென்று வீரநகர ஸமஸ்தானத்துப் பாக்கியைக் கச்சேரிக்குச் செலுத்திவிடவேண்டும். பாக்கித் தொகை பூர்த்தியாய் வசூலானவுடன், ஜமீனைத் திரும்ப நரேந்த்ரன் வசமாக்கக் கானங்கோ விடம் அநுமதி பெறவேண்டும். நான் வங்காளத்தை விட்டுத் தூரதேசஞ் சென்றிருக்கும் காலத்தில் நீரே வீரநகர தேவிபுர மிரண்டையும் பரிபாலித்துவர வேண்டும். என்றைக்கும் யஜமானத்ரோஹமென்பதையே யறியாதவராகிய நீர் நம்பிக்கையாய் உழைத்துவருவீரென நான் நம்புகிறேன்.''

கோகுலதாஸ் பதிலுரைக்கவில்லை. நாற்பது ஆண்டுகளாக எண்ணிய எண்ணங்களும் செய்த சூழ்ச்சிகளும் பகலவனைக் கண்ட பனிபோல் மறைந்துவிட்டன. தேவிபுர ராஜ குடும்பத்தின் உயர்வைக்கோரிச் செய்த ஏற்பாடுகளெல்லாம் கேவலம் ஆகாயக்கோட்டையாய் முடிந்தன. அவருடைய மனம் புழுப்போலத் துடித்தது. தான் சீராய்ச் செல்வமாய்ப் பெற்றெடுத்த குழந்தை மரணமடைவதைக் கண்டு மனம் விள்ளாதவர் யாவர்? ஒருபோதும் ஒருவரும் கண்டிராதபடி கோகுலதாஸின் வற்றியுலர்ந்திருக்கும் முகத்தில் கண்ணீர் ப்ரவஹித்தது.

"கோகுலதாஸ், இரவு அதிக நேரமாகிறது. வாய்திறந்து பேசும். உம்மைப்போல் நம்பிக்கையாய் உழைத்துவந்த ப்ராணி இந்தத் தேவிபுரத்தில் வேறெவருங் கிடையாது. 'ஆங்கு கொட்டியுமாம்பலும் நெய்தலும் போலவே' என்றவாறு நீர் இக்குடும்பத்தாருக்குக் கஷ்டங்

கள் ஒன்றின்மேலொன்ருய் வந்தகாலத்தில் விட்டுப் பிரியாமல் உடல் பிரியா நிழல் போலிருந்து உழைத்து வந்தீர். உம்மிடமின்றி வேறெவரிடமும் எனக்கு நம்பிக்கை கிடையாது உம்மைப்போல் எனக்கு வேறெவர் உதவி புரிந்திருக்கிருர்கள்? உம்மாலன்ருே நான் இந்தஸ்தானத்துக்கு வந்தது? நீரே எனக்கு ஏற்ற நண்பர். வாய் விட்டுப் பேசும். நான் உயிருள்ளமட்டும் உம்மையே நம்பி உம்மிடமே ஸகல அலுவல்களையும் ஒப்புவிக்கிறேன். நவகுமாரரைப் போலவே, நானும் உம்மிடம் நடந்து கொள்வேன்"

"பாபூ, இவ்வாறு என் முயற்சிகளெல்லாம் விழலுக்கிரைத்த நீராகி வ்யர்த்தமாய்ப்போய், நான் கொண்ட கோரிக்கைகளெல்லாம் அவலமாய்ப் போகுமென்று நான் கனவுகூடக் கண்டதில்லே. இத்தகைய இடையூறுகள் நேருமென்று நான் ஒரு போதும் நினைத்ததில்லே. யஜமானரவர்களுடைய குணத்தை நன்கறிவேன். தனது மூதாதைகள் பரம்பரையாய் உழைத்துவந்த தேவிபுரத்து ராஜ குடும்பத்துக்குக் கோகுலதாஸ் மாத்ரம் அந்த்ய காலத்தில் நம்பிக்கை த்ரோஹம் செய்வாரென்பது சற்றும் ஏற்காது. உமது ஆக்ஞைப்படியே நான் உழைத்துவருகிறேன். தெய்வம் என் குற்றங்களை மன்னித்தருளுமென்று நான் நம்புகிறேன்"

"கோகுலதாஸ், கடவுளது திருவருள் ப்ரஸாதம் நமக்கு இருக்கவேண்டும். நாம் இன்னும் இவ்வாழ்வில் செய்யவேண்டிய கார்யங்கள் பலவிருக்கின்றன."

விரீஷன் அவரிடம் அன்பு பாராட்டி அவரைப்பிரியமாய் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு அவ்வறையை விட்டகன்ருன். கோகுலதாஸ் மாத்ரம் அறைக்குள் தனியாயிருந்தார். அவருக்கு இரவெல்லாம் தூக்கம் பிடிக்கவில்லே. விளக்குகள் அவிந்து போயின. கதிரவன் கிரணங்கள் சாளரங்கள் வழியாய் உட்ப்ரவேசித்தன. கோகுலதாஸ் கவலேகொண்ட முகத்தினராய்த் தென்பட்டனர்.

"உலகம் பலவிதம்" ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விஷயத்தில் ப்ரீதி கொள்ளுகிருர்கள். எல்லாருடைய இஷ்டப்படி நடப்பது ஸாத்தியமல்ல. ஆயினும் ஒவ்வொருவருக்கும் ப்ரீதியாக நடந்தாலும் நல்லவனென்ற பெயர் எடுக்கமுடியாது.

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

S. S. L. C. 1912 (*Concluded*).

I. Writ a short essay on (any one of) the following (*c*) Irrigation tanks.

II. Write a short account of (one of) the following:—

(*c*) A recent event of general interest.

II (*c*) பொதுப்பற்றிற் கிடமான புதிய ஸம்பவம்.

டில்லியில் நடந்த முடிசூட்டுக் கொலுக் கொண்டாட்டம்.

நடந்த காலம் — இடம் முதலியன — (கொலுவுக்கு) முன்னர் நடந்தவை (கொலுநாள்) அன்று நடந்தவை — பின் நடந்தவைகள்

டில்லி முடிசூட்டுக் கொலுக் கொண்டாட்டங்கள் 1911-வருஷம் டிசம்பர்மீ 7-ம் தேதி முதல் 15 தேதி வரையில் (வியாழக்கிழமை முதல் — வெள்ளிக்கிழமையுள்பட) ஒன்பது நாள் நடைபெற்றன. இதில் முடிசூட்டுக் கொலு நடந்த நாள் டிசம்பர் 12-ம் தேதியாகிய செவ்வாய்க்கிழமை யன்றுதான். இது நடந்தேறிய இடம் டில்லி பட்டணத்துள் அல்ல; அதன் வடபுறத்திலுள்ள பரம்பின் வடபுற அடிவாரத்தில் இக்கொலுக் கொண்டாட்டத்திற்கென்றே அமைக்கப்பட்டிருந்த கூடாரப்பட்டணத்திற்கு எதிரிலுள்ள பெரிய மைதானத்தில்தான். முடிசூட்டுக் கொலு நடந்தேறுவதற்குப் பல மாதங்களுக்கு முன்னரே இப்படிப்பட்ட கொலு நடைபெறவேண்டுமென்று தீர்மானித்தது முதல் இந்த முடிசூட்டுக் கூடாரப்பட்டணமும், அதற்கு எதிரில் முடிசூட்டுக் கொலு மண்டபமும், தயார் செய்யப்பட்டுவந்தன. அந்தக் கொலுவுக்கு வந்து கூடின திரளான ஜனங்கள் சிற்றரசர்கள் முதலியவர்கள், கொலு நாட்கள் முடிய இருந்து போவதற்கு வேண்டிய இடம் டில்லி பட்டணத்துள் இராது என்று மதித்தே இவ்வாறு செய்யப்பட்டது, இராஜ ப்ரதிநிதி முதலியவர்கள் ஏற்பாட்டின்படியில்.

மேற் குறித்த டிசம்பர்மீ 7-ம் தேதி வியாழக்கிழமையன்றுநமது ஜார்ஜ சக்ரவர்த்தியும், மேரி மஹாராணியாரும் தமது பரிவாரங்களால் சூழப்பட்டுத் தமது அதிகார கோலாஹ

லத்துடன் முடிசூட்டுக் கொலுவிற்காக டில்லி நகரத்துள் புகுந்தனர், யமுனை என்ற புண்ய நதியின் மேலிடப்பட்ட பாலத்தின் வழியாக. உடனே இடிமுழக்கம்போன்ற ஒலிகளையுடைய வெடிகள் தீர்த்தனர். இவர்கள் டில்லிக்கோட்டையுள் புகுந்து அங்கு சிபாய்க்கலக காலத்தில் நம் நாட்டைக் காத்துத் துரைத்தனத்தாருக்கு ஒப்புவித்ததில் உதவிய போர் வீரர்கள் நம் நாட்டுச் சிற்றரசர்கள் இவர்களை ஒழுங்குப்படி வரவேற்றனர். அங்கு சக்ரவர்த்தி குதிரையின் மீதேறிக்கொண்டு புறப்பட அரசர் ஊர்கோலம் கிளம்பியது கோட்டையுள்ளிருந்து. இதில் காணப்பட்ட நடை உடைபாவனைகளின் ஆடம்பரம் உலகில் எங்கும் இல்லை என்றே கூறிவிடலாம். கோட்டைக்குள் இவர்கள் நிச்சப்தமாக வரவேற்கப்பட்டிருந்ததற்கு நேர் மாறாக இவர்கள் வெளிப்பட்டதும் அங்குள்ளவர்களான ஜனங்கள் குழந்தைகள் முதலிய எல்லோரும் ஜயகோஷம் செய்து தமது சக்ரவர்த்தியை வரவேற்கத் தலைப்பட்டனர். இந்த ஊர்கோலம் டில்லியில் முக்யமான இடங்கள் தெருக்கள் வழியாக ஜனங்கள் ஆனந்த கோஷங்களுக்கிடையில்போய், டில்லியை விட்டு வடபுறம் வெளியேறி எதிரே இருந்த பரம்பின்மேல் ஏறிச் சென்று அதன் உச்சியிலிடப்பட்டிருந்த சிறந்த பந்தலில் நிலைபெற்றது. இங்குதான் இராஜ ப்ரதிநிதியின் வரவேற்கும் அறிக்கை வாசிக்கப்பட்டது. இதற்குச் சக்ரவர்த்தி பதில் தகுந்தபடி கொடுத்த உடன், ஊர் கோலம் கிளம்பி வடபுறம் இறங்கி அரசனை அவருக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கூடார விடுதியில் கொண்டு சேர்த்துவிட, எல்லோரும் தத்தம் கூடாரவிடம் சேர்ந்தனர். இப்படி இறங்குகையில் தான் எல்லாச் சிற்றரசர்களும் முன் ஏற்பாட்டின்படி தத்தம் கொடி குடை முதலியவைகளை விரித்துத் தம் ஆடம்பர ஆரவாரங்களை வெளிக்காட்டிச் சிறப்பித்தது. சக்ரவர்த்தி முதலியோர் தமது விடுதிகளில் அமர்ந்ததும், துரைத்தனத்தார் கொடி உயரப் பறக்கத் தொடங்கியது. இந்த வியாழக்கிழமை முதல், முடிசூட்டுக் கொலு நாளான செவ்வாய்க் கிழமை வரை எல்லோரும் தத்தமக்கு இசைந்தவாறு கோலாஹலமாய்ப் பொழுது போக்கிக்கொண்டு வந்தனர்.

1911௵ டிசம்பர் மாதம் 12-ம் தேதி செவ்வாய்க் கிழமையாகிய கொலு நாளன்று காலை, டில்லியைச் சுற்றுமுள்ள இடங்களிலிருந்து திரள் திரளாக ஜனங்கள் வந்து கொலு மண்டபம் அமைத்துள்ள மைதானத்தில் தமக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட விடங்களில் கூடிவிட்டனர். கொலுச்சாலை அந்த மைதானத்தில் இரண்டு பாகமாகப் பிரித்து அமைக்கப் பட்டிருந்தது; ஒன்று வடபுறம் பார்த்ததாயும் ஸுமார் 1200 அடி முனைக் குறுக்களவுடன் கூடிய அரை வட்ட உருவமாகவும் மேல் தட்டிகளால் நிழலாக்கப் பட்டதாயும் இருந்தது. இதனுள் நடுவில் படிகளால் சுற்றிலும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இரண்டு ஸிம்மாஸனங்களுடன் கூடிய மேடை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அரை வட்டத்திற்கெதிரே மேற் கட்டி இல்லாததாயும் ஸுமார் அரைமைல் முனைக்குறுக்களவுள்ளதாயும் இருந்த அரைவட்டம் ஸாதாரண ஜனங்கள் கூடி நின்று பார்ப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்விருசாலைகளுக்கும் பொதுவான நடுவிடத்தில் முன் காட்டியதை விட உயர்ந்த மேடை ஸிம்மாஸனங்களுடன் அமைக்கப்பட்டிருந்தது ஸுமார் பகல் 11 மணிக்கு வாத்திய கோஷந் தொடங்கிற்று. சக்ரவர்த்தி ஊர்கோலம் புறப்பட்டு வந்ததும் பேரொலிகளுடன் கூடிய வெடிகள் முழங்கின. கொஞ்ச நாழிகைக்குள் சக்ரவர்த்தியும் மஹாராணியாரும் ஜனங்களது பெரும் கோஷத்திற் கிடையில் இராஜ ப்ரதிநிதியால் வரவேற்கப்பட்டு உள்ளே இருந்த தாழ்ந்த மேடை ஸிம்மாஸனங்களில் வந்து அமர்ந்தனர். அவர்களின் உத்தரவின்பேரில் முடிசூட்டுக்கொலு தொடங்கியது. உடனே வாத்யங்கள் ஒருங்கு கூடி பேரொலிசெய்து படிப்படியாக அமர்ந்தன. கம்பீரமான நிச்சப்தத்திற்கு இடையில், சக்ரவர்த்தி வெகு கம்பீரமாக எழுந்து இவைகளால தமக்கு உண்டான மகிழ்ச்சியைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்தனர். நம் நாட்டை எவருக்கும் ஒரு விதக் குறைவும் ஏற்படாது நெறிப்படி ஆண்டு வருவதாகவும் வாக்களித்தனர். இதன் பின் சிற்றரசர் வழிபாடு தொடங்கியது. ராஜப்ரதிநிதி, அவர் பரிவார அதிகாரிகள், சிற்றரசர்கள் ஸுமார் 600 பெயர்கள் எல்லோரும்

சக்ரவர்த்தியை அன்புவணக்கத்துடன் அணுகி எதிரில் வணங்கிவிட்டு அப்படியே மெதுவாக மறுபுறம் ஒதுங்கினர். ஸுமார் ஒரு மணி நேரத்தில் இச்சடங்கு முடிவுபெறப் பின்னர் சக்ரவர்த்தி குடிகளுக்குக் காட்சி கொடுக்கும் சடங்கு தொடங்கியது. இதுவரையில் நடந்தவை உள்ளிருந்த தாழ்ந்த மேடையில் நடந்ததால் வெளியில் கூடி இருந்தவர்களுக்குஇவை முற்றிலும் விளங்கவில்லை. இப்பொழுது சக்ரவர்த்தியும் மஹாராணியாரும் முன்னே இருந்த உயர்ந்த மேடையில் கொண்டு சேர்க்கப்பட அங்கிருந்த ஸிம்மாஸனங்களில் வெகு கம்பீரமாக அமர்ந்தனர். தமக்குக் காட்சி கொடுக்க வேண்டுமென்றே வெகு தூரம் தம் கஷ்டங்களைக் கவனியாது வந்தமர்ந்துள்ள தமது சக்ரவர்த்தியை நேரிடக்கண்டு குடிகள் எல்லோரும் ஆனந்தக் களிப்பென்னும் கடலில் மூழ்கிவிட்டனர். இங்கு விளம்பரக்காரர் இராஜ விளம்பரத்தைப் பல பாஷைகளில் பலர் அறிய வெளியிட்டனர். இது முடிந்ததும், எல்லோரும் எழுந்து நின்று மரியாதை செய்ய இந்திய சக்ரவர்த்தித் தன்மையை நேரிடச் சடங்குபடி இந்தியர்கள் எதிரில் ஏற்றுவிளங்கிய மன்னன் சிறப்பிற்காக இடிமுழக்கம்போன்ற 101 வேட்டுக்கள் விடப்பட்டன. இக்கோலாஹலங்கள் அடங்கியதும், சக்ரவர்த்தியும் மஹாராணியாரும் தாழ்ந்த மேடையில் அமர்ந்தனர். உடனே சக்ரவர்த்தி எழுந்து எல்லோரும், 'என்ன புதுமை எவ்வளவு தகுதியானது!! என்று வியந்து ஏற்றுக்கொள்ளும்படி, இந்தக் கொலுக்கொண்டாட்டத்தின் சிறப்பு என்றும் உங்கள் மனதில் பதிந்தே கிடப்பதற்காக இவ்விந்தியாவின் தலைமை நகர் இன்றுமுதல் இந்த டில்லியாகவே இருக்கட்டும்; கல்கத்தாவிலிருந்து எல்லாம் இங்கே வந்தமர்ந்து விடட்டும்' என்று உத்தரவு செய்து முடித்தார். இத்துடன் முடிந்தது முடிசூட்டுக் கொலு. இந்த நாளில் உலகில் துரைத்தனத்தார் ஸம்பந்தமுடைய எல்லாபட்டணங்களிலும் ஊர்களிலும் இந்தக் கொலுக்கொண்டாட்டம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. அந்த நடுப்பகல் நேரத்தில் டில்லியில் விளம்பரக்காரர் வெளியிட்டதான, அரசன் இந்தச் சக்ரவர்த்தித் தன்மை நேரிட ஏற்ற விஷயம், முதலியவைகள் முன் காட்டப்பட்ட ஒவ்வொரு பட்டணத்திலும் தகுந்த அதிகாரிகள் வழி அங்குள்ள குடிகளுக்கு வெளியிட்ப்பட்டது. அன்றிரவு பாண வேடிக்கை தீபோத்ஸவம் முதலிய எல்லாம் ஸரிவரச் சிறப்பாக நடந்தேறின.

அடுத்த நாள் 13-ம் தேதி புதன்கிழமை எல்லா ஜாதியாரும் சக்ரவர்த்தியின் வரவை தத்தமக்குரிய ஊர்கோலம் கடவுள் வழிபாடு முதலியவைகளால் சிறப்பித்துக் கொண்டாடுவதற்கே ஏற்பட்டிருந்தது. ஹிந்துக்கள் கோலாஹலத்துடன் யமுனைக்கரையை அணுகி அங்கு சக்ரவர்த்தியின் சிறப்பு ஓங்கி வளருவதற்காகக் கடவுள் வழிபாடுகள் நடத்தினர். துலுக்கர்கள் டில்லி மசூதியுள் ஜபம் செய்தனர். ஸிக் ஜாதியார் தமது கிரந்தம் என்ற வேதத்தை நடுவில் வைத்துச் சுற்றியிருந்து கடவுளை வணங்கினர். எல்லாக் கூட்டங்களும்வெளிப்பட்டுச் சக்ரவர்த்திக்கூட்டம் அமர்ந்திருந்த இடம் வந்து அதனுடன் கலந்து பொதுவாகக் கடவுள் வழிபாடு செய்து ஓரே மனதுடன் வணங்கின அரசன் சிறப்பைக் கருதி. இவை டில்லிக் கோட்டைக்கும் யமுனைக்கரைக்கும் இடையில் நடைபெற்றன. அன்று பிற்பகலில் சக்ரவர்த்தியும் மஹாராணியாரும் கோட்டைக்கீழ்புறம் சைபிடிச் சுவரண்டை வந்து எதிரே கூடியுள்ள எல்லோருக்கும் காட்சி கொடுத்தனர். எல்லோரும் ஜயகோஷம் செய்து அன்று முழுவதையும் களியாட்டுக்களிலேயே கழித்துவிட்டனர். மறுநாள் வியாழக்கிழமை 14-ம் தேதி பட்டாளக் காட்சி மேற்பார்வை நடைபெற்றது. இதில் பாதிக்கு மேல் நம் நாட்டுப் போர்வீரர்களாகவே இருந்தனர். ஏறக்குறைய ஒரு மைல் நீளத்திற்கு இரண்டு பத்தியாக நிறுத்தி வைத்திருந்த சேனைகளை அரசர் குதிரை ஸவாரியில் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு, தான் வீற்றிருக்க ஏற்பட்டிருந்த பந்தலில் வந்து நின்றார். உடனே காலாள், பீரங்கிப்படை, குதிரைப்படை ஒட்டகப்படை யானைப்படை எல்லாம் அரசர் முன் வந்து, மறுபுறம் ஒதுங்கிப் போகத் தொடங்கியது. இப்படைகளின் சிற்சில வகுப்பார் தமது இராணுவத்திறத்தை, ஒழுங்கு மாற்றம் பலவித நடைகள் முதலியவைகளால் வெளிப்படுத்தினர் அரசன் முன்னிலையில். கடைசிநாளான டிசம்பர்மீ 15-ம்

தேதியன்று தலைமை நகரான டில்லி அமைப்பதற்கு வேண்டிய அடிவாரக்கல் ஒழுங்குப்படி சக்ரவர்த்தியாலேயே பொருத்தப்பட்டது. ராஜ ப்ரதிநிதியைச் சேர்ந்த ஆலோசனை ஸபையார் கூடாரங்களுக்கிடையில் இந்தக் கல் பதிக்கப்பட்டது. இதனடியில், நன்கு அடைத்த பெட்டி ஒன்றில் இக்காலத்தில் துரைத்தனத்தார் நாடுகளில் வழங்கி வரும் நாணயங்களில் ஒவ்வொன்றும் கொலுவிஷயவிளக்கப் புத்தமும் ஆகிய இவை வைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த விடமாகிய, முன்னுள்ள டில்லிக்குச் சற்று வடபுறத்தில் தலைமை நகரான புதிய டில்லி அமைக்கப்பட்டது. இங்கு இன்றும் ராஜப்ரதிநிதி வீற்றிருந்து நம்நாட்டை அரசாண்டு வருகிறார். இம்முடிசூட்டுக் கோலாஹலத்திற்கு நிகர் உலகில் வேறு ஒன்றும் இதுவரையில் நடந்தேறியதேயில்லை.

I (c). பாசனக்குளங்கள்

பாசனப் பொதுவிஷயங்கள் - பாசனக்குள வகைகள் - உதவும் வழிகள் இவ்விஷய உணர்வின் எல்லை - அபாயங்கள் - முடிவுரை.

மானிடர்கள் தமக்குத் தேவையானவைகளைத் தேடமுயன்று, அவைகளை மேல்ஏற்படக்கூடிய கஷ்டகாலங்களில் உதவும்படி சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளுதலென்ற எண்ணத்துடன் தொழிற்பட்டு வந்தகாலம் முதல், பயிரிடுதல் அதற்குத் தண்ணீர்பாய்ச்சுவதற்கு வேண்டிய நீர்நிலைகள் கால்வாய்கள் முதலியவைகளை அமைத்துக் கொள்ளுதல் என்ற வேலைகளில் முனைந்தேயிருக்கின்றனர். நீர்பாய்ச்சும் விஷயத்தில் மழையையே நம்பிக்கொண்டிருக்கும் முழுச் சோம்பேறிகள் சிலர் உண்டு. அருகில் உள்ள ஆற்றுவெள்ளத்தையே மாத்திரம் நம்பி நிற்கும் அரைச்சோம்பேறிகள் சிலர் உண்டு. இவ்வாறின்றி மழையாலோ ஆற்றாலோ தண்ணீர்ஏராளமாகக் கிடைக்கும்பொழுது, அவைகளை வரட்சிக்காலங்களில் உதவுமாறு குளம் முதலிய நீர் நிலைகளை முன்னரே ஏற்படுத்தித் திரட்டிக்கொள்ளும் உழைப்பாளிகளும் பலர் நம்முள் உண்டு. ஆகவே பாசன விஷயங்களில் ஸமய ஸஞ்ஜீவிபோல உதவி, மானிடர்களைவிடாமுயற்சிக்குத் தயாராக்கும் தன்மையுடையவை பாசனக்குளங்களே.

தண்ணீர்பாய்ச்சுவதற்குப் பெரிய ஊன்றுகோலாக உள்ள குளங்கள் பலவகைப்படும். பெரிய ஏரிகள், பெரிய குளங்கள், ஊர்க்குளங்கள், குட்டைகள் முதலியவைகளே இதில் காணப்படும் பாகுபாடுகள். இவைகளில் ஜலம் மழையால் நேரே வந்தும் தேங்கலாம், அருகாமையிலுள்ள ஆறுகள் நேராகவாவது வாய்க்கால்கள்வழியாவது வந்துபாய்ந்து தேங்கலாம்; அல்லது அருகாமையிலுள்ள பெரிய ஏரிகளிலிருந்துசிறுகுட்டைகளாகவும்ஜலம் தேங்கலாம். எவ்வழியில் இந்நீர்நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்குமாயினும் இவைகள் ஸரிவர நிறைந்து உதவுவதற்குமானிடர்கள்முயற்சி முற்றிலும்வேண்டும். இப்படி ஏற்படக்கூடிய ஏரிகளுள் முக்யமாக நாம் கவனிக்கவேண்டிய ஒருவகையுண்டு. அவை ஆறுகளில் உற்பத்தி இடத்தருகில் ஏற்படுத்தப்படுபவை. இவைகள் மிகுந்த உயரத்தில் அமைவதால் தண்ணீர் வெகு வேகத்தோடு கீழே பறித்துக்கொண்டு போகப்பார்க்கும். மிகுந்த முயற்சியின்பேரில் இவைகளின் கரைகள் பலமாகப் போட்டிருத்தல்வேண்டும். இதற்கு உதாரணமாகத் திருவாங்கூர் ஸமஸ்தானத்தில் பெரியாற்றில் ஏற்பட்டுள்ள ஏரியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஓடும் ஆறுகளையும் ஏரிகுளங்களைப் போலவாக்கிப் பாய்ச்சலுக்கு உபயோகப்படுத்துவதும் உண்டு. காவிரி என்ற ஆறு இவ்வாறு பாசனக்குளத்தைப் போலவே குறுக்கு அணைகளால் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுவருவதால்தான், அதன் தண்ணீர் கடல் சென்று, மழைக்காலமல்லாத மற்றையநாள்களில் எட்டுவதேயில்லை. எப்படியாவது தண்ணீரை ஒருவழியில் அதுபோன வழி பயனற்றுப்போக விடாது மானிட முயற்சியால் பாய்ச்சலுக்கு உதவும்படிசெய்யும் வேலைப்பாடுகளையெல்லாம் பாசனக்குளங்கள் என்ற தொடருள் அடக்கலாம்.

இவ்வாறு மிகுந்தமுயற்சியால் தேக்கப்பட்ட தண்ணீர்களையுடைய பாசனக்குளங்களின் உபயோகங்களைப்பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம். இவைகளின் பெயரிலிருந்தே இவை பொதுவாகப் பயிர்களுக்கு உதவியைப் புரிவன என்று தெரியவரும். இவைகளுக்கு வடிவு கால்வாய்கள் ஏற்படுத்தி, அவை வழித்தண்ணீர் தன்படிவெளியேறிப்பயனற்றுப் போகாதபடி அடைத்திருக்கும் சீப்புக்களை அவைகளில் அமைத்துக் கரையுடன் பலமாகச் சேர்த்துக் கட்டிக் கூடியவரையில் வெகு தூரமுள்ள

வயல்களுக்கும் இந்நீர் நிலையின் தண்ணீர் சென்று பாய்ந்து அதைச் செழிக்கச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். கடற்கரையில்லா ஊர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட குளங்களே கடலைப்போன்ற நன்மையையும் பயக்கும். இவைகளால் வெட்ட வெளியாக நல்ல சுத்தவாயு தங்கும் இடம் ஏற்படும். அதுவும் தண்ணீர்மேல் உலாவுவதால் ஊரில் குளிர்ந்த காற்றாகப் பாய்ந்து பொது வெப்பத்தைத் தணிக்கும். ஊரார்கள் உல்லாஸமாக வந்து உலாவுதற்குத் தகுந்த விடமும் ஆகும் இந்நீர் நிலைகள். ஜனங்கள் குடிப்புக் குளிப்புக்களுக்கும் இவை பயன்படும் என்று கூறவும் வேண்டுமோ? இவைகளோடு ஆறுகள், மூதற் கிளம்பும் இடங்களில் அமைந்துள்ள நீர் நிலைகளுக்கு வேறு பயனும் உண்டு. அவ்விடங்களின் அருகாமையிலுள்ள வரண்ட ஆறுகளிலும் தண்ணீர் ஒழுங்காக ஓடும்படி அங்கிருந்து திருப்பிவிடலாம். முன் காட்டப்பட்ட பெரியாறு உற்பத்திக் குளம், தண்ணீரே இல்லாமல் வெகு காலத்திற்கு முன்னர் முதல் இருந்துகொண்டிருந்த வைகை ஆற்றில் திருப்பப்பட அதில் தண்ணீர் ஒழுங்காக அளவு பெருகி வருகிறது இப்பொழுதும். இதனால் மதுரை ஜில்லாவில் சாகுபடிக்கு வராது தரிசாகக் கிடந்த நிலங்கள் எல்லாம் செழித்து ஓங்கிவிட்டன. ஆற்றை ஏரிபோல அணையிட்டு உபயோகப்படுத்தும் இடங்களில் சிறு குளம் போன்ற நீர் நிலைகளாலேதான் ஆற்று நீரின் முழு உபயோகத்தை எப்பொழுதும் அடையமுடியும். வைகை ஆற்றில் தண்ணீரில்லாது வருந்திய மதுரை நாட்டார் இவ்வழியைப் பின்பற்றியே ஆற்று நீரைக் கடல் காணவொட்டாது தடுத்துக் கடலை அணுகும்பொழுது ஒரு பெரிய குளத்திலேயே தேக்கி நிறுத்திவிட்டனர். இதனால் குள வழிப்பாசனத்தின் சிறப்பு நன்கு விளங்கும். ஆற்றுப்பாசனத்திற்கும் குளத்துப்பாசன வழி இன்றியமையாததே.

இப்படிக் குளவழிப் பாசன விஷயம் நம் சென்னை ராஜதானியில் தேர்ச்சிபெற்றது போல வேறெங்கும் தேர்ச்சி பெறவில்லை. ஸிந்து நதி, கங்காநதிக்கரைகளில் இப்படியுள்ள பாசனவழியே தெரியாது. வருஷம் முழுவதும் வற்றாத ஆறுகள், கரைகளிலுள்ளவையாதலால் அங்கு இவ்வழியின் பெருமை விளங்கக்காரணமே இல்லை. இதனால் ஜனங்கள் பொதுவாக ஊக்கக் குறைவுடன் ஆற்றையே நம்பிக்கொண்டு வீண் பொழுது போக்கும் தன்மையராகவிருப்பர். இப்படியிருப்பினும் ஆற்றை அணைகளாற்றடுத்துக் குளம்போல உபயோகப்படுத்தி வாய்க்கால்வழிச்செலுத்திப்பயிரிடும் வழிகளால் மதுரை ஜில்லாவைப்போல பல விடங்களும் இந்நதிக்கரையில் செழித்துள்ளன.

பாசனக் குளங்களுள் சிறியவைகளாவது, அதிக நீர் தேங்க இடமில்லாதவைகளாவது, அல்லது வருவாய்களில் குறைவுள்ளவைகளாவது வற்றிவிடலாம். அப்படி வற்ற மழை இன்மை காரணமாகவும் இருக்கலாம். இப்படி வந்துவிட்டால் பேராபத்துத்தான். ஆற்றுக்கால் குளங்களுக்கு இக்கதி வர இடமிராது. அருகாமையில் மழையில்லாவிடினும் ஆற்றின் உற்பத்தியான மலைப்பாங்கில் ஏற்படும் மழையால் அவை வற்றாமலிருக்கலாம். அதிகமழைகளாலும் பாசனக் குளங்கள் பேராபத்துக்களாகமுடியும். அப்படியாகாவண்ணம் கரைகள் பலமாகவும் பெரியவடிகால்கள் ஸரியாகத் தரிசுகளை நோக்கியும் அமைக்கப்படல் வேண்டும். என்ன செய்தென்ன! மானிடமுயற்சியின் எல்லையிது! நாற் பெரும் பூதங்களான நீர் தீ காற்று மண் முதலியன முனைந்தால் மானிட முயற்சி எதிர் நிற்குமா? இப்படி இயற்கை ஆற்றலே முனைந்து எதிர்க்காமலிருக்கும் வரையில் குளப்பாசனங்களுக்கு நிகர் வேறு எவ்வழியான பாசனமும் இல்லை.

முற்கூறிய ஆபத்துக்கள் எல்லாம் பொதுவாக வானம் பார்த்த குளங்களுக்குத்தான் வரும். அதிக நீர்ப்பெருக்கிற்கும் அறநீர் வற்றுவதற்கும் ஆற்றலே இல்லா ஸாதாரண ஜீவநதிக் கால்வாய்களால் ஏற்படும் குளங்களுக்கு பெரிய இவ்வாபத்துக்கள் நேரிடவே மாட்டா. இம்மாதிரியான பொது நன்மை குளங்களில் இருப்பதால் குளம் வெட்டுதல் பெரிய புண்யச் செயலென நமது சாஸ்திரங்களே மிகுந்த பெருமையாக இதைப் பாராட்டிக் கூறும்.

"நாளைவரும் பலாக்காய்க்கு இன்றுவரும் களாக்காய் நல்லது" இனி எப்போதோ ஒரு பெரிய லாபங் கிடைக்கப்போகிறதென்று இப்போது கிடைக்கும் சிறிய லாபத்தைக் கெடுத்துக்கொள்வது பிசகு.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

2. நகுஷன் சரித்திரம்

2. பசுவின் சிறப்புணர்ந்த சருக்கம்

கபிலருக்கும் ஸ்யூமரச்மிக்கும் நடந்தவேத நுட்ப விஷய வாக்குவாதத்தை நன்ருகக்கேட்டிருந்தும், நகுஷமஹாராஜனுக்கு, வைதிககர்மாக்களுக்கு வேதங்களிலேயே காட்டப்பட்டுள்ள லோகாந்தர விஷய ஸுகஏற்றங்களான பலன்களில் வெறுப்பு ஏற்படாது, அந்தப் பலன்களேயே நன்ருகப் பெற மிக முயற்சித்து வந்தான், வைதிக ஒழுங்கை முன்னேவிட மிகுந்த ஆவலுடன் பின்பற்றி. இதனுல் இவன் அரசாட்சி முதலிய உலகப் பொதுநடவடிக்கைகள் முன்னேவிடப் பலமடங்கு ஒழுங்காகவும், பொது நன்மையை ஆழ்ந்து கருதியும் நடத்தப்பட்டன. இப்படிச் செய்வது க்ஷத்ரிய தர்மம் என்றும் இதை நன்ருகப் பின்பற்றி ஒழுகினுல் ஸ்வர்க்காதி புவனங்களில் நீடித்த சிறந்த விஷய ஸுகங்களேத் திகட்டாது நித்ய யௌவனத்துடன் அனுபவிக்கலாம் என்றும் வேத சாஸ்திரங்களில் கண்டிருக்கிறபடியால் இவைகளே நகுஷராஜன் விடாமுயற்சியுடன் பின்பற்றி நிற்கலானுன் ந்யாயம் தீர்ப்பது முதலிய நுட்பமான தருணங்களிலும் இந்தப் பேராவலாலேயே நடுநிலேயிலிருந்து வழக்குக்கள் தீர்த்துவந்தான். இதனுல் உலகம் நல்ல க்ஷேமத்தை அடைந்ததே ஒழிய, உலக அனுபவ ஸத்கர்மானுஷ்டானங்களால், வேதங்களின் முடிவான நோக்கமாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள மோக்ஷத்திற்கு நேர்வழியான ஞானப்படியில் அடியெடுத்து வைக்கக்கூட இந்த நகுஷராஜனுக்கு ஆற்றல் இன்னும் வந்தபாடில்லே. இவ்வாறு வேத சாஸ்திர நெறியைக் கொஞ்சங்கூடத் தவருது இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் **ஸுகிருத்கள்** என்ற பொதுப்பெயர் உண்டு. இவர்களுள் நகுஷன்போல விஷய ஸுகத்தில் வேதவிதிக்கு விரோதமான ஒரு வித முயற்சியும் இல்லாத வேதப்பிடிப்புடையவர்களுக்குத்தான் நமது சாஸ்திரங்களில் **விஷயிகள், மந்தர்கள், அஞ்ஞானிகள், கர்மஸங்கிகள்** முதலிய பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வுலக விஷயஸுகமே சதம், பிறருக்கு எவ்வளவு வருத்தம் தருவதாகவிருந்தாலும், சாஸ்திரங்களுக்கு எவ்வளவு முரணுன வழிகளில் அவை கிட்டுபவைகளாகவிருந்தாலும், அவைகளே எப்படியாவது பெற்று ஸுகத்தில் கண் கால் தலே தெரியாது முழுகிவிடவேண்டும் என்று கருதும் பாமரர்கள்தாம் இவ்விஷயிகள் முதலிய சாஸ்த்ரீயப் பெயர்களுக்கு இலக்கு என்று அறியாமையால் மதித்து நமது சாஸ்திரங்களுக்குப் பொய்ப்பொருள் கூறித் திண்டாடவேகூடாது வைதிகர்களாகிய நாம். இங்கு கூறப்பட்ட வைதிக விஷயிகள் வெறும் லௌகிக ஸுகம் மாத்திரம் கருதி நன்னடக்கையில் நிலேபெற முயலுபவர்களான இக்கால நாகரீக ஸத்துக்களேவிட, கோடிப் பங்கு ஸத்துக்களாகவும் ஸன்மார்க்கப் பற்றுடையவர்களாகவும் இருப்பவர்கள். மோக்ஷவழியில் எளிதில் முயல முடியாவிடினும் வெகு நாளுக்குப் பின்னராவது அவ்வழியில் இவர்கள் வந்து சேராமல் போகமாட்டார்கள். இவர்களுக்குப்பல ஆபத்துக்களும் பெரியோர்கள் கூட்டுறவும் ஏற்பட்டுவரும். பெரியோர்கள் கூட்டுறவால் இவர்களுக்கு மனம் சுத்தப்படும். இவ்வாறு சுத்தப்பட முன் சருக்கத்தில் ஒரு தருணம் நகுஷனுக்குக் கிடைத்ததாகக் காட்டப்பட்டும், அவன் மனம் மோக்ஷவழியை அணுகுவதற்கு வேண்டிய பரிசுத்த நிலேயை அடையவில்லே. நகுஷன் கரையேற வேறு பெரியோர்கள் கூட்டுறவு கிடைத்த விஷயத்தை இங்கு எடுத்துக் காட்டுவோம்.

நகுஷன் ஒருநாள் தன் ந்யாய ஸபையில் வழக்குக்கள் தீர்த்துக்கொண்டிருக்கையில் சில செம்படவர்கள் ஓடோடியும் வந்து தமக்கு வந்துள்ள கஷ்டநிலேயைக் கூறி வாய்விட்டுக் கதறத் தொடங்கினர் :—

“மஹாராஜாவே! நாங்கள் எங்கள் கூட்டத்தவர்களோடுங் கூட, மிகுந்த கவனத்துடன் நல்ல வேளேபார்த்து, இன்று பெரிய வலேகளே எடுத்துக்கொண்டு கங்கா, யமுனு ஸங்கமமான ப்ரயாகையின் முனேயில் வந்துசேர்ந்து, வெகு தூரம் வரையில் பரந்து விழும்படி வலே வீசினேம். பின்னர், தகுந்த தருணத்தில் வலேகளே எல்லோரும் சேர்ந்து இழுத்துப் பார்த்தோம். அவைகளே இழுக்கும்பொழுது வெகு கஷ்டமாக இருந்தது. ஒரு வேளே நமக்குச்

சிறந்த ஏராளமான மீன் குவியலோ அல்லது விலையுயர்ந்த பெரிய மீன்களில் பலவோதாம் கிடைத்துவிட்டன என்ற மகிழ்ச்சியால் பன் மடங்கு ஊக்கத்தோடு வலைகளை இழுத்துத் தள்ளிக் கொண்டுவந்தோம். எங்களுக்கு ஊக்கங் குறைந்த சிற்சில நேரங்களில் இடை யிடையே ஒரு வேளை நமது துர் அதிர்ஷ்டத் தால் பெரும்பாறைகள் போன்ற உபயோக மற்ற வஸ்துக்கள்தாம் வலையில் சிக்கி இவ்வ ளவு திண்டாடும்படி செய்கின்றனவோ?' என் றும் ஐயுற்று அயர்ந்து நின்றுவிட்டோம். புறப்பட்ட வேளையின் அநுகூலத்தைக் கரு தித் தேர்ந்து மறுபடியும் இழுத்தோம். இப் படியாகச் சற்று முன்புதான் வலையில் சிக்கிய சரக்கை வெளிப்படுத்தினோம்.

"அதில் மீன்குவியல்கள் ஏராளமாக இருந் தன. 'நாம் இன்று நரிமுகத்தில்தான் விழித் தோம்' என்று கரை புரண்ட களிப்புடன் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து அந்தக் குவியல்க ளைப்பங்கு போட்டுக்கொள்ளப் பிரித்துவைத் துப்பார்த்தோம். அதனுள் எங்களுக்கு மிகு ந்த கஷ்டத்தை உண்டாக்கியதன் கார ணமாகக் காணப்பட்ட வஸ்து ஒன்று தென் பட்டது. அது ஒரே பச்சையான பாசிக் கொத்தால் மூடப்பட்ட மனிதன் அளவில் காணப்பட்டது. மனிதன் அங்கம் முதலியன ஒன்றும் முதலில் எங்களுக்குப் புலப்பட வில்லை. அதன்மேல் பல வெண்மையான கிளிஞ்சல் புழுக்கள் தமது கிளிஞ்சற் கூட்டு டன் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தன. புஷ்பங்களு டன் கூடிய அடர்ந்த புஷ்பக்கொடிப்புதரைப் போல அது காணப்பட்டது. அதிலுள்ள கிளிஞ்சல்களை எடுத்துப் பாகம் போட்டுக் கொண்டு விட்டுப் பச்சையான பாசிக் கொத் துக்களை விலக்கிப் பார்ப்பமோ! செம்பட்டை யான சடைகள் முதலியவைகளுடனும் திவ்ய தேஜஸ்ஸுடனும்கூடிய முகத்துடன் நிஷ்டை யில் மெய்ம்மறந்திருந்த ரிஷியின் உருவம் தென்பட்டது.

"பதறிப் போய்விட்டோம் எல்லோரும்! இதற்குள் ருஷியும் விழித்துக்கொண்டு விட் டார். அவர் நிஷ்டையை நாங்கள் இப்படிக் கலைத்துவிட்டதற்கு எங்கே அவர் எங்க ளைச் சபித்துவிடுவரோ என்ற பெரும் திகில் எல்லோருக்கும் வந்துவிடக் கண்ணுங்கண் ணீருமாக நாங்கள் அவர் பாதத்தில் அடியற்ற மரம் போலச் சாய்ந்து, மன்னிக்கும்படி முறையிட்டுக்கொண்டோம். முனிவர் மிகுந்த அமைதியுடன் எங்களை நோக்கி அபயம் அளித் துத் தேற்றினர். பின்னர் 'தாங்கள் எழுந்து விரும்பின இடத்துக்குப் போகலாம்' என்று மிகப் பணிவுடன் அவரிடம் நாங்கள் விண் ணப்பம் செய்து கொண்டோம். அதற்கு அவர், 'அப்பா! நீங்கள் என் விஷயத்தில் மிகுந்த ஸங்கடங்களை உண்டாக்கிவிட்டீர் கள். அவைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டல்லவா நான் இவ்விடத்தை விட்டு நகருவேன்' என்று விடை கொடுத்தார். 'நாங்கள் செய்தது பிழை. என்ன தண்டனைக்கு வேண்டுமானாலும் உட் படுகிறோம். எங்களைச் சாந்தமாய் அனுக்ர ஹிக்கவேண்டும். வாய் விட்டுக் கூறுங்கள் உமது எண்ணங்களை; நாம் அவைகளை நிறை வேற்றக் காத்துக்கிடக்கிறோம்' என்று கூறி அடி பணிந்தோம். ருஷி கூறலுற்றார்:—

"அப்பா! செம்படவர்களே! நீங்கள் உங் கள் தர்மப்படிதான் நடந்தீர்கள். அதனால் எங்நிஷ்டை கலைந்ததென்ற கோபமே எனக்கு இல்லை. நான் பல வருஷங்களுக்கு முன் **உத்வாஸம்** என்ற விருதத்தை அனுஷ்டித்துத் தவம்செய்ய இந்தப் புண்ய தீர்த்தமான கங்கா யமுனாஸங்கமமுனையில் மூழ்கி உலக உணர்வே இல்லாது வெகுகாலம் இருந்தேன். இடை யிடையே உலக உணர்வு ஏற்பட்ட காலத்தில் இந்த மீன்கள் எல்லாம் என்னை ஏதோ அவை களுக்குச்சிறந்த ஆதாரம் என்று கருதி என்னை விட்டுவிலகாது கூடிக்கொண்டே வேறெங் கும்போகாமலே நின்றுவிட்டன. கிளிஞ்சல் களும் அப்படியே என்னைக் கண்டுமகிழ்ந்து நின்றுவிட்டன. என்னைக் கதியாக அடைந்த அவைகளுக்கு ப்ராணாபத்து இப்படி ஒரே கால த்தில் என்னால் வந்துவிட்டதே என்ற துயரம் ஒரு பக்கம்பாதிக்கிறது. அதை ஒருவாறு என் தவச்சிறப்பால் நீக்கிக்கொள்ள வழிதேடினும், வேறு ஸங்கடம் ஒன்று இப்பொழுது வந்து ள்ளதே! நீங்கள் இன்று காலை முதல், வெகு கஷ்டப்பட்டு என்னை இழுத்ததற்குத் தகுந்த பலனடையமுடியாமல் போகிறதே என்ற எண் ணம் உண்டாகிவிட்டது. என்னைச் சரண மடைந்த மீன்கள் உயிர்விட்டு உங்களுக்கு உதவிய அளவுகூட என்னால் உங்கள் கஷ்டத்

திற்குத் தகுந்தபலன் கொடுக்கமுடியவில்லையே என்பது என்னை வருத்துகிறது. நான் எப்படி உங்கள் கஷ்டத்தை வீணாக்கிவிட்டுத் தவத்திற்கு ஓடுவேன். இந்த மீன்கள் எப்படி உங்கள் சொத்தோ அப்படியேதான் நானும். எனக்குத் தகுந்த விலையைக்கொடுத்து யாரைக் கொண்டாவது என்னை மீட்கும்படி ஏற்பாடு செய்தால் நான் இங்குவிட்டு அசையக் கருதுவேன். போகலாம் தகுந்த ஆள்பார்க்க. என் தவத்தை வீணாகக் கலைத்துக்கொண்டு இங்கு வீண்பொழுது போக்கவேண்டாம் என்று இவ்வாறு உறுதியாக ரிஷி உத்தரவளித்தார். "எங்களுக்குச் செம்படவத் தொழிலிலேயே இதனால் வெறுப்புண்டாக, ஒன்றும் மேல் ஓடாது, உங்களிடம் வந்தோம், மஹாராஜனே! எங்கள் கவலையைக் கிருபைகூர்ந்து தீர்த்தருள வேண்டும்" என்று தண்டனிட்டுக் கதறினர் செம்படவர்கள்.

இந்த வியப்பான கதை கூறப்பட்டு வருகையிலேயே ரிஷியைத் தர்சித்துக் கிருதார்த்தனாக வேண்டுமென்ற பரபரப்பு அரசனுக்கு உண்டாக, 'இது எப்பொழுது முடியப்போகிறது' என்று எதிர்பார்த்துக்கெண்டே யிருந்தான். முடிந்ததும், தமது புரோஹிதர்கள் முதலியோர், ரிஷி வழிபாட்டிற்குவேண்டிய பொருள்கள், இவர்களுடன் நகுஷ மஹாராஜன் செம்படவர்களால் வழிகாட்டப்பட்டு ப்ராயாகை முனையை நோக்கிப் புறப்பட்டான். போகும் வழியில், புரோஹிதரை நோக்கி 'உத்வாஸத்தின் தன்மையை எடுத்து விளக்க வேண்டும்' என்று கேட்டான். அதற்கு அவர் கூறலுற்றார்: 'வெகு நாளைக்கு முன்னர் இந்த ஸ்தலத்தில் ப்ருகு வம்சத்தில் பிறந்த ச்யவன ரிஷி இந்த உத்வாஸவிருதத்திற்கு ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு இறங்கிவிட்டதாகக் கேள்வி. அவராகத்தான் இவர் இருக்கவேண்டும். ஸத்ரம் முதலிய யாகங்கள்போல 12 வருஷத்திற்கு மேல்பட்டு நடக்கவேண்டிய விருதம் இது. இதில் முனைபவருக்குக் கர்வம், க்ரோதம், ஸுகதுக்கம் முதலிய த்வந்த்வங்கள் மழுங்கிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். சிறந்த தபோவலிமையும் வேண்டும். இவையில்லாவிடில், கங்காயமுனா வேகங்களைச்சேருமிடத்து ஒரு பொருட்டாகவே மதியாது ஆச்ரமத்தில் இயற்கையாக அசையாதிருப்பதுபோல இருக்கவும் முடியாது. நீரில் வாழும்படியான தீங்கிழைக்கா மீன் முதலியவைகளுக்கு மிகுந்த ஹிதமான வஸ்துபோலவும், கொடியவையான முதலை முதலியவை கண்டு நடுங்கும் வஸ்து போலவும் இருக்கவும் முடியாது. இப்படியெல்லாம் இருக்கமுடிந்தால்தான் இந்த உத்வாஸம் ஸரிவரக் கைகூடும். தேகத்தின் தற்காலத் தன்மையைப்போல நீருள் தமது தபோவலிமையால் நிற்கவாவது, படுக்கவாவது, உட்காரவாவது செய்துகொண்டே தவத்தைத் தகுந்தபடி செய்யவேண்டும். இவ்வாறு செய்து தேறிவிட்டால், தேஹத்தைவிட்டு ஆத்மா தனியாகவிருப்பது என்னும் உணர்வு எளிதில் ஏற்பட இடமுண்டு. நாம் காணப்போவது ச்யவனராகத்தா னிருக்கவேண்டும்' என்றார் புரோஹிதர்.

இதற்குள் ரிஷியின் ஸந்நிதானம் எல்லோரும் வந்து சேர்ந்துவிட்டனர். அந்த ச்யவன ரிஷிக்கு விதிப்படி உபசாரங்கள் செய்துவிட்டு, அவர் விருப்பம் இன்னது என்று உணர அவரை நகுஷன் நேரிடக் கேட்டான் வணக்கத்துடன். அதற்கு ரிஷி 'மீன் பிடித்து உயிர் வாழ்வதையே தர்மமாகக்கொண்ட செம்படவர்கள் இன்றுபட்ட வருத்தத்திற்குக் கணக்கே இல்லை. மீனை விலைகொடுத்து வாங்குவதுபோல என்னையும் யாராவது தகுந்த விலை கொடுத்துத்தான் மீட்கவேண்டும், செம்படவர் முயற்சிக்கூலி நஷ்டம் வாராமலிருக்க' என்று கூறினர். அரசன் புரோஹிதரை நோக்க அவர் விலை விஷயத்தை ரிஷியையே கேட்டுவிடலாம் என்று குறிகாட்டினார். அரசன் ரிஷியை நோக்கி, 'உமக்குத் தகுந்த விலை இன்னது என்று நீரே கூறிவிட்டால் அதைக் கொடுத்து உம்மை மீட்க நான் தயார்' என்று ரிஷியை வணங்கினான் அரசன். 'எனக்கு விலை நானே கூறுவது என்பது முடியாத காரியம். வீண் தற்புகழ்ச்சிக்கு ஆளாக எனக்கு விருப்பமில்லை. நீ விலைகூறு. என் ஸம்மதம் அல்லது ஸம்மதமின்மை இவைகளை வேண்டுமானால் உனக்கு ஒளிக்காமல் கூறிவிடுகிறேன்' என்று கூறி ரிஷி வாயை மூடிக்கொண்டார். 'நூறுயிரம் பொன் கொடுத்துவிடுகிறேன்' என்றான் அரசன். 'எனக்கு மதிப்பு இவ்வளவுதான் ஓடுகிறதோ?' என்றார் ரிஷி. ரிஷியின் உத்தரவுப்படி மந்

திரிகளுடன் ஆலோசித்து, கோடி பொன் என்றான் அரசன். ரிஷி இசையாது ப்ராஹ்மணர்களுடன் சேர்ந்து மதிக்கச் சொன்னார். பாதி ராஜ்யம் அல்லது முழு ராஜ்யம் விலையாக இந்தத் தடவை மதிக்கப்பட்டது. இதற்கும் ரிஷி இணங்காது, ரிஷிகள் யாராவதிருந்தால் கேட்டுப் பார்க்கச் சொன்னார்.

நகுஷன், செம்படவர்களைப்போல, இன்னசெய்வதென்று விளங்காது விழித்து வருந்துகையில், அவர்களை நோக்கி **கவயஜாதர்** அல்லது **கவிஜர்** என்ற பசுவிடம் பிறந்தவர் என்று பொருள்படும் பெயருடன் கூடிய ரிஷி அணுகி வந்துகொண்டிருந்தார். அவரிடம் நகுஷன் விஷயங்களை எடுத்துக்கூற, **கவயஜாதர்** கூறுகிறார். 'திரிகரண சுத்தியாகத் தவம்செய்து ப்ராஹ்மண உடலெடுத்ததன் முழுப்பயனை, தவத்தின் முடிவைக்கண்ட ரிஷிகளுக்கு நிகரான விலை உலகில் ஒன்றைத் தவிர எதுவும் இல்லை. அதை உணர்ந்து நீ கொடுத்தால்தான் இந்த ருஷி திருப்தி பெறுவர். உன் குழப்பமும் நீங்கும். ப்ராஹ்மணர்களும் பசுக்களும்தான் இவ்வுலகில் மிகப் பரிசுத்தமானவை. இவ்விரு பொருள்களின் அபாயங்களை நீக்கி ஸுகப்படுத்தவே தான் பகவத் அவதாரங்கள்கூட உண்டாகின்றன. ப்ராஹ்மணனிடமிருந்த வைதிக கர்மாக்களுக்குரிய மந்திரங்களும், பசுக்களிடமிருந்து அவைகளில் உபயோகப்படும் நெய் முதலிய பொருள்களும்உண்டாகின்றமையால் ஈசுவராராதனத்திற்கு இவ்விருவகைப் பொருள்களும் ஒரே மதிப்புடன் கூடியவைகள் தான். ஒரு பசுவைச் செம்படவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு ரிஷியை மீட்டுக்கொள்' என்றார் கவயஜாதர். உடனே அவன் அப்படியே செய்ய ச்யவனரும் இதற்கு இசைந்து தவத்திற்குப் புறப்படுவதாக எழுந்து அரசனை நோக்கிப் பசுக்களின் சிறப்பை எடுத்துப் பின்வருமாறு விளக்கினார்:—

'பசுக்களுக்கு நிகரான செல்வம் இவ்வுலகில் நான் கண்டதேயில்லை. அவைகளைப் போன்ற பரிசுத்த வஸ்துக்களும் உலகில் இல்லை. இவை லக்ஷ்மிக்கு ஆதாரமானவை. வைதிககர்மாக்கள் இவைகளையே பொறுத்துள்ளன. இவைகளைக் காத்துவந்தால் இவைகள் உலக விஷய ஸௌகரியங்களைக் கொடுப்பதோடுகூட மறுமையில் சிறந்த புண்ய பலனையும் கொடுக்கும். பசுக்களைத் தானம் செய்வதால் எல்லாப் பாபங்களும் நீங்கி நாம் சுத்தராகலாம். எவ்வூரில் பசுக் கூட்டங்கள் நிர்ப்பயமாக மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு படுத்தல் உலாவுதல் முதலியவைகளைச் செய்யுமோ அவ்வூரின் சிறப்பு ஓங்கிக்கொண்டே வரும். மேல்லோக வாழ்க்கையையும் கொடுக்கத்தகுந்த ஆற்றல் பசுக்களுக்கு உண்டு. பசுக்களின் சிறப்பில் இவை மிகச் சிறு பாகம்தான். அவைகளின் ஏற்றத்தை முற்றிலும் எடுத்துரைக்க யாரால் முடியும்?' என்று கூறி முடித்தார் ச்யவனர்.

இவைகளையெல்லாம் கேட்டுவந்த செம்படவர்கள் தவத்திற்குப் புறப்படும் ச்யவனரை வணங்கி எழுந்து, 'ஐயனே எங்கள் மேல் கிருபை கூர்ந்து அனுக்ரஹிக்க வேண்டும். தாங்கள் அக்நிபோல ஜ்வலிக்கின்றீர். நாங்கள் இந்தப்பசுவை எங்கள் மேன்மையைக்கருதி உமக்குத் தானமாகக் கொடுக்கின்றோம். இதை மறுக்காது ஏற்றுக்கொள்ளும்; நாங்கள் பாவங்கள்நீங்கி பரிசுத்தராகவேண்டும் என்று உம்மையே அடைக்கலமாக வந்து அடைந்துள்ளோம்' என்று மன்றாடினார்கள். அதற்கு ரிஷி 'அப்பா செம்படவர்களே நீங்கள் ப்ராஹ்மணர்கள் பெருமையையும் பசுக்களின் சிறப்பையும் நன்குணர்ந்து செய்த இந்தக் கோதானத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடன் வெகுநாளாக உறவுடன் வாழ்ந்து வந்த மச்சங்களும் நீங்களும் இப்பொழுதே ஸ்வர்க்கம் புகுந்து நற்கதி பெறுவீர்களாக' என்று அநுக்ரஹித்தார். இவைகளைக்கண்டு வியந்து நின்ற நகுஷமஹாராஜனை நோக்கி இரண்டு ரிஷிகளும் வரம் அளிப்பதாகக் கூறினர். 'என்மனம் தர்மவழியை விட்டு விலகாமலே இருக்கவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டான் அரசன். 'அப்படியே உனக்கு ஏற்படட்டும்' என்று ச்யவனர் தவதீக்ஷையை முடித்துக்கொண்டு தமது ஆச்ரமத்திற்கும், கவிஜர் தமது ஆச்ரமத்திற்கும் போகத்தலைப்பட்டனர். நகுஷன் மிகுந்த மனக்கிளர்ச்சியுடன் தனது ராஜ்யத்தில் முன்போலவே ஊக்கத்துடன் தனது தர்மத்தை ஸரிவர நடத்திக்கொண்டுவந்தான்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

தமயந்தி : (6) மீட்சி

பொய்கையும் வாசப் பொழிலு மெழிலருவிச்
செய்குன்று மாறுந் திரிந்தாடித்—தையலுடன்
ஆறிரண்டாண் டெல்லை கழித்தான் அடையலரைக்
கூறிரண்டாக் கொல்யானைக் கோ.

மாலையிட்ட தமயந்தி நளன் காலில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தாள். அவன் பாதத்தில் தனது உடல் பதிந்ததும், அவள் தனக்குந் தெரியாது உள்ளங்களித்தாள்; பெறுத பேற்றைப் பெற்றவர் போலப் பிரமித்து நின்றாள்; செய்வதின்னவெனத் தெரியாது தயங்கினாள்; நெடுநாள் தவங்கொண்டு கண்ட காதற்பலத்தைக் கண்டு களித்தாள்; பொது நோக்கு நோக்கி நளனது உருவைச் சற்றே கண்ணுற்காணக் கருதித் தனது காதோடு வாதிட்டு வளர்ந்த புருவங்கள் நடிக்க, அவனது அங்க லக்ஷண முழுதையும் பருகினாள்; தான் நினைத்த காரிய முடிந்த நினைவை எண்ணி எண்ணி இன்பமடைவள்;—அப்பொழுதவள் ஒரு இராஜ ஸபையிலிருப்பதாக எண்ணவே இல்லை. நளனும் காணாத பொருளைக் கண்டெடுத்தவன்போல, தமயந்தியின் முக விலாஸத்தை ஆசையுடன் கண்ணுற்றான். இரண்டு கண்களும் ஒன்றை மற்றொன்று ஸந்தித்தன; ஸூர்யனெழும்ப மண்ணும் விண்ணும் ஓரே ஒளி வீசுவதுபோல அவரிருவர் மனத்தும் ஒரே எழுச்சி நிறைந்தது; அது அளவுக் கடங்காது விம்மி விம்மி விளங்கியது. மாலையிட்டுத் தன் மனத்தில் மாலையிட்ட தமயந்தியைக் கரத்தாற்பற்றி, உளம் பூரித்து, அவன் உவகை கொண்டான்; சிந்தைமயங்கியவளை நோக்கிய வண்ணமாகவே எழுந்தான்; அவள் கால் நூபுரங்கள் பாடுமினிய கீதத்திற்கிசைய அலயிடுவான்போல அடிவைத்து நடந்தான்.

மத்தகஜம்போல வரும் நளனது உத்தம உருவில், மின்னற்கொடி பூத்த மெல்லிய திருவென்னவந்த தமயந்தியின் வடிவ மயங்கி, இருமதியம் ஒருமிக்க எழும்பக் கண்டதென பீஷ்ம மஹாராஜன் வியப்புற்று, ஸந்தோஷக் கடலிற் குளித்தான். பின் நல்ல முகூர்த்தம் பார்த்து நளனுக்கும் தமயந்திக்கும் விதிவழிக் கலியாணஞ் செய்விக்க எண்ணங் கொண்டான். நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் அவ்வரசன் பல விப்ரமணிகள் வேதமிசைக்கவும், மங்கள மாதர் சுபசோபனம் பாடவும், பதினெட்டு வித வாத்தியங்கள் பல்லிய முழங்கவும், தனது மகளையும் மருமகனையும் கல்யாண மண்டபத்திற்கு அழைத்துவந்தான்; நளனிடம் தனது பெண்ணைத் தானஞ் செய்துகொடுக்க நல்லெண்ணங்கொண்டு,

"கமல மீதுசெங் காந்தள் அலர்ந்தெனக்
குமரன் அங்கையிற் கோல்வளை செங்கைவைத்
திமய மாதும் இறைவனும் போலவாழ்ந்
தமைதி ரென்ன அரும்புனல் நல்கினான்."

வீமராஜன் தனது மகளை நளனது கையில் அவள் கையை வைத்து நீர்விட்டுத் தாரை வார்த்து "இவள் இனி உன் பொருள்; உனது தருமத்திற்கு உரியவள்; இவளை நீ பெற்று இருகுலமும் புகழ் பெருக வாழ்க!" என்று கூறிக்கொடுத்தான்; நளனும் தமயந்தியின் கரங்களைப்பற்றி மனைவியாக வரித்தான். பின் அக்கினி வலம் வந்து, பொரியிறைத்து, தமயந்தியின் பாதங்களைத் தன் கரத்தாற்பற்றி அம்மி மிதிக்கச்செய்து, தான் துருவனைக் கண்டு, அவளுக்கு அருந்ததி காட்டினான். உட்பொருளை முற்று முணர்ந்த தமயந்தி, தனது நாதனது எண்ணத்தை வெளியிடுபவள்போலத் தனது முக மண்டலத்தில் இளநகை தந்தாள். அவனும் அவளுள்ள முணர்ந்தவன்போலப் புன்சிரிப்புக்கொண்டான்.

மணமாயிற்று; நளனும் தமயந்தியும் மணியும் ஒளியுமென்ன இணைபிரியாது, அநேக நாளாகத் தாம் காண விரும்பிய எண்ணங்களில் ஆழ்ந்து கிடந்தனர். நளனும் தனது மாமனாரது விருப்பத்தை முன்னிட்டுச் சிறிது காலம் அக்குண்டினபுரத்திலேயே இருந்தான். அக்கால் அவன் இளமையின் பயனைத் தமயந்தியிடம் பெற்று மனந்திகழ்ந்து விளங்க, காதலரிருவரும் கருத்தொருமித்து இருந்தனர். சிறுநாள் தாம் ஒருவரை ஒருவர் காண விரும்பிச் செய்த காரியங்களை எண்ணி எண்ணி மனமயங்குவர்; அதுவுஞ் செயலா என நகைப்பர்; கனவாக அவை விளங்க நினைத்து நினைத்து மேலும் நகைப்பர். மற்று,

ஒருவ ருடலி லொருவ ரொதுங்கி
யிருவ ரெனுந்தோற்ற மின்றிப்—பொருவெங்
கனற்கேயும் வேலானுங் காரிகையுஞ் சேர்ந்தார்
புனற்கேபுனற்கலந்தாற் போன்று.

இனமினத்தோடு சேர்வது போலுமவர் சிறிது காலம் அவ்வூர் இருந்ததும் நளன் தன் மனைவியை நோக்கி, "இனி நமது ஊர் அடைவதே பெருமை; மற்றிடத்திருப்பது மதிப்புத் தராது. உனது எண்ணம் எப்படி?" என்றான். "உமது திருவுள்ளமெதுவோ அதுவே எனது; அதை எனது வாயாற் பெறுவதற்குக் கேட்டீர் போலும்!" என்றவள் பதிலுரைத்தாள். நளனும் தனது புரமாகிய மாவிந்த நகரமடைய எண்ணங்கொண்டான். ஏவலாள்கள் மூலமாக வீமராஜனுக்கதைத் தெரிவிக்க, அவர் தமது பெருமைக்குத் தக்க விதம் மரியாதையுடன் அவனுக்கு விடைகொடுத்தனர். தமயந்தியும் தனது தாய்தந்தையரிடம் விடைபெற்றுக் கணவனை அடைந்து வணங்கி நின்றாள்.

இதற்குள் வீமராசன் பல மரியாதையுடன் தனது மருகனையும் மகளையும் அநேக வரிசைகளுடன் மணித்தேரிலேற்றி, பல சேனைகள் புடை சூழ அனுப்பிக்கொடுத்தான். தமயந்தியும் தன் கண்களில் வெளிவந்த நீர்த்துளிகளைத் துடைத்துவிட்டுக் கணவனது தேரில் ஏறினாள். நளன் குதிரைகளின் கயிற்றைத் தொட்டதும் கடலலைபோலச்சேனைகள்நடக்க ஆரம்பித்தன. நளனும் தன் காதல் மனைவியைத் தழுவியணைந்து வழியிலிருந்த காட்சி முழுதையுங் காட்டிவந்தான்.

வரும் வழிகளில் நல்ல நீர்த்துறைகளில் ஆடி விளையாடினர். மலைக்குகைகளிலும் தங்கி இயற்கை யழகிலீடுபட்டிருந்தனர்; மற்றும் பலவிதமான ஸுகமுண்டு களித்தவர் கங்கைநீர்க் கரையை அடைந்தனர்; அங்கு தங்கி அவர் நீர் விளையாடல் புரிந்து மனங் களித்தனர். சில நாளானதும் தமது நாட்டை அடைந்தனர். அப்போதவரிடம் அன்பு கொண்ட ஜனங்கள் நெடுந்தூரம் எதிர் வந்தழைத்தனர். அக்கால்,

பொருவருங் கங்கைநீர் நிறைத்துப் பூசுரர்
எரிமணிப் பொற்கசும் பேந்தி முன்வர
விரைகமழ் செழுந்தொடை வீமன் மாதொடும்
திருவளர் கோயிலிற் செல்வன் எய்தினன்.

அரசனுடைய வரவையுணர்ந்த ஊர் ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடிவந்து ராஜதம்பதிகளைக் கண்ணுறக் கண்டுகளித்து 'என்றைக்கு மவர் இப்படியே இருக்க! ஈசனதற்கு அருள் தருவாராக!' என உறத்து வாழ்த்தினர். தேவதுந்துபி முழங்க, பலவித வாத்திய கோஷங்கள் சப்திக்க, நல்ல சுப ஸுசகமுடன் அரசனும் அரசியும் தமது கோயிலில் எழுந்தருளினர். ஊர் முழுதும் அன்று திருவிழா கொண்டாடியது. அரசனும் தனது பொக்கிஷச் சாலையைத் திறந்து ஜனங்களை, தமக்குள் வேண்டா மட்டும் நிதியைக் கொள்ளும்படி உத்தரவிட்டான். வரிகள் பலவற்றைச் சில வருஷங்கள் வரை வஸூல் செய்யாமலிருக்கும்படி தனது மந்திரிக்குக் கட்டளையிட்டான். மற்றும் ஜனங்களிடம் தான் கொண்ட அன்பைக் காட்டும்படியான பல செயல்களும் செய்தான்.

இவ்வாறு ஏற்பாடுகள் செய்ததும் அரசன் பல நாள் தனதரசியிடம் போகந்துய்த்துக் கிடந்தான்; ஆயினும், இராஜ்ய நிர்வாஹத்தில் சிறிதும் குறைவரா வண்ணமும் கவனித்து வந்தான்; ஸூர்யனைப்போல அவர்க்கு இதஞ்செய்து இரக்ஷித்து விளங்கினன். சில காலமானதும் தனது புகழைப் பரப்ப எண்ணங்கொண்டு பெரும் அச்வமேத யாகமொன்று செய்தான். மற்றும் பல சிறப்பான யாகங்களும் செய்வித்தான். செல்வ முற்றுமிருந்தாலும் ஸந்தான ஸம்பத்தில்லாமல் மனமலேவார் எத்துணை யுண்டு?

"பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனும் மற்
றென்னுடைய ரேனும் உடையரோ—இன்னடிசில்
புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ் செய்யவாய்
மக்களையிங் கில்லா தவர்.

சொன்ன கலையின் துறையனைத்துந் தோய்ந்தாலும்
என்ன பயனுடைத்தாம் இன்முகத்து—முன்னங்
குறுகுதலைக் கிண்கிணிக்காற் கோமக்கள் பால்வாய்ச்
சிறுகுதலை கேளாச் செவி"

என மனமழியுங் குறை எத்துணைச் செல்வர் சொல்லமுடியாமல் உள்ளத்தேயே வைத்து மனங் குமுறுகின்றனர்? நளனுக்கு அக்குறையுஞ் சிறிது மில்லை. கடவுள் கிருபை அவனிடம் பரிபூர்ணமாக இருந்தது. அவனுக்கு ஒரு மகனும் ஒரு மகளும் பிறந்தன. மகன் பெயர் இந்திரசேனன்; பெண் பெயர் இந்திரசேனை. இவ்விருவரும் தமயந்திக்கும் நளனுக்கும் இரண்டு கண்களாக இருந்தனர்.

ஆகவே நளன் ஒருவிதக் குறையுமில்லாமு

விருந்தான். ஆயினும் என்ன? செல்வம் என்ற பெயற்கே நிலைமை என்ற பொருள் கிடையாது. ஆகையினல் துஷ்டஸஹவாஸத்தால் ஏற்படும் அபஸ்மாரகுணம்போல அது நிலை மாறுந் தன்மையதே! அதைச் சற்றே எவ்வி தம் காணலாம் என்பதுதான் நமது கவலை. ஆயினும் மலிந்தால் தானே கிடைக்குமாறு அதன் வேலையும் நமது காதில் விழா திருக்கமுடியாது. அதையும் இருக்குமாயின் எதிர்பார்ப்போம்.

பிரபஞ்ச வர்த்தமானம்

THE NEWS OF THE WORLD

நமது சக்கரவர்த்தியவர்களின் ஜனனதினக் கொண்டாட்டத்தை யொட்டி வருஷா வருஷம் வெளியிடப்படும் கவுரவப்பட்டங்களின் ஜாப்தாவில் வழக்கம் போல நமது ராஜதானியின் பிரமுகர்கள் பேர் அருமையாகவே காணப்படுகின்றது. உயர்ந்த கவுரவங்களில் G.C.I.E. என்ற பட்டம் ஆற்காடு இளவரசருக்குக் கொடுபட்டதற்கு நாம் சந்தோஷிக்கிறோம். மற்றைய உயர்ந்த கவுரவங்களில் ஒன்றுகூட நம் மாகாணத்தவருக்குக் கொடுபடவில்லை. ஐக்கிய நாணயச் சங்கத் தலைமை உத்தியோகத்தை விட்டுவிட்டு, கலெக்டராகப்போகிற ஸ்ரீமான் திவான் பஹதூர் ஸ்வாமிக்கண்ணுப் பிள்ளையவர்களுக்கு I. S. O. என்ற கவுரவமும், பச்சையப்பன் கலாசாலை ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதராகிய பிரம்மஸ்ரீ லக்ஷ்மணஸூரியவர்களுக்கு மஹாமஹோபாத்யாயர் என்ற கவுரவமும், மதராஸ் பாங்கியில் உத்யோகம் வகிக்கும் பார்த்தசாரதி அய்யங்கார், வடமலையாளம் பப்ளிக் பிராஸிகியூடரான நாராயண குருப், பல்லாரி பப்ளிக் பிராஸிகியூடர் ராமராவ் ஆகிய இம்மூவருக்கும் திவான் பஹதூர்என்ற கவுரவமும், பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகிய பஸுலுல்லா சாகிப், டிப்டி கலக்டராகிய முகம்மது வஸுலுல்லா சாகிப் ஆகியவர்க்கு முறையே கான் பஹதூர், கான் ஸாஹிப் என்ற கவுரவங்களும், விசாகபட்டணம் பப்ளிக் பிராஸிகியூடரான சூரியநாராயண சாஸ்திரி, எல்லூர் தாலூகாபோர்டு உபபிரஸிடெண்டான வெங்கடரெட்டி நாயுடு இவர்களுக்கு ராய் பஹதூர் கவுரவமும், ரெவினியூ ஸெக்ரடேரியட்டில் ரிஜிஸ்தராரான பொன்னய்யா, பச்சையப்பன் காலேஜ் போதகரான ராமநாதய்யர், நாகப்பட்டணம் முனிஸிபல் சேர்மனான குஞ்சிதபாதமய்யர், திருநெல்வேலி இந்து காலேஜ் தலைவரான ஸ்ரீனிவாஸய்யர், சென்னை ஸிடிஸிவில் ஜட்ஜான திருவேங்கடாசாரியர், டாக்டர் சந்திரசேகர முதலியார், டிப்டி கலெக்டர் நாராயண மேனன் இவர்களுக்கு ராவ்பஹதூர் என்ற கவுரவமும், பென்ஷன் பெற்ற ஜில்லா ரிஜிஸ்ட்ராரான ஸுப்பராவ், டாக்டர் ராகவேந்திர ராவ், பென்ஷன் டிப்டி கலெக்டர் குருமூர்த்தி நாயுடு இவர்களுக்கு ராய் ஸாஹிபு என்ற கவுரவமும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. போர்டு ஸெக்ரடரியான ஸ்ரீமான் டி. விஜயராகவாசாரியருக்கு "கேஸரி-ஹிந்து" வெள்ளிப் பதக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரால் சன்மானிக்கப்பெற்ற இவர்கள் அனைவருக்கும் ஆயுராரோக்கியங்களையும், இன்னும் உயர்ந்த கவுரவங்களையும் அளிக்கும்படி நாம் ஈசுவரனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஜனனதினக் கவுரவப்பட்டங்கள்.

* * *

எல்லம்புள்ளியில் நடந்த திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா கான்பரன்ஸ் மஹாநாட்டை யொட்டி, ஒரு ஆசாரச் சீர்திருத்த மஹாநாடு கூடிற்று. அதில் பதிவு போலவே ருதுமதி விவாஹம், விதவா விவாஹம், வரசுல்கம், அந்நியநாட்டுப் பிரயாணம், கிறிஸ்தவர்களாகப் போனவர்களைத் திரும்பவும் ஜாதியில் சேர்த்துக் கொள்வது, மதுபான விஷயம் முதலியவற்றைப்பற்றிய தீர்மானங்கள்செய்யப்பட்டன. இப்படிவருஷா வருஷம் செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களால் நமது ஜாதீய ஸமூகம் ஒருவிதத்திலும் அபிவிருத்தியடையாததை நோக்கி, இனி பண்டிதர்கள் ஐவரால் ஆன ஒரு பரிஷத் ஏற்பாடாகவேண்டுமென்றும், அவர்கள் அப்போதைக்கப்போது

திருச்சிராப்பள்ளி ஆசாரச் சீர்திருத்த மஹாநாடு

வேண்டிய ஆசார விஷயங்களைப்பற்றிப் பக்ஷபாதமின்றி அபிப்பிராயமும் ஆலோசனையும் தரவேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய ஆலோசனைகளை வேதவாக்காக ஜனங்கள் அனைவரும் கொள்ளவேண்டுமென்றும் ஒரு தீர்மானம் முடிவில் செய்யப்பட்டது. இது எவ்வளவு தூரம் நிறைவேறும் என்பது போகப்போகத்தான் தெரியும்.

இப்படி ஆசாரச்சீர்திருத்தக்காரர்கள் ஒரு புறத்திலும், வர்ணாச்ரமத்தைக் குலைக்கக்கூடாதென்று சிலர் மற்றொரு புறத்திலும் மன்றாடுவதைக் காணும்போது, அங்கேயும் இங்கேயும் போவதற்கியலாமல் திரிசங்கு சுவர்க்கத்தில் போல் உள்ளவர்கள் மதிமயங்குவது சுபாவமல்லவா? ஆகவே இந்த இரண்டுவித முயற்சிகளையும் ஸமரஸப்படுத்தி, ஜன ஸமூகம் பலவாற்றாலும் முன்னுக்கு வரவேண்டிய வழியை மேற்கூறிய 'பரிஷத்' பிரமுகர்கள் தேடுவார்களானால், அதுவே அவர்கள் பாரத வர்ஷத்துக்குச் செய்யும் பரமோபகாரமாகும். வர்ணாச்ரமதர்மத்திலும், ஆசாரச் சீர்திருத்த விஷயத்திலும் உள்ள குணபாகங்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, குற்றமான பாகங்களை நீக்கிவிட்டு அபிவிருத்தியையடைந்து கொண்டிருக்கும் ஜனஸமூகத்திற்கு ஏற்றவாறு ஒரு புதிய முறையை ஸ்தாபிப்பதுதான் தருமமாகும். "பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும், வழுவல கால வகையினானே" என்பது இலக்கணத்துக்கு மட்டுமன்றி, ஜனஸமூகத்துக்கும் பொருந்தும்.

* * *

ஐரோப்பிய மஹா யுத்தம்

சென்ற சில நாளாக மேற்கரங்கத்திலிருந்து மும்மரமான சண்டை நடப்பதாகச் சமாசாரம் எட்டுகின்றது. மெஸ்ஸினிஸ் என்னுமிடத்தில் ஆங்கிலேயர் அடைந்த வெற்றியானது அவர்களுடைய ராணுவத்தின் பலத்தையும் ஸாஹஸத்தையும் ஒருங்கே காட்டுகின்றது. இன்னும் அவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எதிரியின் கைவசமுள்ள பிரதேசங்களைப் பிடித்துக்கொண்டே வருகின்றனர். இதனால் எதிரிகள் பின்னேக்கிப் போகின்றனரென்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. 1915 ஞு ஜூன்மீ முதற்கொண்டு ஆங்கிலேயருடைய பீரங்கிகளில் ஒன்றுகூட எதிரிகளின் கையில் போகவில்லை. ஆனால் ஜர்மானியருடைய பீரங்கிகளில் 260-க்கு அதிகமாக ஆங்கிலேயர் கவர்ந்து கொண்டனரெனச் சொல்லப்படுகிறது. இதனாலும் உபய கக்ஷிக்காரர்களுடைய பலாபலம் வெளியாகும்.

இம்மஹா யுத்தத்தில் நேரும் ராஜகிய மாறுபாடுகள் பல. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால், ருஷிய சக்கரவர்த்தி ராஜ்யத்தை விட்டுவிட்டுப் போனதைக் குறிப்பிட்டோம். இப்போது கிரீஸ் தேசத்தரசரான கான்ஸ்டன்டைன் ராஜ்யத்தைத் தமது சகோதரரிடம் ஒப்புவித்துவிட்டுப் போய்விட்டனர். இவருடைய கருத்தும் அபிமானமும் பெரும்பாலும் எதிரிகளிடமே யிருந்தனவென்பதற்குத் தடையில்லை. ஆகவே, தெரிந்தும் தெரியாமலும் அவர் எதிரிகளுக்கு உதவிபுரிந்ததைச் சகியாத நேசப்பான்மையார் பலவிதத்தில் தங்களுடைய அதிருப்தியைக் காட்டி வந்தனர். கிரீஸ் அரசர், எதிரிகளுக்கு அனுகூலமாயும், நேசப்பான்மையாருக்குப் பிரதிகூலமாயும் செய்துவந்த காரியங்களை இங்கெடுத்துரைப்பதில் பயனில்லை. கடைசியாக, விளையும் தானியத்தை வெளியே விடாதபடி கட்டுப்பாடுபண்ணி, அதனால் நேரும் பாதகத்துக்கு நேசப்பான்மையாரை உள்ளாக்க வேண்டுமென்பதே, கிரீஸ் அரசனுடைய எண்ணம். இது வெளியானதும், நேசப்பான்மையாருக்கும் கிரீஸ் ஜனங்களுக்கும் இருந்த கோபமும் வெறுப்பும் அளவிடப்படுவனவல்ல. காரியம் தலையை மிஞ்சுமென்பதைத் தெரிந்துகொண்ட கான்ஸ்டன்டைன், தனக்கு நிலைத்திருந்த ஒரே உபாயத்தைக் கைக்கொண்டனர். இனிமேல் கிரீஸின் நிலைமை எப்படி முடியுமோ அறியோம். சிறிய ராஜ்யங்களைக் காப்பாற்றக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் நேசப்பான்மையாரிடமிருந்து அதற்கு ஒருவித கெடுதியும் உண்டாகாதென்பதை நாம் நிச்சயமாக நம்பலாம்.

* * *

இந்திய காரியதரிசியின் ஸபை.

லண்டன் நகரத்தில் இந்திய காரியதரிசிக்கு உதவியாக ஏற்பட்டிருக்கும் ஸபையில், ஸ்தானம் பெற்றிருந்த ஸர் மிர்ஜா அப்பாஸ் அலி பேக்குக்குப் பதிலாக கனம் அப்தாப் அகம்மது கான் அவர்கள் நிய

மிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். மகம்மதியக் கல்வி விஷயமாக அப்தாப் அகம்மது கானவர்கள் வெகு பாடுபட்டிருக்கின்றனர். அவர் அலிகார் முகம்மதியக் காலேஜின் நிர்வாஹகர்களில் ஒருவர். 1911-ல் கல்கத்தாவில் நடந்த மகம்மதியக் கல்விச் சபைக்கு அக்கிராசனாதிபதியாக விருந்தவர். அலிகார் ஸர்வகலாசாலை விஷயமாக ஆகவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தவர். இவருக்குத் தாராளமான சிந்தையும் ஆழ்ந்த மதியூகமும் இருக்கின்றனவாதலால், இவரால் நமது நாட்டிற்கு க்ஷேமமுண்டாகு மென்பதில் தடையில்லை.

நிற்க, பின் வந்த சமாசாரத்தால், மேற்கூறிய இந்திய ஸபைக்குக் கனம் **பாபு பூபேந்திர நாத் வஸு** அவர்களும், கனம் **ஸர் பிரபாசங்கர் பட்டணி** அவர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்பதைக் கேட்க நமக்கு அத்யந்த ஸந்தோஷ முண்டாகின்றது. ஆகவே அந்த ஸபையில் இனி மூன்று பேர் இந்தியர்கள் இருப்பார்கள். ஸ்ரீமான் வஸு அவர்கள் சிறந்த தேசாபிமானி. சென்னையில் நடந்த காங்கிரஸுக்குத் தலைமை வகித்தவர். இவருடைய நியமனம் நமது நாட்டார் அனைவருக்கும் இன்பத்தைக் கொடுக்கும். அந்த ஸபையில் பெற்றிருந்த ஸ்தானத்தை ராஜினமாக்கிவிட்டு, காஷ்மீர ராஜ்யத்துக்கு மந்திரியாகப் போகிற ராஜா **தல்ஜித் ஸிங்**குக்குப் பதிலாக ஸ்ரீமான் பட்டணி அவர்கள் நியமனம் பெறுகின்றனர். இவர்களுக்கு ஈச்வரன் ஆயுராரோக்கியங்களையும் மேன்மேல் கவுரவத்தையும் கொடுப்பாராக!

* * *

இந்தாவது ஆந்திர மஹாஸபை

நாளது மாதம் முதல் தேதியன்று நெல்லூர் நகரத்தில் ஐந்தாவது ஆந்திர மஹாஸபை ஸ்ரீமான் வெங்கடப்பையப்பந்துலுவவர்களின் தலைமையின் கீழ்க் கூடிற்று. இந்த ராஜதானியில் தெலுங்குபாஷைவழங்கிவரும் பதினொரு ஜில்லாக்களையும் ஒரு தனி மாகாணமாக்கவேண்டுமென்பதும், ஆந்திரர்களுக்கென்று ஒரு தனி ஸர்வகலாசாலை ஏற்படவேண்டுமென்பதும் ஆந்திர சகோதரர்களுடைய கொள்கைகள். இவ்விரண்டிலும் நமக்குப் பூர்ண அனுதாபமுண்டு. மாகாணம் பிரத்தியேகப்படுவதினால் அதிலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தேசாபிமானமும், உழைப்பதில் ஊக்கமும் விருத்தியடையும் என்பதில் தடையில்லை. ஆந்திரர்களுடைய நோக்கங்கள் நிறைவேறுவதற்குக் கவர்ன்மெண்டார் உதவி செய்வாரென நம்புகிறோம்.

* * *

தாதாபாய் நௌரோஜியின் மரணம்

நாளது மாதம் 30-ம் தேதியன்று பம்பாய் நகரத்தில் நமது நாட்டின் "பிதாமகனாக" ஸ்ரீமான் தாதாபாய் நௌரோஜியவர்கள் தேகவியோகமானார் என்பதைக் கேட்கும் அபிமானிகள் அனைவரும் நம்மைப்போலவே ஆற்றவொண்ணாதப் பெருந்துக்கத்தில் ஆழ்வார்கள் என்பதற்கையமில்லை. தேசாபிமானம், தனக்கென வாழாத்தன்மை, மனத்தூய்மை முதலிய உத்தமகுணங்களில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாமல் மேலோங்கி நின்ற நன்மணியை இத்தருணத்தில் நாமிழக்கப்பெற்ற துர்த்தசையை நினைந்து நினைந்து கண்ணீர் விட்டுக் கதறுகிறோம். தமது உடல், பொருள் ஆவி என்ற மூன்றையும் நமது நாட்டுக்கே அர்ப்பணம் பண்ணிய மஹாபுருஷருடைய அவஸானத்தால், இந்நாடு செய்த துர்ப்பாக்கியம் வெளியாகிறது. ஸ்ரீமான் நௌரோஜியவர்கள் 92 வயதுள்ள வயோவிருத்தராய்ப் பூரண கவுரவங்களுடன், நாட்டார் அனைவராலும் கொண்டாடப்படும் மெய்க்கீர்த்தியுடன் மரணமடைந்த விஷயந்தான் நமக்குச் சிறிது ஆறுதலளிக்கும். இந்திய ஜனஸமூஹத்துக்கு உயிர் நிலையாக விருந்தவரும், இந்திய நாட்டின் புரோபிவிருத்தியையும் க்ஷேமத்தையுமே இடைவிடாது கருதிவந்தவரும், 'ஜாம்புவான்' போல மதிவன்மையையும் ஆயுர்ப்பாவத்தையும் பெற்றிருந்தவரும், கள்ளங்கபடமற்ற மனச்செம்மை யுடையவருமான ஸ்ரீமான் தாதாபாயைப் போன்றவரை இனி நாம் பெறுவது எப்போது?

"அமரகமருங்கிற் கணவனையிழந்து, தமரகம் புகுஉம் ஒரு மகள்போல"வும், நன்மணியிழந்த நாகம்போலவும், நாம் பரிதவிக்கிறோம். என்றாலும், நம்மைப் பிரிந்த ஸ்ரீமான், துருவனைப்போல வானில் நின்று நமக்கு எப்போதும் வழிகாட்டுவா ரென்பதில் ஐயமில்லை.

Bound Volumes of

THE "Viveka Bodhini"

Vol. I. Pages 384 From July 1908 to June 1909	**Vol. V. Pages 512** From July 1912 to June 1913
Vol. II. Pages 396 From July 1909 to June 1910	**Vol. VI. Pages 480** From July 1913 to June 1914
Vol. III. Pages 464 From July 1910 to June 1911	**Vol. VII. Pages 480** From July 1914 to June 1915
Vol IV. Pages 537 From July 1911 to June 1912	**Vol. VIII. Pages 436** From July 1915 to June 1916

☞ Each volume contains excellent original contributions from well-known writers on various interesting subjects and is profusely illustrated. Only a few sets are available.

Price of Each Volume Rs. 5

Address:—Manager, "Viveka Bodhini", Mylapore, Madras.

ஸ்ரீராமாயண ஸாரம்

(முதல் பாகம்)

அநேகம் அழகிய ஆப்டோன் படங்களுடன்

இதில் முன்னுரையில் இராமாயணத்தின் உற்பத்தி, பெருமை, அதன் பாத்திரங்களின் குணகுண விமர்சன மித்யாதி விசேஷங்களும், இதுவரையும் இத்தகைய மற்றைய நூல்களில் காணாத விஷயங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. மற்றும் இந்நூலானது

அவதாரச் சருக்கம்	பரதன் பாதுகை பெற்ற சருக்கம்	தேடவிட்ட சருக்கம்
யாகங்காத்த சருக்கம்	அபயங் கொடுத்த சருக்கம்	கடல்தாவ நின்ற சருக்கம்
மிதிலையை யடைந்த சருக்கம்	சூர்ப்பநகை விகாரமுற்ற சருக்கம்	காட்சிச் சருக்கம்
கல்யாணச் சருக்கம்	மான்பின் தொடர்ந்த சருக்கம்	கணையாழி கொடுத்த சருக்கம்
ஆலோசனைச் சருக்கம்	ஸீதை சோகமுற்ற சருக்கம்	இலங்கையைக் கொளுத்துஞ் சருக்கம்
நகர் நீங்கு சருக்கம்	பம்பையை அடைந்த சருக்கம்	இராமரிடமீண்ட சருக்கம்
சித்திரக்கூட முற்ற சருக்கம்	வாலிவதைச் சருக்கம்	

முதலியன கொண்டுள்ளது.

பாலர், பெரியோர் இருவர்க்கும் உபயோகமாகும்படி

இந்நூல் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

விலை ரூ. ஒன்று—"விவேக போதினி" சந்தாதார்க்கு மாத்திரம் அணா. 12.

மானேஜர், விவேக போதினி, மயிலாப்பூர், சென்னை.